KONSTANTİNİYYE

SAYI 07

ZİLKADE 1437

KÜFÜR RİSALELERİ

İÇİNDEKİLER

MÜTEAKİBEN
KONSTANTİNİYYE
FETHEDİLECEKTİR
MUSLİM

ÖNSÖZ

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a, salat ve selam O'nun Resulü'ne, ehline, sahabesine ve bu yolda onu takip eden tüm takipçilerine olsun.

Müslümanları ve İslam Devleti takipçilerini sahih akide ve menhecle bilgilendirme imkanı veren Rabbimize hamd olsun. O, bize cihad ve daveti kolaylaştırdı ve bizi bu nimetiyle nimetlendirdi. O'na sonsuz hamd ve senalar olsun...

Her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da İslam Devleti'nin akide ve menheciyle ilgili konuları ele aldık. Hem İslam Devleti'nin akide ve menhecini hem de saptırılan İslami gerçekleri sizlere anlatmaya çalıştık.

Bu sayımızda ana makalemizi asrın saptırıcı tağutu Said Nursi'ye, risalelerine ve Nurculuğun küfür, şirk ve sapıklıklarına yer verdik. İslam Devleti kurulduğu ilk günden beri küfür, şirk, bidat ve sapıklığa hem askeri hem de davet alanında savaş açmış ve bunlarla her alanda mücadele etmiştir ve halen de etmektedir.

Özellikle Türkiye ve birçok ülkede yaygınlaşan ve bunlara karşı fazla itirazın olmadığı ABD destekli şirk ve küfür cemaati olan "Nur" cemaatine karşı sesler oldukça kısık kalmaktadır. Bu cemaat, gerek fikri yapısı gerekse pratik çalışmaları açısından bir çok ülkede kök salmış ve hala da çalışmalarına ciddi anlamda devam etmektedir. Kaynağı Said Nursi'nin risaleleri olan onlarca cemaat ve cemaatçikler özellikle Türkiye'de faaliyetlerine devam etmektedirler.

Bu şirk kaynağından beslenen ve Nurcu olarak adlandırılan grupların başında; Yeni Asya, Şûrâ, Kurdoğlu, Med-Zehra, Gülen Hareketi, Yazıcılar, Tenvir-İhlas Nur, Envar, Sözler, Nesil ve Zehra grubu gelmektedir.

Risale-i Nur'un kaynaklık ettiği cemaatlerden birisi de hiç şüphesiz tuğyan ve fesat cemaati olan Gülen cemaatidir. Fikri kaynaklarını bu sapkın risalelerin oluşturduğu bu Nurcu cemaatlerin arasında neredeyse bir farklılık yoktur ve hemen hemen hepsinin genel anlamda küfür, şirk, bidat, sapıklık ve düşünceleri birdir. Birini diğerinden ayırmak doğru değildir. Çünkü bunların beslendikleri kaynak, takip ettikleri yol, kullandıkları araç ve varmak istedikleri hedef birdir. Bundan ötürü bunları tek tek ele almadık ve sadece kaynakları olan şirk risalelerinin içeriğindeki çok belirgin şirk, küfür, bidat ve sapıklığın çok az bir kısmını buraya aktardık.

Bu fesad ve tuğyan cemaatleri, özellikle Türkiye'de çok ciddi anlamda kök saldığı ve kadrolaştığı için şuana kadar onları pek eleştiren olmadı. Onların en basit hatalarını bile diline dolayanları hapis, şantaj ve değişik yöntemlerle tehdit ettiler. Öyle ki, ne hak yolda muvahhid ilim ehli kardeşlerimizin ne de diğerlerinin bu fikrin gayri İslami olduğu ve reddedilmesi gerektiğine dair pek bir açıklamaları olmadı.

Allah'a hamd olsun ki, bu konuda çok teferruatlı olmasa da, en azından genel anlamda muvahhidlerin bilgi sahibi olacağı kadar bu şirk risalelerindeki temel bazı şirk ve küfürleri izah etmeye gayret ettik. Şirk risalelerinin içindeki tüm sapıklık, şirk, küfür ve bidatler izah edilecek olsa, abartısız söylüyoruz ki, yazılacak kitap bu şirk risalelerinin hacmini geçer.

Bu cemaatlerin pratikteki bozuklukları fikri bozukluklarını kat be kat geçmiştir. Bunlar bulundukları ülkelerin tağutlarına yalakalık yaparak yönetime ve idareye sızmaya çalışırlar. Ve bu görev uğruna çok rahat bir şekilde küfre ve şirke bulaşır, namazı ve orucu terk eder, içki içer, dekolte giyinir, zina yapar, faiz alıp verir ve İslam dininin her türlü farzlarını bu hedefleri gereği terk eder ve her türlü haramı çok rahat bir şekilde işlerler. Cemaat, 'kendisini feda eden ablalar' adıyla andığı cemaate bağlı kadınlara fuhuş ve benzeri her türlü münkeratı işlettirmektedir. Daha büyüğü ve kötüsü ise bu cemaatlerin dünya tağutlarının özellikle de Hristiyanların elinde bir maşa ve Amerika'nın ajanları

haline gelmeleridir. Amerika bu cemaatleri, İslam'ı tahrif etmek ve Müslüman(!) diye adlandırılan ülkelerde fesadı yaymak için kullanmaktadır. Türkiye'de son günlerde yaşanan olaylarla deşifre olan tuğyan Gülen cemaati bunun en bariz ve canlı örneğidir.

Şunu ifade etmekte fayda vardır ki; Son dönemde Türkiye'de yaşanan olaylarda Müslümanların herhangi bir tağutun safında maslahat ve benzeri gerekçelerle yer almamaları gerekir. Hangi tağutun yanında yer alırsanız alın ister size göre iyi olsun isterse kötü olsun fark etmez hepsi de tağuttur ve onların safında yer alan herkes kafirdir. Tağut Erdoğan'ın safında duranların küfrü, tağut Gülen'in safında yer alanların küfründen daha düşük değildir. İslam'ın veya Müslümanların maslahatı gereği Erdoğan veya Gülen'in safında yer almanın caiz olduğunu söyleyenler belamlardır. Onlara itibar edilmez ve sözleri dinlenilmez, kendilerine muvahhid deseler de onlar kafirdir.

Ayrıca bu sayımızda uzun zamandır İslam Devleti hapishanelerinde tutuklu olan mürted TSK askeri ile yaptığımız röportajı yayınladık. Röportaj yaptığımız mürted askerin zillet içindeki sesini ve düşüncelerini ilgililere ulaştırdık. Ve tağutların kendi kullarına nasıl sahip çıkmadıklarını ve onlara ne kadar değer verdiğini de gözler önüne serdik. Esir mürted asker röportajının bir çok yerinde zillet içinde hem tağut Türkiye devleti yetkililerine hem de kendilerinin Kürtlerin liderleri olduğunu iddia edenlere seslendi ve kendisini kurtarmak için onlara yalvardı. Tağut ve mürtedlerin bu zillet ve çaresizliğini bize gösteren Rabbimize hamd olsun.

Öte yandan bu ayki; sayımızda çokça sorulan ve bu anlamda ilmi yeterliliğe sahip olmayan kişiler tarafından çokça eleştirildiğimiz bir konunun da İslam'daki yerine değindik. O da, başta Fransa, Belçika, Amerika ve diğer küfür yasalarıyla yönetilen ülkelerde "sivil" diye tabir edilen kafirlerin öldürülme olayıdır.

Bu makalede İslam'da "sivil-kafir" diye bir kavramın olmadığına, bu kavramın kafirlere ait olduğuna ve bu kavramın İslam'da yeri olmadığına değindik. İslam'da insanların üçe ayrıldığını; bunların birincisinin Müslümanlar olduğunu, ikincisinin ise; sözleşme, eman veya cizye anlaşmalarının herhangi biriyle anlaşmalı olduğumuz kafirler olduğunu ve son grubun ise bizimle hiçbir anlaşması olmayan kafirlerin olduğunu ve bunlara da harbi kafir denildiğini ve bunların mallarının ve kanlarının bize helal olduğunu uzun uzun anlattık.

Dolayısıyla tağutların ülkelerinde yaşayan kafirleri öldürmemiz bize haram değildir. Bilakis bu Allah'ın emridir. Bu öldürülen kafirlere verilen isim ister "sivil" olsun isterse de "asker", bizim açımızdan herhangi bir farklılık arzetmemektir. Bize göre her ikisi de Allah'ın dinini inkar eden bir kafir veya O'na şirk koşan bir müşriktir ve öldürülmesi gerekir.

Ayrıca hicret ahkamıyla ilgili bir makalemizde Müslümanların küfür diyarından İslam diyarına hicret etmeleri gerektiği ile ilgili ilmi bir yazıyı ele aldık. Bu makalemizde küfür ülkelerinde yaşayan her Müslümanın İslam Devleti'ne hicret etmesinin farz olduğuyla ilgili ayet, hadis ve alimlerin görüşlerinden bazı nakiller getirdik. Küfür diyarlarında zillet, hakaret, sıkıntı ve esaret altında yaşayan kardeşlerimizi, izzet, onur ve nimet içerisinde özgürce İslam Devleti'nde yaşamaya davet ediyoruz. Küfür diyarlarında dinlerini izhar edemeyen kardeşlerimizi, dinlerini rahatça yaşayabilecekleri İslam Devleti'ne davet ediyoruz.

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı şiddetlidirler. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir." [Maide, 54]

Evet, bu ayeti kerimede belirtilen Allah'ın dininden yüz çevirenlerden olmamanız ve yerinize başka birilerinin gelmemesi için bu dinden yüz çevirmeyin ve Allah'ın ﷺ size emrettiklerini yerine getirin. Kafirlerden ve müşriklerden uzak durup Müslüman kardeşlerinizin yanında yer alın.

Son olarak şunu belirtmek isteriz ki; İslam Devleti, akidevi ve menheci olarak tüm açıklığıyla güneş gibi ortadadır. Akide veya menhec olarak herhangi bir kapalılığı yoktur. Özellikle bu konularda sözü kıvırmaz ve net bir şekilde inancını ortaya koyar. Ve bu akidesi için de tüm tağut ve kafirlere savaş açmıştır. Biz dinimiz için savaşır ve bu uğurda canımızı veririz. Amacımız, tüm yeryüzünü Allah'ın şeriatiyle yönetmektir. Bizim savaşımız ne toprak ne ırk ne de başka bir gaye içindir. Yalnızca alemlerin Rabbinin kelimesini yüceltmek ve O'nun dinini yeryüzüne hakim kılmak içindir. Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılmak isteyenler bizim kardeşlerimiz, bunun karşısında duranlar ise bizim düşmanlarımızdır. Allah mutlaka nurunu tamamlayacak, dinini yeryüzüne hakim kılacak ve mü'min kullarına va'ad ettiğini verecektir.

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

HARBİ KAFİRİN TANIMI

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a olsun. Salat ve selam "**Kıyamete yakın bir dönemde, ortağı olmayan tek Allah'a ibadet edilinceye kadar kılıçla gönderildim ve rızkım mızrağımın gölgesi altında kılındı**" diyen Resulü'ne, ehline, sahabesine ve onları dost edinen tüm mü'minlere olsun.

İslami hayattan ve İslami kavramlardan uzak bir hayat yaşayanlar tağutların tasallutu altındaki bu dönemde bazı İslami kavramları küfür kavramlarıyla karıştırdılar ve bazı küfür kavramlarını İslami bir kavrammış gibi addetmeye başladılar. Özellikle de tağutların İslam dinini tahrif etmek için yanlarına aldıkları alim kılığındaki belamların sözlerinden etkilenenler, bu konuda daha büyük bir karışıklığın içine girdiler.

Bu tabirlerden birisi de güven altında zannedilen ve hiçbir şekilde öldürülemez sanılan "sivil kafir" kavramıdır. Kafirler kendi savaş kuralları gereği asker olmayanları sivil diye tanımlayıp savaşta öldürülmemesi gerektiğine inanırlar. Halbuki kafirler, bugüne kadarki savaşlarında askerden çok sivil öldürmüşlerdir. Böyle bir kavram İslam'da olmamakla beraber, onların bu anlayışı da İslam'da geçerli bir anlayış değildir. Allah'ın izniyle bu makalemizde İslam'a göre, ister savaşa katılsın ister katılmasın her türlü kafirin malı ve kanının helal olduğunu izah etmeye gayret edeceğiz.

Öncelikle İslam'da sivil diye bir grubun olmadığını beyan etmek gerekmektedir. Bu kavram İslam'ın kullandığı bir kavram değildir. İslam'ın kafirler hakkında kullanmış olduğu tabirler aşağıdaki gibidir.

Harbi Kafir (Ehlu'l Harb):

İslam alimleri, ittifakla harbi kafiri şu şekilde tarif etmişlerdir: Müslümanlarla eman, anlaşma ve zimmet ahdi olmayan kafirlerdir.

Bu tanıma göre ister bizimle savaşsın ister savaşmasın, kafirliğinden ötürü kafirlerde asıl olan onların harbi olmasıdır. Buna göre aramızda herhangi bir eman, söz ve zimmet ahdi olmayan bir kafir, silahını bize doğrultmasa dahi, öldürülebilir ve malı ganimet alınabilir. Yani malı ve kanı Müslümanlara helaldir. Bunun savaşıp savaşmaması, öldürülmesi açısından bir farklılık göstermemektedir.

Zimmet Ehli Kafirler: Bunlar, İslam diyarında küfürleri üzere ikamet edip cizye veren ve kendisinde İslam'ın hükümleri tatbik edilen kimselerdir.

Sözleşmeli Kafirler: Bunlar, Müslümanların halifesinin Müslümanların maslahatı gereği kendileriyle belli bir müddet savaşmamak üzere anlaştığı kimselerdir.

Eman (Güven) Altındaki Kafirler: Bunlar, kendisine karışılmamak üzere Müslümanlardan güvence alarak İslam diyarına giren kimsedir.

İbn-i Kayyım ﷺ şöyle demektedir:

Berae (Tevbe) suresinin inişinden sonra artık kafirler üç kısma ayrıldı:
1-Onunla savaşanlar,
2-Barış yapanlar,
3-Zimmiler.

Sonra, anlaşma ve barış yapılanlar İslam'a döndü ve kafirler iki kısım kaldı.
1-Savaşanlar
2-Zımmiler

Peygamber ﷺ ile savaşanlar O'ndan ﷺ korkuyorlardı. Böylece Peygamber ﷺ açısından dünyada yaşayanlar üçe ayrılmış oluyordu:

1-Kendisine inanan Müslümanlar
2-Eman altında olanlar
3-Kendisinden korkup savaşanlar.[1]

Yeryüzündeki insanların İslam'la olan durumları açısından üçe ayrılır:

1-Müslümanlar
2-İslam dinine girmediği halde Müslümanlarla; cizye, anlaşma veya eman ile selamette olanlar.

Bu iki kısımdakilerin malları ve canları güven altındadır. Ancak malını veya kanını mubah kılacak şer'i bir suç işlemesi bundan müstesnadır.

3-Bunların dışında kalan yeryüzündeki tüm insanlar yani yeryüzünde yaşayıp İslam'a girmemiş tüm kafirler, Müslümanlarla zimmet, sulh veya eman ile bir güvencesi olmayanlar, İslam'la savaşan ve emanı olmayan bir kafirdir. Bu kafir, hangi çeşit olursa olsun harbi kafir olması açısından hükmü değişmez. İster tağutların ordularında bir asker olsun, isterse de sıradan bir vatandaş olsun.

İslam alimleri, kendisinde eman, zimmet veya bir anlaşma olmayan kafirlerin kanları ve mallarının helal olduğu konusunda icma etmişlerdir. Bunun hilafını söyleyen hiçbir muteber alim yoktur.

Bu konuda getirilen bir kısım deliller şunlardır:

"**Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.**" [Tevbe, 5].

Allah ﷻ bu ayeti kerimede müşrikleri öldürmeyi emretmektedir. Onları öldürmenin sebebini de müşrik olmalarına bağlamaktadır. Eğer şirklerinden vazgeçer, tevbe eder, Müslüman olur, namazı dosdoğru kılar ve zekatı da verirlerse ondan sonra onlara karışılmaması gerektiğini beyan etmektedir.

1 Za'du'l Mead, C.3, S.145.

İSLAM DEVLETİ'NDE YAŞAYAN ZIMMİLER

"Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın." Ayeti kerimenin bu kısmı, onların küfürlerinden ötürü öldürülmesi gerektiğini tekid etmektedir.

Ebu Bekir bin Arabi El Maliki (vefatı 543 H.) şöyle der:

"Allah'ın ﷻ **"Müşrikleri öldürün"** [Tevbe 5] sözü, her ne kadar Allah'ı inkar edip puta tapan kafirler için olsa da, lakin hakikatinde mutlak anlamda Allah'ı inkar eden tüm kafirleri kapsamaktadır. ...Onlar, onlarda bulunan öldürülme sebebinin varlığıyla öldürülürler ki; o da onlarda bulunan şirktir."[1]

Allah ﷻ şöyle buyuruyor:

"Müşrikler sizinle nasıl topyekun savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekun savaşın." [Tevbe, 36]

Yine bu ayeti kerimede Allah ﷻ **"katilu'l müşrikine"** (müşriklerle savaşın) cümlesi ile; müşriklerin müşrik olduklarından ötürü onlarla savaşı emretmektedir.

Allah ﷻ şöyle buyuruyor:

"Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulü'nün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslam'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın." [Tevbe, 29]

Allah ﷻ bu ayeti kerimede, İslam dinini kabul etmeyen her kafirle kafir olduğu için savaşmayı emretmektedir.

Kurtubi bu ayetin tefsirinde şunları söyler:

"Bu buyruğuyla yüce Allah, hep birlikte bu ortak niteliğe sahip olduklarından dolayı bütün kafirlerle savaşmayı emrederken, kitaplarına ikram ve tevhidi, peygamberleri, şeriatleri, dinleri, özellikle de Muhammed'e ﷺ dair bilgileri, onun dinini ve ümmetini bilmeleri dolayısıyla da kitap ehlini de zikretmiştir.

Ancak, kitap ehli Peygamberi inkar edip de onlara karşı getirilen deliller kesinleşip işledikleri cürüm de daha bir büyüyünce, Önce onların yerlerine dikkat çekti; daha sonra da onlarla savaşmanın nihai sınırını tesbit etti. Bu da öldürülme yerine cizye vermektir. Sahih olan açıklama budur."[2]

Allah ﷻ şöyle buyuruyor:

"Ey iman edenler! Kafirlerden (öncelikle) yakınınızda olanlarla savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah kendisine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir." [Tevbe, 123]

"Fitne (şirk) tamamen yok edilinceye ve din de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur." [Bakara, 193]

İmam Taberi bu ayetin tefsirinde, İbn-i Abbas, Katade, Mücahid, Es Suddi, Er Rabi' ve daha birçoklarından, ayette geçen "fitne"nin şirk olduğuna dair rivayetler nakletmektedir.[3]

"'Müşrikler sizinle nasıl topyekun savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekun savaşın.' [Tevbe, 36]"

Ebu Bekir bin Arabi El Maliki (vefat 543 H.) şöyle der:

"Üçüncü Konu: Bu ayetten anlıyoruz ki öldürmenin sebebi küfürdür. Çünkü Allah teala **"Fitne kalmayıncaya kadar"** demektedir. Burada kesin bir ifadeyle gayeyi, küfrün izalesi kılmıştır. Ve öldürmeyi mubah kılan sebebin küfür olduğunu da bu ayette beyan etmiştir."[4]

Kurtubi bu ayetin tefsirinde şöyle demektedir:

"Bu da kafirlerin savaşa başlamaları şartına bağlı olmaksızın mutlak olarak savaşma emridir. Bunun delili ise yüce Allah'ın: **"Ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar"** buyruğudur. Ayrıca Peygamber de ﷺ şöyle buyurmuştur: **"Ben insanlarla 'la ilahe illallah' deyinceye kadar savaşmakla emrolundum."**

İşte bu ayet-i kerime ve hadis-i şerif savaşmanın sebebinin küfür olduğunu ortaya koymaktadır. Çünkü yüce Allah bu ayet-i kerimede **"fitne kalmayıncaya"** diye buyurmaktadır. Burada fitne, küfür demektir. Buna göre savaşın nihai hedefi

1 Ahkam'ul Kuran Li İbn-il Arabi, C.2, S.456.

2 Kurtubi Tefsiri, C.8, S.109.
3 Taberi Tefsiri, C.3, S.570-571.
4 Ahkam'ul Kuran Li İbn-il Arabi, C.1, S.155.

küfrün olmaması diye gösterilmiştir. Bu da açıkça anlaşılan bir husustur.

İbn-i Abbas, Katade, Er Rabi', Es Süddi ve başkaları şöyle demektedir: Bu ayet-i kerimede fitne; şirk ve ona bağlı olarak mü'minlere (müşriklerin) verdikleri eziyettir."[1]

Bu konuda varid olan bir kısım hadisler ise şunlardır:

Resulullah ﷺ şöyle buyurdu:

"İnsanlar, Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şahidlik edinceye, namazı kılıp zekatı verinceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıkları takdirde İslam'ın hakları müstesna (Müslümanlık hakkının gereği olan hadler) canlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. Hesapları ise Allah'a aittir."[2]

Hadisi şerif, Müslüman olmayanların kanlarının ve mallarının bir masumiyetinin olmadığını açıkça ifade etmektedir.

Başka bir hadisi şerifte Allah Resulü ﷺ şöyle buyuruyor:

Ebu Hureyre ؓ, Hayber günü Resulullah'ın ﷺ şöyle buyurduğunu rivayet eder:

"Bu sancağı mutlaka Allah ve Resulü'nü seven bir adama vereceğim. Allah onun elinde fethi müyesser kılacaktır." buyurmuşlar. Ömer bin Hattab: Kumandan olmayı ancak o gün diledim, demiş. Sözüne şöyle devam etmiştir: Sancak için çağrılırım ümidiyle ona uzandım. Fakat Resulullah ﷺ Ali bin Ebi Talib'i çağırdı, sancağı ona verdi ve:

"Yürü! Allah sana fethi müyesser, kılıncaya kadar arkana dönme!" buyurdu. Derken Ali biraz yürüdü, sonra durdu ama arkasına dönmeden:

-Ya Resulallah! İnsanlarla ne üzerine savaşacağım? diye haykırdı. Allah Resulü:

"Onlarla, Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın Resulüdür, diye şehadet getirinceye kadar savaş! Bunu yaptılar mı, kanlarını ve mallarını senden korudular demektir. Ancak hak gereği olursa o başka! Hesapları da Allah'a kalmıştır." buyurdular.[3]

Bu konuda İslam alimleri şöyle demektedirler:

İmam Şafii ؒ şöyle der:

"Allah ﷻ kanları ve malları –şeriatte hak edilenler hariç- Allah ve Resulü'ne imana veya Allah ve Resulüne iman eden mü'minlerin kafirlere verdikleri söze bağlamıştır. Kendileriyle bir anlaşma olmayan ve buluğ çağına erip iman etmeyen erkeklerin kanlarını mubah kılmıştır."[4]

Kurtubi ؒ şöyle der:

"Bir Müslümanın, Müslümanlarla (eman, anlaşma, zimmet gibi) herhangi bir anlaşması olmayan bir kafirle karşılaştığı zaman onu öldürmesi caizdir."[5]

Hattabi şöyle der:

"Kafir, Müslüman olmadan önce dini sebebiyle kanı helal olandır."[6]

"Kafir, Müslüman olmadan önce dini sebebiyle kanı helal olandır."

İbn-i Kudame şöyle der:

"Bir kavim dinden döner ve halifenin otoritesinden çıkarlarsa, canları ve malları konusundaki masumiyetleri zail olur. Çünkü asli kafirlerin kendi yurtlarında masumiyetleri yoktur. Mürtede masumiyetin olmayışı evleviyetle böyledir."[7]

İmam Taberi bu konuda icma olduğunu şöyle ifade eder:

"Zira müşriklere karşı haram aylarda savaşmanın caiz olduğu, keza müşriklerden Müslümanlarla sözleşme, zimmet ve eman anlaşması olmayanlar, boyunlarına veya kollarına Harem'in ağaç kabuklarından gerdanlıklar veya bilezikler taksalar dahi bunun onlarla savaşılmaması gereken bir eman olmadığı hususunda alimler icma etmişlerdir."[8]

Başka bir yerde ise şöyle icma nakleder:

1 Kurtubi Tefsiri, C.2, S.353-354.
2 Buhari, Hadis No: 25; Müslim, Hadis No:20.
3 Müslim, Hadis No:2405.
4 El Umm, C.1, S.293.
5 Kurtubi Tefsiri, C.5, S.338.
6 Fethu'l Bari, C.12, S.189.
7 El Muğni, C.9, S.9.
8 Taberi Tefsiri, C.9, S.479.

"Tüm ilim adamları icma etmiştir ki; harb ehli (eman, anlaşma ve zimmet akitleri olmayan) müşrikler ister Kabe'ye gitmeyi kastetsinler ister mescidi aksaya gitmeyi kastetsinler, ister haram aylarda olsun isterse de diğer aylarda olsun, onlar hakkındaki Allah'ın hükmü; öldürülmeleridir."[1]

Bu konuda mezhep alimleri ise şöyle demektedirler:

Hanefiler:

Hanefi alimlerinden Kasani, kısasın şartlarını zikrederken şunları söyler;

"**Üçüncüsü;** öldürülen şahsın mutlak olarak kanının masum olması gerekir. Bir Müslüman veya bir zimmi, harbi bir kafirden veya bir mürtedden ötürü kısas olarak öldürülmez. Çünkü harbi kafirin veya mürtedin herhangi bir masumiyeti yoktur."[2]

Malikiler:

"Öldürülen harbi kafirlere karşılık kısas yapılmaz. Kanı hederdir. Çünkü kanı masum değildir. ... Mürtedi öldürene de kısas yoktur. Çünkü mürted mücerred riddetiyle harbi kafire döner. Yani harbi kafirlerin hükmü mürted için de geçerli olur.[3]

Şafiler:

"Bizler kısasın yapılması için İslam ve emanı şart koştuktan sonra, öyleyse harbi kafirlerin ve mürtedlerin kanı hederdir. Harbi kafirin kanın helal olduğunun delili: "**Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün.**" [Tevbe, 5] mürtedin kanının helal olduğunun delili ise "**kim dinini değiştirirse onu öldürün.**"[4]

Hanbeliler:

"Harbi bir kafiri öldürene kısas yoktur. Çünkü Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: "**Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün.**" [Tevbe, 5] mürtedin katilini de aynı şekilde kısas yoktur. Çünkü mürted de harbi kafir gibi kanı hederdir."[5]

Hanbelilerden İbn-i Müflih şöyle der:

"Harbi bir kafire karşılık kısas gerekmez ve bu konuda bir hilafın olduğunu da bilmiyoruz. Onu öldürmek diyet ve kefaret gerektirmez. Çünkü o domuz gibi mutlak olarak kanı helaldir. Ve çünkü Allah teala onları öldürmeyi emrederek şöyle buyurmuştur: "**Müşrikleri öldürün.**" Katilin Müslüman veya zimmi olması bir şey değiştirmez. Mürtedin öldürülmesinde de kısas yoktur. Çünkü o da kanı helal olması konusunda harbi kafirlere benzemektedir."[6]

Kendisiyle anlaşma, zimmet ve eman akdi olmayan harbi kafirlerin kanının helal olduğu ve onları öldürmenin caiz olduğuyla ilgili alimlerden buraya aktarılamayacak kadar nakiller vardır.

Önemli Uyarı: İslam alimlerinin "harbi" kafir diye tanımladıkları kafirler, sadece İslam'a karşı aktif

1 Taberi Tefsiri, C.9, S.479.
2 Bedaiu's Sanai', C.7, S.236.
3 Şerhu'l Kebir, C.4, S.237-238.
4 Muğni'l Muhtaç, C.5, S.229.
5 El Kafi fi Fıkhı'l İmam Ahmed, C.3, S.254.
6 El Mubdi' fi Şerhi'l Mukni', C.7, S.211.

NİCE'TEKİ MÜBAREK OPERASYON SONRASI ÖLDÜRÜLEN BAZI KAFİRLER

bir savaşın içinde olan yahut İslam'ın kendilerine savaş başlatmış olduğu kafirler değildir. Bilakis İslam alimlerinin harbi kafir dediği kimseler, kendileriyle eman, anlaşma veya zimmet akdi olmayan tüm kafir ve müşriklerdir. Bunlar, ister İslam'la aktif bir savaşın içinde olsunlar, ister olmasınlar hükümleri değişmez.

Şeyhu'l İslam İbn-i Teymiye ﵀ şöyle demektedir:

"Küfür ve harbilik her kafirde bulunmaktadır. Öldürülmeleri caiz olduğu gibi köle edinmeleri de caizdir."[1]

İmam Şafi ﵀ kendisiyle anlaşma bulunan kafirler hakkında şöyle der:

"Bu anlaşma, kafirin anlaşmasına bağlı kaldığı sürece belli bir süreye kadardır. Anlaşma biterse kanları ve malları helal olan harbi kafire dönüşürler."[2]

İbn-i Kayyım ﵀ şöyle der:

"Kafirler ya savaş ehlidirler ya da anlaşma ehlidirler. Anlaşma ehli olanlar üç kısımdır:

1-Zimmet ehli,
2-Anlaşma ehli,
3-Eman ehli."[3]

Harbilik vasfı, kendisiyle anlaşma, eman veya zimmet akdi olmayan her kafire verilen bir vasıftır. Sadece kendisiyle aktif bir savaşın içinde olanlara verilen bir vasıf değildir.

İmam Şafii şöyle demektedir:

"Allah tebareke ve teala kafirin malını ve kanını helal kılmıştır. Cizye verenler veya belli bir süreye kadar anlaşmaları olanlar müstesnadır."[4]

Yine İmam Şafii şöyle demektedir:

"Kafirlerin kanları ve malları, Müslüman olana veya kendileriyle bir anlaşma yapılana kadar mubahtır."[5]

İmam Nevevi şöyle demektedir:

"Bir Müslüman kafir bir harbiyi öldürdüğü zaman buna karşılık kısas yapılmaz. Ve malumdur ki, harbi kafirleri öldürmek ibadettir. Durum böyle iken bir Müslümanın buna karşılık öldürülmesi nasıl düşünülebilir."[6]

Zİmmİ, Sözleşmelİ veya Eman Altındakİ Kafİrlerİn Harbİ Kafİre Dönüşmelerİ:

Zimmi, sözleşmeli veya eman altındaki kafirler, kendi isteğiyle daru'l harbe gidip orada ikamet etmeye başlarlarsa veya sözleşmelerini bozalarsa bunlar harbi kafire dönüşür malları ve kanları helal olur.

İslam alimlerinden bu konu hakkındaki sözleri buraya aktaramayacağımız kadar çoktur. Tüm ehli sünnet alimleri ittifak etmiştir ki; kendisiyle anlaşma olmayan kafirlerin kanı ve malı helaldir. Dolayısıyla asrımızdaki bazı belamların söylediği; "bunlar sivildir niye bunları öldürüyorsunuz, bunları öldürmek caiz değildir" gibi sözlerinin batıllığı ortadadır. Sivil veya savaşçı kafir kavramı İslam'ın hiçbir yerinde yoktur. İslam'ın tanımış olduğu kafir zümresi İbn-i Kayyım'ın da dediği gibi iki sınıftır. Anlaşmalı olanlar veya olmayanlar. Kafirler hakkında başka taksimatlara gitmek, asrımızın belamlarının veya demokrasi dininin ürettiği kavramlara bağlı kalmak bizim dinimizin gereği değildir. Aksine bunları reddetmekle yükümlüyüz.

Bütün bu nakillerden ve delillerden sonra şunu diyebiliriz ki; İslam Devleti'nin küfür diyarlarında, kafirlerin "sivil" diye tanımlamış olduğu kafir ve mürtedlere yönelik gerçekleştirmiş olduğu eylemler caizdir ve olması gerekendir. İslam, sivil ve savaşçı kafir diye bir taksim yapmamaktadır. Bilakis anlaşması olmayan her kafirin -ister asker veya polis olsun isterse de sivil- malı ve kanı mubahtır.

1 Mecmu'l Fetava, C.31, S.380.
2 El Umm, C.7, S.341.
3 Ahkamu Ehli'z Zimme, C.2, S.873.
4 El Umm, C.1, S.301.
5 El Umm, C.6, S.39.
6 Muğni'l Muhtac, C.5, S.239.

HİCRETİN AHKAMI

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a olsun. Salat ve selam onun Resulü'ne, ehline, sahabesine ve tüm mü'minlere olsun.

"İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler var ya; işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır." [Enfal, 74]

Müşrikler ve küfür ehli insanlar, kendi dinlerine inanmayan muvahhidlerin dinlerini özgürce ve rahatça yaşamalarına müsaade etmezler. Tarihten günümüze kadar tevhid ehli insanlar, istisnalar hariç, her zaman azınlık ve güçsüz olmuşlardır. Zulme uğramışlar, ırzları kirletilmiş, öldürülmüşler ve hapsedilmişlerdir. Müslümanların bu zülümlerden kurtulup dinlerini rahat bir şekilde yaşamaları ve kendi dinlerine daveti yapabilmeleri için öncelikle baskı altında oldukları yurtları terk etmeleri geekir. Zira bulundukları diyarlarda tahakküm süren tağutlar tevhid ehlinin bunları yapmasına asla göz yummazlar. Bu ve benzer hikmetlerden ötürü Allah ﷻ, küfür diyarlarında dinlerini yaşayamayan ve zulüm altında olan Müslümanların zulme uğramayacakları ve dinlerini rahatça yaşayabilecekleri yurtlara gitmelerini emrederek onlara hicreti farz kılmıştır.

Hicret; küfür diyarından çıkıp İslam diyarına gitmektir.

İslam Diyarı: Müslümanların otoritesi ve yönetimi altında olan ve İslami hükümlerin uygulandığı, küfür, şirk ve haramların açıkça işlenmediği, kaldırıldığı ve yasaklandığı ülkedir.

Küfür Diyarı: Kafirlerin otoritesi ve yönetimi altında olan tağuti hükümlerin uygulandığı, küfür, şirk ve haramların açıkça işlendiği ve yasaklanmadığı ülkedir.

İbnu'l-Kayyım ﷺ şöyle der:

"Alimlerin çoğunluğu şu görüştedir; Daru'l İslam; Müslümanların barındığı ve İslam hükümlerinin geçerli olduğu ülkedir. Eğer İslam hükümleri geçerli değil ise, bir ülke daru'l İslam'a bitişik olsa dahi, daru'l İslam sayılmaz."[1]

İbn-i Müflih şöyle dedi: "Müslümanların ahkamının hakim olduğu her dar İslam diyarıdır. Kafirlerin ahkamının hakim olduğu her belde de küfür diyarıdır ve bunların dışında başka bir dar yoktur."[2]

1 Ahkamu Ehli'z-Zimme C.2 S.728
2 El-Adabu'ş Şer'iyye ve'l Menhu'l Mer'iyye C.1 S.190

Hicret, küfür diyarında yaşayıp dinini izhar edemeyen, dininin gereklerini yerine getiremeyen ve İslam diyarına gitmeye güç yetiren her Müslümana vaciptir.

Bunun delili ise şu naslardır. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:
"Kendilerine zulmetmekteler iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: "Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)" Onlar da, "Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik" derler. Melekler, "Allah'ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!" derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir." [Nisa, 97]

Ve şöyle buyurmaktadır:
"Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak dur. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra artık o zalimler topluluğu ile oturma." [Enam, 68]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:
"Müşrikler arasında ikamet eden her Müslüman'dan beriyim" Ey Allah'ın Resulü neden? Denildi. "(Müslümanlarla müşriklerin) **"Ateşleri birbirini görmesin"**, diye cevap verdi.[1]

"Tevbe kapısı kapanmayana kadar hicret kesilmez. Güneş batıdan doğmayana kadar da tevbe kapısı kapanmaz."

Yani bir Müslümanın evi, ateş yaktığı zaman müşriklerin göremeyecekleri kadar uzak bir yerde olması gerekir.

Yine bu konuda şöyle buyurmaktadır:
"Kim bir müşrikle bir araya gelir ve onunla oturursa o da onlardandır."[2]

İbn-i Kayyım ﷺ şöyle demektedir:
"Allah Resulü ﷺ, hicret etmeye gücü yeten Müslümanların müşrikler arasında ikamet etmelerini men etmiştir."[3]

İbn-i Kudame ﷺ şöyle demektedir:
"İlim ehlinin cumhuruna göre hicretin hükmü (vacipliği) kesintiye uğramadan kıyamete kadar devam eder."[4]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:
"Tevbe kapısı kapanmayana kadar hicret kesilmez. Güneş batıdan doğmayana kadar da tevbe kapısı kapanmaz."[5]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:
"Kafirlerle savaşıldığı sürece hicret kesilmez."[6]

İbn-i Kudame şöyle demektedir:
"İnsanlar hicrette 3 kısımdır:
Birincisi; hicretin kendilerine vacip olduğu kimselerdir. Bunlar, küfür diyarında ikamet ettiklerinden ötürü dinini izhar edemeyen ve dininin vaciplerini yerine getiremeyenlerdir. Bu kimselere hicret vaciptir. Çünkü Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **"Kendilerine zulmetmekteler iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: "Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)" Onlar da, "Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik" derler. Melekler, "Allah'ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!" derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir."** [Nisa, 97] Bu şiddetli tehdit, vucubiyeti ifade eder. Ve aynı zamanda dininin vaciplerini yapmaya güç yetirenlerin bu vacipleri yerine getirmesi vaciptir. Hicret, vacibin gereklerinden ve tamamlayıcılarındandır. Vacibin kendisiyle meydana geldiği şey de vaciptir.

İkincisi; kendisine hicretin vacip olmadığı kimselerdir. Bunlar, hastalıktan, ikamet etmesi konusunda ikrah altında olmaktan veya kadın, çocuk ve onlar gibi zayıflıktan ötürü hicret etmeye güç yetiremeyenlerdir. Bu kimselere hicret vacip değildir. Çünkü Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **"Ancak gerçekten zayıf ve güçsüz olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar başkadır. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Çünkü Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır."** [Nisa, 98-99] Bu kimselere hicret, müstehapla da vasfedilmez, çünkü bunlar hicrete güç yetiremeyenlerdir. (Çünkü bunlara hicretin vacip olmaması güç yetirememelerindendir. Güç yetirebildikleri zaman ise onlara hicret vacip olur, müstehap değil.)

Üçüncüsü; kendisine hicretin vacip olmadığı, müstehap olduğu kimselerdir. Bunlar, hicret etmeye güç

1 Tirmizi Hadis No: 1604; Sünen Ebu Davud Hadis no:2645
2 Suneni Ebi Davud Hadis No: 2787
3 Zadu'l Mead, C.3, S.111.
4 El Muğni, C.9, S.293.
5 Suneni Ebi Davud, Hadis No: 2479; Müsned, Ahmed bin Hanbel Hadis No:16906.
6 Müsned, Ahmed bin Hanbel, Hadis No:1671; Sünen Nesai, Hadis No:4172.

yetirebildikleri halde bununla beraber küfür diyarında dinlerini izhar edebilen ve onu ikame edebilenlerdir. Kafirlerle cihad edebilmesi ve Müslümanların sayılarını artırması, onlara yardımcı olması, kafirlerin sayısını çoğaltmaktan ve onlara karışmaktan kurtulması ve onların içindeki münkeri görmekten kaçınması için bu kimselere hicret etmek müstehaptır. Bu kimselere hicret vacip değildir. Çünkü hicret etmeden bile bulunduğu yerde dininin vaciplerini yerine getirebiliyor."[1]

Bu üçüncü kısımda İbn-i Kudame'nin bahsettiği cihad, talep yani saldırı cihadıdır. Eğer günümüzde olduğu gibi kafirler Müslümanların beldelerine saldırır ve cihad farz-ı ayn olur ve bulunduğu mıntıkada kıtal cihadı gerçekleştirilemez ise, bu durumda dinin vacibi olan kıtal cihadını yerine getirmek ve Müslümanların saflarına katılmak için yine hicret etmek vaciptir.

İmam Nevevi şöyle demektedir:
"Daru'l harbte Müslüman olan ve dinini izhar etmeye güç yetiremeyip hicret etmeye güç yetiren herkese hicret vaciptir."[2]

"Fetihten Sonra Hicret Yoktur" Hadisini Nasıl Anlamamız Gerekir?

İbn-i Abbas ﷺ Allah Resulü'nün ﷺ Mekke'nin fetih gününde şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

"Fetihten sonra hicret yoktur. Ancak cihad ve niyet vardır. Cihada çağırıldığınız vakit cihada katılın."[3]

İbn-i Hacer bu hadisin şerhinde şöyle demektedir:

"Fetihten sonra hicret yoktur" yani Mekke'nin fethinden sonra hicret yoktur. Hattabi ve başkaları dedi ki; Hicret, İslam'ın ilk yıllarında Medine'deki Müslümanların azlığı ve toplanmaya olan ihtiyaçlarından ötürü Müslüman olanlara Medine'ye hicret etmeleri vacipti. Allah ﷻ Mekke'nin fethini nasip edince, insanlar fevc fevc İslam'a girmeye başladılar. Ve artık Medine'ye olan hicret farzı düştü. Cihad ve niyet farzı bunu yapabilenler veya düşmanla karşılaşanlar için devam etti.

Hicretin vacip olmasının hikmetlerinden biri de, Müslümanların kafirlerin eziyetlerinden selamette kalmalarıdır. Çünkü kafirler, Müslüman olanlara eski dinlerine geri dönmeleri için işkence ediyorlardı. Ve bunlar hakkında şu ayet-i kerime indi: "**Kendilerine zulmetmekteler iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: 'Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)' Onlar da, 'Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik' derler. Melekler, 'Allah'ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!' derler."** [Nisa, 97]

Küfür diyarında Müslüman olmuş ve oradan çıkmaya güç yetiren herkes için bu hicret hükmü (vucubiyet) devam etmektedir."[4]

İbn-i Kudame ﷺ şöyle demektedir:
"Önceki geçen hadislere gelince; Allah Resulü ﷺ, fethedilen bir beldeden fetihten sonra hicret yoktur, demek istemektedir. Ve Allah Resulü'nün Safvan'a söylediği "Hicret kesildi" sözüyle Mekke'yi kastetmektedir. Çünkü hicret, kafirlerin yurtlarından çıkmaktır. Fethedildiğinde ise o belde artık kafirlerin değildir. Ve oradan artık hicret edilmez. Aynı şekilde fethedilen tüm beldelerde durum bu şekildedir. Bir belde fethedildikten sonra oradan hicret edilmez. Bilakis oraya hicret edilir."[5]

Bağavi (vefatı 516 H.) şöyle demektedir:
"Allah Resulü'nün "**Fetihten sonra hicret yoktur**" sözünden kasıt Mekke'den Medine'ye hicret yoktur. Fetih günü artık Mekke'den Medine'ye hicret kalktı. Çünkü Mekke, fetih günü artık İslam diyarına dönüştü. Bundan önce Mekke'den hicret etmek vacipti. Çünkü orası müşriklerin barındığı bir yerdi. Bugün artık şirk diyarlarından herhangi birinde Müslüman olan birine oradan ayrılması ve İslam diyarına hicret etmesi kendisine emredilir. Allah Resulü'nün "Tevbe kapısı kapanmadan hicret kesilmez" sözünün anlamı budur."[6]

İslam alimlerinin yukarıda da izah ettikleri gibi Allah

1 El Muğni, C.9, S.294.
2 El Mecmu Şerhu'l Muhezzeb, C.19, S.262.
3 Buhari, Hadis No:2825.
4 Fethu'l Bari, İbn-i Hacer, C.6, S.39.
5 El Muğni, C.9, S.294.
6 Şerhu's Sunne Li'l Bagavi, C.7, S.295.

Resulü'nün "fetihten sonra hicret yoktur" anlamında söylediği hadislerin tümü özel durumlarda söylediği hadislerdir. O hadislerde kast edilen; Mekke'den Medine'ye hicret yoktur. Çünkü Mekke fethedilerek artık İslam diyarına dönüşmüş ve kendisinden hicret edilmesine gerek kalmamıştır. Hicret, küfür diyarından İslam diyarına yapılır. Bir yurt, İslam diyarına dönmüşşe artık oradan hicret edilmez.

Küfür Diyarında İman Eden Bir Kadına Hicret Vacip Midir?

Hicret farzı diğer farzlar gibi gerek erkek olsun gerek kadın olsun dinini küfür diyarında izhar edemeyen herkese vaciptir. Küfür diyarında iman edip dinini izhar edemeyen bir kadının mahremi olmasa bile İslam diyarına hicret etmesinin vacip olduğunu dört mezhep alimleri ittifakla söylemektedirler.[1]

Tabiki öncelikle kadının varsa mahremiyle hicret etmesi gerekir. Eğer herhangi bir mahremi yoksa ve eğer varsa diğer güvenilir Müslüman erkek veya kadınlarla hicret etmesi gerekir.

İslam fukahası kocası mürted olan bir kadının iddet beklemesi gerektiğini söylemişlerdir. İddet süresi ise boşanmış kadının iddet süresi kadardır.[2]

Bugün, tağuti sistemlerle yönetilen ülkelerde yaşayan Müslümanlar dinlerini maalesef izhar edememektedirler. Dininin belli başlı ibadetlerini bile doğru düzgün yapamamaktadırlar. Bunları yapmaya çalışanlar ya hapislere atılır ya da öldürülürler. Bugün Müslümanların küfür diyarlarında dinlerini izhar edemediklerinin en bariz örneği üzerlerine farz-ı ayn olan kıtal cihadını yapamamalarıdır. Eğer dinlerini izhar ediyor ve vaciplerini yerine getirdiklerini iddia ediyorlarsa, öncelikle bulundukları ülkelerdeki tağuti rejimle savaşa başlamaları gerekir. Çünkü bugün içinde yaşadıkları Türkiye gibi tağuti ülkeler, İslam ve Müslümanlarla açıkça savaşmakta, onları öldürmek veya Müslümanları öldürenleri desteklemektedir. Onlar Müslümanlarla savaştığı ve onları öldürdüğü için Müslümanların da onlarla savaşması farz-ı Ayn'dır.

Tağuti ülkelerde yaşadığı halde ben dinimi izhar edebiliyorum diyenler maalesef şeytanın kuruntularına teslim olanlardır. Dinimi izhar ediyorum demek sadece namaz kılıp oruç tutmak değildir. Tevhidi haykırıp tüm küfür ve şirklerden uzak duruyorsa, tüm kafir ve tağutlara düşmanlığını ve kinini ilan edebiliyorsa, hiçbir küfür, şirk ve harama zorlanmıyorsa o zaman dinini izhar ediyor demektir. (Türkiye gibi tağuti ülkelerde yaşayan insanlar askerlik, okul, mahkeme, faiz ve benzeri bir çok küfür, şirk ve harama zorlanmaktadırlar.)

Eğer siz de Allah Resulü'nün dediği: "**Ey Kureyş topluluğu! Nefsimi elinde tutana yemin olsunki muhakkak ben sizi kesmeye geldim**" gibi diyebiliyorsanız dininizi izhar edebiliyorsunuz demektir.[3] Sadece dinleri için ırzları çiğnenen Müslüman bacıların namuslarını koruyabiliyorsanız, sırf Müslüman oldukları için hapishanelere tıkanan kardeşlerinizi hapishanelere tıkanmaktan koruyabiliyorsanız veya onları hapislerden çıkarmak için cihad edebiliyorsanız işte o zaman dininizi izhar edebiliyorsunuz demektir. Eğer dinini tümüyle eksiksiz bir şekilde yaşayabiliyor ve hiç kimse size müdahale etmiyorsa işte o zaman dininizi izhar edebiliyorsunuz demektir. Ama maalesef sizde çok iyi biliyorsunuz ki; günümüz tağuti ülkelerin hiçbirisi dinimizin bir kaç unsuru hariç diğer kısımlarına asla müsaade etmemektedirler.

Eğer iddia ettiğiniz gibi Türkiye'de dininizi izhar edebiliyorsanız neden hala dinlerinden ötürü onlarca muvahhid hapislerde yatmaktadır. Eğer iddia ettiğiniz gibi Türkiye'de dininizi izhar edebiliyorsanız neden hala açıkta veya telefonlarda şunu konuşma, şunu yazma, şu Müslümanlarla görüşme diyorsunuz. Bu dinin mi izharı? Yoksa zilletin mi? Neden hala gizli toplantılar, gizli görüşmeler ve gizli meclisler düzenliyorsunuz. Sizde çok iyi biliyorsunuz ki; sadece hapis yatmamak için dininizin bir çok kısmını gizleme konusunda cemaatlerinize sürekli nasihat etmektesiniz. Aman ha şunu konuşmayın, aman ha şöyle yapmayın, aman ha sakın mücahidlerle görüşmeyin, aman ha sakın bunu kimse bilmesin gibi sözler dinimi izhar ediyorum diyen yalancıların dinlerini gizlerken kullandıkları sözleridir. Tağut Türkiye Devleti veya müşrik vatandaşlarına açık bir şekilde bir gün bile olsun siz bizim düşmanımızsınız, Allah nasip ederse sizi öldüreceğiz, sizinle savaşacağız gibi bir sözü kullandınız mı?

Süleyman bin Sahman şöyle demektedir: Kafir ve müşriklere düşmanlık yapmak, onlara kin duymak, onları terk etmek, kalp, dil ve bedenle onlardan uzak durmak her Müslümana vacip olandır... Ta ki şunu dedi: "Açığa çıktı ki, dini izhar etmek kafirlere karşı düşmanlığı ve kini açıklamaktır. Allah'ın kalbindeki basiretini köreltiği kişilerin: "Dini izhar etmek demek kafirlerin onu namaz, ezan veya hacdan alıkoymaması demektir." gibi sözleri batıl sözlerdir.

1 Şerhu'z Zerkani Ala Muvatta, C.2, S.605; Ez Zahira, C.3, S.179; El Mecmu Şerhu'l Muhezzeb, C.8, S.346; Tuhfetu'l Muhtac fi Şerhi'l Minhac, C.4, S.25; El Muharer fi'l Fıkh Ala Mezhebi'l İmam Ahmed bin Hanbel, C.2, S.170; El Mebsut li's Serahsi, C.4, S.111.

2 Reddu'l Muhtar ala ed Durru'l Muhtar, C.3, S.193; el Kafi fi Fıkhı ehli'l Medine, C.2, S.621; El Muğni, C.8, S.97.

3 Müsned, Ahmed bin Hanbel, Hadis No:7036.

Hem aklen hem de şeran merduttur.[1]

Sizler, dininizi izhar ettiğinizi söylüyorsunuz fakat İslam Devleti'ne hicret etmekten bile bahsedemiyorsunuz. Bırakın hicret etmeyi tağutlardan zarar görmemek için hicret edenlerden yüz çeviriyor ve onları mescidlerinizden kovuyorsunuz. Dinin izharı bu mu? Müslüman, muhacir ve mücahidleri mescidlerden kovmak mı? Onlardan selamı ve görüşmeyi kesmek mi?

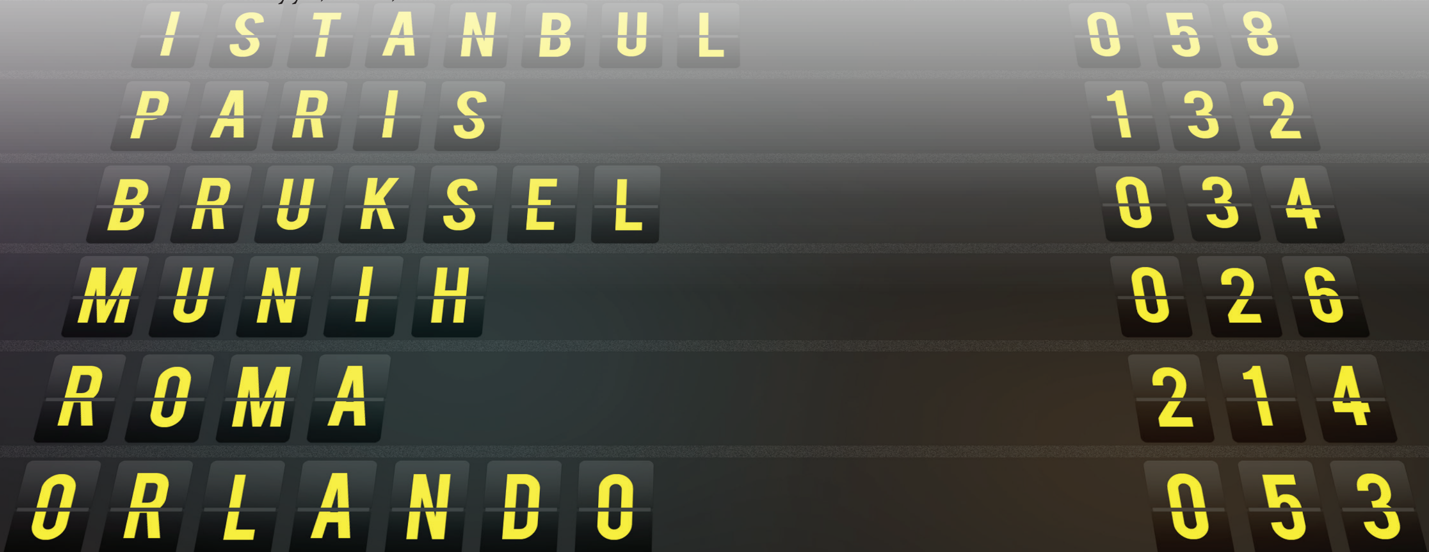
Bugün tağuti ülkelerde yaşayan Müslümanların hemen hemen hepsi dinlerini az veya çok gizlemektedirler. İslam dininin tüm kurallarını özellikle cihad ve hicret gibi farzları izhar edememektirler. Tağutların korkusundan cihad söylerimde bulunan veya cihada gidip gelen bir kardeşin selamını bile almamaktadırlar. Bırakın dinlerini tümüyle izhar etmeyi mücahid kardeşlerini desteklediklerini veya desteklemeleri gerektiği söylemini bile söyleyememektedirler. Bırakın kardeşlerine destek vermeyi, dinin az bir kısmını yaşadıkları için kendi nefislerini ve namuslarını bile muhafaza edememektedirler. Sadece dini için hapishanelere tıkatılan hanımları ve bacıları için bile bir şey yapamamaktadırlar. Bugün Türkiye gibi tağuti rejimlerde yaşayıp Allah'ın ﷻ bütün farzlarını yerine getirebiliyorum diyenler maalesef yalan söylemektedirler. Bu konuda Allah'tan korkup İslam diyarına hicret etmelerini kendilerine nasihat ediyoruz.

İslam Devleti'yle aynı akideyi paylaştığını söyleyen ve buradaki mücahidler için kardeşlerimiz diyenlere, kardeşleri konusunda Allah'tan korkmalarını kendilerine nasihat ederiz. 60'tan fazla küfür devleti hergün İslam Devleti'ndeki kardeşlerinizi öldürmektedirler. Kardeşlik böyle mi olur? Vallahi sizlerden birisi tağutların hapishanelerine düştüğünde yahut kafirler tarafından hakaret veya işkence edildiğinde veyahut öldürüldüğünde buradaki kardeşleriniz sizin için gözyaşı dökmekte ve size yardımcı olamadıkları için kahrolmaktadırlar. Ve dünyanın her neresinde olursa olsun tağutların zulmü altında olan Müslüman kardeşlerini kurtarmak için gece gündüz planlar yapıp ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Sizler basit birkaç ihtilaftan ötürü Müslüman kardeşlerinize yardımınızı esirgiyorsanız ve en zor günlerinde onları yalnız bırakıyorsanız kendi nefsinizi bir kez daha hesaba çekmenizi size tavsiye ederiz. Kıyamet günü Allah'a verebilecek makul bir cevabınız yoksa Allah'ın elem verici azabına maruz kalacağınızı sizlere hatırlatırız. İslam Devleti'ndeki Müslümanları kardeşleri görenlerin, kardeşlerinin onlara ihtiyacı olduğunu, onlardan yardım ve destek beklediklerini hatırlatmak isteriz. Dünyalık basit sıkıntılar, makam, korku veya ayrılığı gerektirmeyen teferruat sayılabilecek ihtilaftan ötürü safları bölmeyin. Bu konuda Allah'tan korkun! Kendisi hicret etmediği gibi hicret etmek isteyenleri gerek sözlü gerekse de fiili olarak engelleyenlerin Allah'tan hem kendileri hem de engel oldukları kardeşlerimiz için korkmalarını kendilerine nasihat ederiz. Bunlar farzların ve hayrın önüne engel olduklarını, Müslümanları tefrikaya davet eden cehennem davetçileri olduklarını unutmasınlar.

Hicret eden veya hicret etmeyi düşünen kardeşlerin şeytanın bu konudaki vesvelerine de aldırış etmemeleri gerekir. Unutmamak gerekir ki, şeytan hiçbir zaman mü'min bir muvahhidin peşini bırakmaz. Onu masiyete düşürmek için elinden gelen tüm çabayı sarfeder. İman, hicret ve cihad gibi büyük faziletli amellerde insanı saptırmak için ciddi efor sarfeder. Şeytan, küfür, şirk ve harama batmış yurtları terk edip İslam Devleti'ne hicret etmek isteyen kardeşlerin kalplerine türlü türlü vesveseler atar. İslam Devleti hakkında olur olmaz düşüncelere onu sevk edebilir. Şeytan bu vesveseleri İslam Devleti'ne hicret etmek isteyen her kardeşin kalbine atmıştır. Fakat kardeşlerin kendi ağızlarıyla yaptıkları şahidlikleriyle bilmekteyiz ki; İslam Devleti sınırlarına adım atar atmaz bu vesveselerin hepsi son bulmaktadır.

1 Ed Dureru's Seniyye, C:15, S:481.

ESİR TSK ASKERİNDEN TÜRKİYE'YE MESAJ

Zalim tağutlar, kendi sistemlerini ayakta tutup kendilerini muhafaza etmek için, işgal ettikleri ülkelerdeki halkı zorunlu olarak kendilerine asker ve kul yapmaktadırlar. Zoraki bir şekilde askere alınan halkı, sistemlerini ve kendilerini koruma uğrunda öldürtmektedirler. Uyduruk kanunlarını hayata hakim kılmak için onları askere almaktadırlar. Gerek asker edindikleri süreçte, gerekse de daha sonraki evrelerde bu askerlerini insan yerine koymamaktadırlar. Öldüklerinde veya esir düştüklerinde ise onları suçlayıp, hakaret edip sahip çıkmamaktadırlar. Tağutlar, ilahlık iddiasında bulunup insanları kendilerine kul yapmayı istemekte ve kul edindikleri bu halka da zerre kadar değer vermemektedirler. İşte bunların bir örneği de, demokrasi diniyle yönetilen tağut Türkiye devletidir.

Allah'a binlerce kez şükürler olsun ki; İslam Devleti bunların yaptıklarından fersah fersah uzaktadır. İslam Devleti, hiç kimseyi zorla askere almamakta ve tüm askerleri gönüllülerden oluşmaktadır. Esir düşen veya tağutlar tarafından yakalanan Müslümanları veya askerlerini kurtarmak için de elinden geleni yapmaktadır.

Dergimiz bu sayısında, uzun zamandır İslam Devleti hapishanelerinde esir olan ve esir düştükten sonra bir daha yüzüne bakılmayan ve kendisine değer verilmeyen Kürt asıllı Sefter Taş isimli TSK askeriyle röportaj yaptı. Kendi duygularını ve aşağıda kendisine yönelttiğimiz bazı sorularımızı şu şekilde dile getirdi.[1]

KONSTANTİNİYYE:
Genel olarak kendinizi tanıtır mısınız?

SEFTER TAŞ:
İsmim Sefter Taş, adresim: Aralık Aşağı Aratan köyü No:42 Iğdır. Baba Adım: Aydın ve 21 yaşındayım.

KONSTANTİNİYYE:
Askerlikteki görevin ve rütben neydi? Ne zaman Türk ordusuna katıldın. Ne kadar süre onlara askerlik yaptın?

SEFTER TAŞ:
Askerlikteki görevim sınırda nöbet tutmaktı ve herhangi bir rütbem yok piyade erim. Türk ordusuna 11.05.2015 tarihinde katıldım. Toplamda 4 ay askerlik yaptım.

KONSTANTİNİYYE:
Ne zaman ve nasıl esir alındınız? Ne kadar süredir İslam Devleti'nde esirsiniz?

SEFTER TAŞ:
Üç kişi nöbetteydik. 2 kaçakçı Suriye'den Türkiye'ye kaçak mal geçirmek istedi. Ben ve onbaşı rütbeli arkadaşım kaçak malı yakalamak

1 Not: Röportajdaki cevaplar tamamıyla Sefter Taş'a aittir. Sadece cümlelerin anlaşılması için basit bazı düzeltmeler yapılmıştır.

için kaçakçıların peşine düştük. Bu arada sınırı geçip Suriye tarafına geçince İslam Devleti mücahidleri etrafımızı sardı. Birden karşılıklı ateş açıldı. Onbaşı rütbeli arkadaşım boğazından vuruldu ve öldü. Bende ayağımdan vuruldum. Yaralandığım için kaçamadım ve yere düşünce de İslam Devleti mücahidleri beni esir aldılar. Ölen arkadaşımın ismi onbaşı Yusuf Beylem'di. O günden beri toplamda on aydır İslam Devleti'nin elinde esirim.

KONSTANTİNİYYE:
Yaralandığınız zaman İslam Devleti'nin size karşı muamelesi nasıl oldu? Sizinle ilgilendiler mi? Ve yaralı olduğunuz süreçte size nasıl davrandılar?

SEFTER TAŞ:
Vurulduktan sonra beyaz bir pikabın arkasına beni atıp ellerimi bağladılar. Kan kaybından ölmemem için üniformamın kemerimi çözüp yaralı ayağıma bağladılar. Yaklaşık olarak 15 dakika pikapla gittikten sonra beni indirip bir yere götürdüler. Daha sonra kulübe gibi bir yere götürdüler ve orada ilk müdahaleyi yapıp yaramı tedavi ettiler. Yaralı olduğum halde beni hücre gibi bir yere götürdüler. Hafif birkaç tokat attılar. Sonra Arapların kaldığı bir hücreye götürdüler. Daha sonra doktor getirip yaramı tedavi ettiler ve bundan sonra hiç dayak yemedim.

KONSTANTİNİYYE:
İslam Devleti hapishaneleri nasıl? Size zulmediliyor mu? Size işkence yaptılar mı? Yemekler nasıl? Bir şey istediğinizde size veriliyor mu? İhtiyacınızı gidermeniz için size yardımcı olunuyor mu?

SEFTER TAŞ:
Beni ilk aldıkları hücre berbattı. İkinci hücre ise daha iyiydi. Üçüncü hücre biraz daha iyiydi. Son ve şuan kaldığım hücre oldukça güzel. Hapiste bana zulmedilmiyor. İlk yakalandığım iki gün hafif birkaç tokat attılar. Daha sonra Arapların bulunduğu koğuşa getirdiklerinden sonra hiç dayak yemedim. İlk günlerde yemek azdı. Arapça bilmediğim için isteklerimi söyleyemiyorum. Getirildiğim üçüncü hücrede birkaç gün boyunca ikişer tabak yemek getirdiler. Biraz sıktılar ve karnım tam doymuyordu. Şuan istediğim şeyleri veriyorlar fakat yine de ben Arapça bilmediğim için isteklerimi ifade edemiyorum. Kaldığım yerde Türkçe bilen kimse yok. İhtiyaçlarımı gideriyorlar. Örneğin hastalandığım zaman doktor getiriyor ve diğer isteklerimi karşılıyorlar.

KONSTANTİNİYYE:
Şu anki sağlık durumun nasıl?

SEFTER TAŞ:
Şuan sağlık durumum iyi, yaram iyileşti ama yaralı olan damarım halen hafifçe ağrıyor.

KONSTANTİNİYYE:
Esir olduğun bu süre zarfında hapiste neler yapıyorsun. Vaktini nasıl geçiriyorsun?

SEFTER TAŞ:
Ailemi, annemi, babamı ve kardeşlerimi hayal ediyorum. Vakit geçirmek için hiçbir şey yok. Dört duvar arasındayım. Acilen aileme sağ salim kavuşmak istiyorum. Vaktimi namaz kılarak, yatarak, yattığım yeri temizleyerek ve buradan sağ salim kurtulacağımı hayal ederek geçiriyorum.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye medyası, sizin esir olduğunuzu bildiği halde sizi hiç haber yapmıyorlar. Sizce bunun nedeni nedir? Bu konuda Türk medyasına bir mesajınız var mı?

SEFTER TAŞ:
Zannediyorum ki; Türkiye medyası, başbakanı veya Kürtlerin liderlerini kötüleyeceğimi zannettikleri için beni gündem yapmıyor olabilirler. Türkiye medyasına mesajım ise; ben kimseyi kötülemek istemiyorum. Cumhurbaşkanı, Türkiye hükümeti, Kürtlerin liderleri, Türk ve Kürt halkının beni kurtarması için gündem yapmanızı rica ediyorum.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye hükümeti ve yetkilileri neden size değer vermiyorlar ve sizi kurtarmak için herhangi bir girişimde bulunmuyorlar?

SEFTER TAŞ:
Türkiye hükümeti, esir düşen tek asker olduğum için bana değer vermiyor olabilir. 3 veya 4 asker olsaydık belki bizi kurtarırdı diye düşünüyorum. Yahut 4 ay gibi kısa bir süre askerlik yaptığım için de olabilir. Ya da aslen Kürt olduğum için de olabilir. Recep Tayyip Erdoğan'ın, Iğdır tarafında amaçladığı kadar çok oy almadığı için de olabilir. Çünkü Iğdır halkının yarısı ona oy verdi fakat diğer yarısı ona oy vermedi.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye hükümeti sizden önce esir olan konsolosluk çalışanlarını kurtarmak için hertürlü girişimde bulundu ve yine Özgür Örs adındaki

Astsubayı kurtarmak için elinden geleni yaptı ama sizin için somut bir girişimde bulunmadı. Nedeni ne olabilir?

SEFTER TAŞ:
Konsolosluk çalışanları onlar için değerli olduğundandır. Çünkü Türkiye'nin önemli sırları konsolosluklardadır. Veya onlar ırk olarak Türk oldukları için de olabilir. Ben ise Kürt olduğum için ve Erdoğan'ın doğu tarafına değer vermediği için olabilir. Veya rütbesiz bir asker olduğum için de değer vermiyor olabilirler.

TAĞUT DAVUTOĞLU MUSUL KONSOLOSUNU BAŞINDAN ÖPERKEN

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye hükümetinin sizinle ilgilenmemesinin nedeni ne olabilir? Bu ilgisizliğin nedeni sizin Türk değil de Kürt olmanız olabilir mi?

SEFTER TAŞ:
Evet, Kürt olduğum için olabilir. Doğu tarafının yarısı AKP diğer yarısı da HDP'ye oy verdiği için de olabilir. Türk ordusuna az hizmet ettiğim için de olabilir.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye'deki Kürt askerlere bir mesajın var mı?

SEFTER TAŞ:
Türkiye'de Türk ordusuna askerlik yapan Kürt halkına mesajım; ben 10 aydır İslam Devleti'nde esirim. Türkiye hükümeti beni kurtarmıyor. Türk ordusuna askerlik yapmayın. Başınıza herhangi bir olumsuzluk geldiğinde size sahip çıkmazlar. Örneğin yarın sizler de benim gibi esir olabilirsiniz. Ve kendinizi benim gibi dört duvar arasında ailenizi çokça hayal eder halde bulabilirsiniz.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye askerlerine genel bir mesajınız var mı?

SEFTER TAŞ:
Ben Türk ordusuna askerlik yapan Kürt biriyim. Türk ve Kürt halkına kardeş nasihatim; Türkiye hükümeti gördüğünüz üzere bana değer vermediği gibi size de değer vermiyor. Yarın öbürgün sizler de benim gibi dört duvar arasında kalabilirsiniz.

KONSTANTİNİYYE:
Ailenize mesajınız nedir?

SEFTER TAŞ:
Babacığım, anneciğim, kardeşlerim, Ailem ve sevdiğim kız! Bende herkes gibi kollarınıza koşmak istiyorum. Dört duvar arasında Türk hükümetinden haber bekliyorum. Türk hükümeti bana sahip çıkmıyor ve beni sizlere kavuşturmuyor. Baba, Anne! Ben sizin evladınızım. Türk hükümeti bana sahip çıkmıyor bari siz bana sahip çıkın. Benden sonra kardeşim Ferhat'ı asla askere göndermeyin.

KONSTANTİNİYYE:
Kürtlere mesajınız nedir?

SEFTER TAŞ:
Ben Kürt asıllı bir askerim. Madem ki; Türk hükümeti bana sahip çıkmıyor o zaman neden Kürt liderler çıkıp bu konu hakkında konuşmuyor. Abdullah Öcalan, Selahattin Demirtaş ve Suriyeli Salih Müslim ve dünyanın tüm Kürtlerine ve Mesut Barzani'ye diyorum ki; ben de sizin gibi hayatımı yaşamak istiyorum. Çoluk çocuğa karışayım. Eğer sizin evladınız olsaydım beni kurtarırdınız. Sizin evladınız burada dört duvar arasında esir olsaydı ne yapardınız? Ben sizin evladınız değil miyim? Bu sorunun cevabını dört duvar arasında sizden bekliyorum, ne olur kurtarın beni.

KONSTANTİNİYYE:
Türk hükümetine, Türk yetkililerine veya başbakana mesajınız nedir?

SEFTER TAŞ:
Türk hükümetine ve Türk yetkililerine mesajım; neden ben de ailemin yanında çayımı ve suyumu içemiyor ve yemeğimi yiyemiyorum? Neden beni kurtarmıyorsunuz? Kürtler Türkler gibi insan değil mi?

KONSTANTİNİYYE:
Erdoğan'a mesajınız nedir?

SEFTER TAŞ:
Sayın cumhurbaşkanım; sen şimdi eşin, oğlun ve kızının yanında çay içiyor ve yemek yiyor musun? Eğer evladın benim gibi esir düşseydi ne yapardın? Ben senin askerinim. Ne olur kurtar beni. Sen, Türk, Kürt, Laz ve Araplara ben hepinizin başbakanıyım diye söz vermedin mi? Sözünü kıran adam değildir.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye'deki halka mesajın nedir?

SEFTER TAŞ:
Türkiye'deki halka mesajım; ben sizin için askere geldim. Arkadaşım, gözümün önünde öldürüldü fakat başbakandan ses bile çıkmadı. Neden sizden de ses çıkmıyor? Ne olur Türk hükümetini ve başbakanımızı sıkıştırın ve beni kurtarın, rica ediyorum Allah rızası için aileme kavuşturun.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye'nin Amerika ile bir olup İslam Devleti'ne savaş açması hakkında ne düşünüyorsunuz?

TAĞUT ERDOĞAN

SEFTER TAŞ:
Türkiye, Amerika ile bir olup İslam Devleti'ne savaş açmasın. İslam Devleti gibi değerli, namazında, niyazında ve ibadetinde olan insanları vurmasınlar. Ne olur savaş istemiyorum ve bir an önce takas istiyorum.

KONSTANTİNİYYE:
İslam Devleti hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

SEFTER TAŞ:
İslam Devleti mücahidleri, namazında niyazında olan insanlardır. İyi ve değerli insanlardır. İslam Devleti'nin kanunu Kur'an-ı Kerim'dir ve peygamberimizin sünnetidir.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye'nin İslam Devleti'ndeki Müslüman halkı ve özellikle çocukları bombalayıp öldürmesi konusunda düşünceniz nedir?

SEFTER TAŞ:
Türkiye'nin İslam Devleti'ndeki halkı bombalayıp öldürdüğünü ne gördüm ne de duydum. Askerlik yaptığım dönemde böyle bir şey görmedim. Eğer görmüş olsaydım Türk ordusuna asker olmazdım.

KONSTANTİNİYYE:
Esir olmadan önce İslam Devleti hakkında nasıl düşünüyordunuz, şimdi nasıl düşünüyorsunuz? Arada herhangi bir fark var mı?

SEFTER TAŞ:
Esir olmadan önce İslam Devleti'ni tanımıyordum. Esir olduktan sonra tanıdım. Onları da namazında, niyazında ve ibadetinde olan insanlar olarak görüyor ve hepsinin değerli insanlar olduklarını biliyorum.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye devletinin şuan PKK ile savaşmasına ne diyorsun?

SEFTER TAŞ:
Savaş istemiyorum. HDP'yi destekliyor ve onların kazanmasını istiyorum. Barış istiyorum.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye devleti PKK ile savaştığını söylüyor ama bir taraftanda Suriye'de onlara destek veriyor bir asker olarak bu olaya nasıl bakıyorsunuz?

SEFTER TAŞ:
İslam Devleti, Suriye'de PKK ile savaşıyor. Türkiye

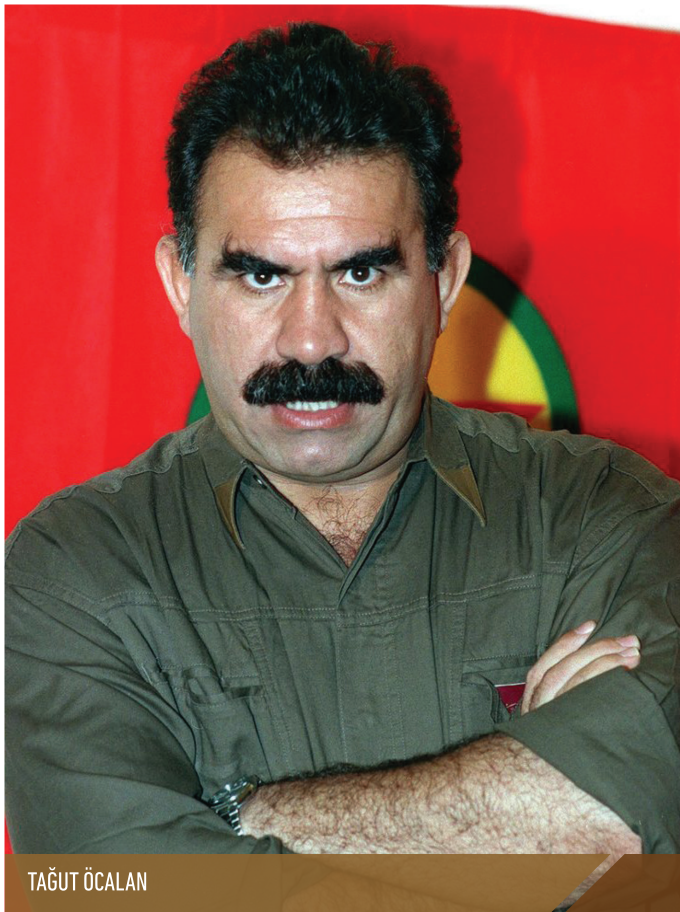
ise, hem İslam Devleti'ni vuruyor, hem de PKK ile savaşıyor. PKK Türkiye'ye girerse katliam olur. Çok canlar yanar. Türkiye bir yandan PKK ile savaşıyor diğer bir yandan onlara destek veriyor.

KONSTANTİNİYYE:
Türkiye'nin PKK'ya bir taraftan yardım edip diğer bir taraftan savaşmasına ne diyorsunuz?

SEFTER TAŞ:
Bazı askerler CHP'li, bazı askerler AKP'li. CHP'li olanlar PKK'lıları vuruyor ama AKP'li olanlar PKK'ya destek veriyor, bu olaya böyle bakıyorum.

KONSTANTİNİYYE:
Kendilerini Kürtlerin liderleri olduğunu iddia edenler neden sana sahip çıkmıyorlar?

SEFTER TAŞ:
Belki Kürt liderlerinin benim durumumdan haberi olmayabilir. Belki Türk medyası benim olayımdan bahsetmemiş olabilir. Benim fikrim budur.

TAĞUT ÖCALAN

KONSTANTİNİYYE:
Kendilerinin Kürtlerin liderleri olduğunu iddia edenlere bir mesajınız var mı?

SEFTER TAŞ:
Sayın Abdullah Öcalan, Selahattin Demirtaş ve Suriyeli Salim Müslim'e mesajım; sizler ne pahasına olursa olsun Kürt vatandaşlarınıza sahip çıkan insanlarsınız. Sayın Selahattin Demirtaş, haberlerde sürekli olarak diyorsun ki; benim için önemli olan Kürt halkıdır. Ne olur sözünde dur ve beni İslam Devleti mücahidleri ile değiştir.

KONSTANTİNİYYE:
Buraya esir olmadan önce Türkiye'nin esir askerlerine bu şekilde değer vermediğini biliyor muydunuz?

SEFTER TAŞ:
Hayır bunu bilmiyordum. Şimdi anladım ki Türkiye kendi evladına sahip çıkmıyor.

KONSTANTİNİYYE:
Buradan kurtulacağınızı düşünüyor musunuz? Bir gün yine evinize döneceğinizi tahmin edebiliyor musunuz? Bu konudaki duygularınız nasıl?

SEFTER TAŞ:
Evet düşünüyorum ki; geç olsa da Türkiye bir gün mutlaka evladına sahip çıkacaktır. Allah'ın izniyle bir gün yine evime döneceğimi tahmin edebiliyorum. Duygularım, bir gün aileme, memleketime ve sevdiklerime sağ salim kavuşacağım yönünde.

KONSTANTİNİYYE:
Bunların dışında söylemek istediğiniz veya sesinizi duyurmak istediğiniz konular varsa onları da söyleyebilirsiniz.

SEFTER TAŞ:
Baba, hatırlıyor musun; oğlum, askere gitme çalışalım sakat kardeşine bakalım, demiştin. Ben de kendi kendime dedim ki; biran önce gidip askerliğimi bitireyim de elden ayaktan çıksın ve bir taraftan da sevdiğim kız için acele edip askerliğim bitsin ve teyzekızımı kendime eş alayım.

Baba, anne, kardeşlerim, ailem ve sevdiğim kız; Türkiyem bana sahip çıkmıyor. Her gün sizi hayal ediyorum, ağlıyorum ve neden Türkiyem bana sahip çıkmıyor diye düşünüyorum. Bu yaşıma gelinceye kadar kimsenin tavuğuna kış demedik, bir sineği bile incitmedik. Kimin günahına girdik ki... Bu hale düşecek insan mıydık? Ben 8. Sınıfın yarısında okulu bıraktım.

Sayın Recep Tayip Erdoğan, kardeşim ve babam evi geçindirmek için çalıştılar. Bu benim zoruma gitti.

Çünkü benden bir yaş küçük kardeşim çalışıyordu. Sakat kardeşime bakmak için okulumu bıraktım, askere gelinceye kadar çalıştım, hayvanlara baktım, Ankara'da da çalıştım. Çok sırtım kırıldı.

Bir ara sınırda nöbetçiyken karakola gittim ve evimi aradım. Annemle konuştum, anacığım, sevdiğim kız köye geldi mi, dedim? Anacığım, sende dedin ki sadece bir gün geldi. Teyze kızımı çok sevdiğim için karakolda ağlıyordum. Bu yazıyı yazarken de ağlıyorum, elim titriyor ve zannediyorum ki; anacağım, babacığım, kardeşlerim, ailem ve sevdiğim kız hep yanımdasınız. Ve hep bunu düşünerek ağlıyorum. Niye ben bu hale geldim. Türkiye'ye asker olduğum için mi? Türkiyem neden bana sahip çıkmıyor?

Sayın Recep Tayip Erdoğan; sen rahat yerde oturuyorsun, çayın, yemeğin, suyun yanında. Eşin, oğlun ve kızın yanında. Niye ben ailemin yanında değilim. Niye bana sahip çıkmıyorsun? Ben sana ne yaptım. Arkadaşım boğazından vuruldu, ben de ayağımdan vuruldum. Türkiye için askere geldim. Gece gündüz yatmadan nöbet tuttum. Sen sıkı korunuyorsun sana kurşun gelmesin diye. Sana gelen kurşun hemen bir ananın evladını vuruyor. Niye ben vuruldum biliyor musun başbakanım? Türkiye'ye kaçak mal geçmesin diye. Sen de bana sahip çıkmıyorsun. Şimdi düşünüyor musun? Anam, babam sana ne diyecek biliyor musun? Neden evladımızı kurtarmadın, dediklerinde sen ne diyeceksin? Senin evladın şerefsiz miydi, diyeceksin. Senin evladın Türk değil de Kürt olduğu için mi kurtarmadım, diyeceksin. İlk esir olduğum gün dayak yedim. Ailem için direndim ve hala direniyorum. Her gün ağlıyorum ailem yok diye, niye kurtarmıyorsun.

Sayın Abdullah Öcalan, Selahattin Demirtaş Suriyeli Salih Müslim, her seferinde susuyorsunuz. Neden meclise ve televizyonlara çıkmıyorsunuz. Askerimiz Suriye'de esir demiyorsunuz. Sizler bir oy için mecliste, televizyonlarda bas bas bağırıyorsunuz. Neden benim için bağırmıyorsunuz? Ben size ne yaptım, ne kötülüğümü gördünüz. Allah rızası için kurtarın beni, aileme kavuşturun ve sağ salim evime geleyim. Annem benim mürüvvetimi görsün, beni öpsün, ne olur kurtarın.

Anacığım hatırlıyor musun? Sen bir gün kardeşlerime; bu beşiğe bir şey olursa sizi öldürürüm, bu beşik en büyük oğlum, yani abiniz Sefter'in beşiği, onun mürüvvetini görüp torunuma vereceğim, demiştin. Ve ben de ağladım, hatta öyle ağladım ki, gözlerim şişti. Ve hala aklıma geldikçe ağlıyorum anacığım. Dört duvar arasında esirim. Ne olur dua edin, Türkiyem beni kurtarsın da sizin kullarınıza koşayım. Ve teyzemin kızını kendime eş alayım.

TAĞUT DEMİRTAŞ

Allah'ın izniyle inşallah buradan sağ salim kurtulacağım ve bir gün sizlere döneceğim.

Sayın başbakanım, İslam Devleti'ne bu değerli insanlara bombalar atma.

Ben Sefter Taş,

Kurtarın ne olur kurtarın. Anamı, babamı kardeşlerimi özledim, özgürlüğümü özledim, sevdiğim kızı özledim ne olur başbakanım, Kürt liderlerim. Allah rızası için beni kurtarın.

NOT: Bu röportajda ismi geçen bazı kafir ve tağutlara kullanılan övgü, saygı, tazim ve benzeri ifadelerden beri olduğumuzu, onlara hiçbir şekilde saygı göstermediğimizi, onlara kin duyduğumuzu, onları tekfir edip onlara düşman olduğumuzu hatırlatır ve bu ifadelerin mürted TSK askerine ait olduğunu beyan ederiz. Röportajın özgünlüğünün bozulmaması ve yanıtların yanlış anlaşılmaması açısından gerekli düzeltmeleri yapmadık.

الحياة
ALHAYAT

3 Ramazan

TOP 10

İSLAM DEVLETİ VİLAYETLERİNDEN SEÇİLMİŞ EN İYİ ON VİDEO

1. جيل الملاحم
KUŞAKLARIN SAVAŞI

VİLAYET: BEREKE

2. طريق الآباء
ATALARININ İZİNDE

VİLAYET: HALEP

3. وليمكنن لهم دينهم
ONLARA DİNLERİNİ YAŞAMALARI İÇİN TEMKİN VERECEK

VİLAYET: BARKA

4. فلوجة الصمود
AZİMLİ FELLUCE

VİLAYET: FELLUCE

5. سحق العدا
HADDİ AŞANLARIN EZİLMESİ

VİLAYET: ADEN ABYAN

6TH من الذل إلى العزة
ZİLLETTEN İZZETE

VİLAYET: TRABLUS

7. صولة الأبرار 2
İYİLERİN ATAĞI (2)

VİLAYET: NİNOVA

8. بلاد الهند بين الألم والأمل
UMUT VE ACI ARASINDA HİNDİSTAN ÜLKESİ

VİLAYET: HUMUS

9. غارات الكواسر 2
ASLANLARIN SALDIRILARI (2)

VİLAYET: ANBAR

10. قرية البشير وأكوام الحجر
BEŞİR KÖYÜ VE TAŞ YIĞINLARI

VİLAYET: KERKÜK

KÜFÜR RİSALELERİ

ASRIN SAPTIRICI TAĞUTU SAİD NURSİ VE KÖR TAKİPÇİLERİ MÜRTED NURCULAR

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a, salat ve selam onun elçisine, sahabesine ve tüm takipçilerine olsun.

Özellikle İslam'ın devletinin ve otoritesinin olmadığı yerlerde İslam adına uydurulmuş bir çok bidat ve hurafe inanç kendine yer bulmuştur.

Gerek Türkiye'de gerekse de dünyanın farklı ülkelerinde İslam adına yüzlerce farklı sapık inanç ortaya çıkmıştır. İşte bu sapık inançlardan birisi de Türkiye topraklarında vuku bulan "Nurculuk" adındaki sapıklıktır. Elbette bu sapık inancı ele almamızın nedeni özellikle Türkiye'de ve genel olarak dünyada bu inancı, oldukça geniş bir kitlenin takip etmesidir. Ne yazık ki kendisini Nurculuğa ve Said Nursi'ye isnad eden niceleri bu sapıklıktan haberleri bile yoktur. Zaten gereği gibi de onu araştırmış da değillerdir.

Bu yapı, İslam adına çalıştığını iddia ettiği, İslami olarak göründüğü ve çok sayıda insanı saptırdığı için bizim bunları ele alıp hakikatini ortaya koymamız gerekir. Ta ki bunların sapıklıklarını, şirklerini, küfürlerini ve bidatlerini Müslümanlar bilsinler, sahip oldukları sapık akideye muttali olsunlar ve onlardan gereği gibi ictinap edip düşmanlıklarını ortaya koysunlar.

Bu sapık inancı bir makaleye sığdırmak gerçekten çok güç bir durumdur. Çünkü Risale-i Nur diye isimlenen bu kitapta haddinden fazla sapıklık vardır. Hepsini tek tek ele alacak olursak çok yüksek sayfalı bir kitap yazılması gerekir. Ancak bizim bu sapık inancı bir makaleye sığdırma zorunluluğumuz olduğundan ötürü bu sapık inancın tüm bölümlerine girmeden sadece belli başlı bir kaç maddesini ele aldık. Okuyucularımızın şunu bilmelerini isteriz ki; bu sapık inancın buraya aktardığımız ve izah etmeye çalıştığımız kısmı, sadece çok cüzi bir kısmıdır. Bu sapık inancın bir kısmı küfür, bir kısmı şirk, bir kısmı ise bidattir. Bunların dışında Risale-i Nur denen kitapta yalan, çelişki ve haddi aşan ifadeler sayılamayacak kadar çoktur.

Buraya her sapıklıktan yeterli düzeyde örnek vermekle yetineceğiz lakin buraya aktardığımız bu örnekler okuyucunun nazarında sadece bu kadar olduğu anlaşılmasın. Bilakis bu sapkın tağut Said Nursi ve kör mürted talebeleri, her konudaki sapıklığı onlarca örnekle ifade etmektedir. Bizler makale uzamasın diye sadece bir kaç tane örnek vererek yetineceğiz.

Ayrıca bu risalelerden naklettiğimiz her paragrafın içindeki tüm sapıklıklara da değinmedik. Sadece konumuzla ilgili olan kısmı izah etmeye çalıştık. Konunun çok uzamaması ve bütünlüğünün bozulmaması için her naklettiğimiz paragrafın içindeki tüm sapıklıkları izah etmedik. Okuyucu zaten yapılan nakili okuyunca sapıklığı anlayacaktır.

Evet, bahsettiğimiz mürted Nurcuların ve tağut Said Nursi'nin sapıklıklarına geçelim.

Risale-i Nur'da Gayb

Tağut Said Nursi'nin gayb bilgileriyle alakalı yazdıklarına ve özellikle buraya nakledeceğimiz bazı nakillerinde, onun bu konuda İslami anlayıştan ne kadar uzak ve Kur'an'ı Kerim'in ayetlerine nasıl ters cümleler sarfettiğini ve nasıl küfri bir itikada sahip olduğuna değineceğiz.

Allah'a ﷻ has olan ve ilahlık özelliklerinden biri olan gaybı bilme konusu, Said'i Nursi yanında bu şekilde değildir. Bilakis kendisi ve bazılarının gayb konusunda bilgi sahibi olduklarını çok açık bir dille ve defalarca kez ifade etmektedir. Bu konuda Ali رضي الله عنه gibi bir sahabeye iftira atmaktan da çekinmemektedir.

"İmam-ı Ali رضي الله عنه, Şah-ı Geylani (RA), Sekizinci, On Sekizinci, Yirmi Sekizinci Lem'alar ile Sekizinci Şua ile keramat-ı evliya hak olduğunu ve yerde iken Arş-ı Azamı müşahede ettiklerini Risale-i Nur beyan etmiş. Hem umum müçtehidler, "mütekkelliminden birisi gelecek hakaik-ı imaniyeyi ve bütün mesaili vazih bir surette beyan edecek" diye müjdelerini, Risale-i Nur, hadisat-ı alem ile isbat etmiş. Hem bütün her asırda gelen meb'uslar, veliler keşfiyatlarında, "birisi gelecek, şarktan bir nur zuhur edecek" diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini ve üstadımın şahs-ı manevisini ve talebelerinin şahs-ı manevisini görüp, bütün Ümmet-i Muhammed'e (ASM) Risale-i Nurun faziletini ehemmiyetini, kıymetini ve emr-i Peygamberi ile bütün ümmet virdlerinde azab-ı kabirden ve ahirzamanda gelecek fitneden, deccalın şerrinden istiaze etmelerini ve yapacağı maddi ve manevi tahribatını Risale-i Nur tamir yaptığını görmüşler...

Elhasıl: Asırlardan beri beklenilen ve muntazır kalınan zat, Risale-i Nur imiş. Hatta Üstadın kendisi de bir zaman böyle bir zatın geleceğine muntazır imiş."[1]

Said Nursi evliya dediği kimselerin yeryüzünden Allah'ın ﷻ arşını gördüğünü iddia etmekte ve müçtehid dediği kimseler Risale-i Nur'un geleceğini müjdelediklerini ve Risale-i Nur'un yapacağı şeyleri gördüklerini söylemektedir. Ayrıca Said Nursi kutsanmakta ve beklenen zat olarak kendisinden bahsedilmektedir.

Madem Hz. Ali رضي الله عنه "ene medinetu'l-'ilmi ve 'aliyyun babuha" hadisine mazhardır. Hem madem Şah-ı Velayet ünvanını alarak harika kerametlerini göstermiştir. Hem ahir zamanda gelen hadiselere karşı Kur'an ve Al-i Beyt cihetinde herkesten ziyade alakadardır. Hem madem esrarlı Kaside-i Ercüziyede ve meşhur Kaside-i Celcelutiye'sinde vakıat-ı istikbaliyeden (gelecek olaylardan) haber veriyor. Ve "esrar-ı gaybiyeyi (gaybi sırları) benden sorunuz" diye iddia ederek kısmen davasını ihbarat-i sadıka-i gaybiye (Gaybi doğru bilgileri haber vermekle) ile isbat etmiştir...[2]

...(Hz. Ali) diyor ki:

"evvel-i dünyadan kıyamete kadar ulum-u esrar-ı mühimme (mühim ilmi sırlar) bize meşhud (görünür) derecesinde inkişaf (açığa çıkmış) etmiş kim ne isterse sorsun, sözümüze şüphe edenler zelil olur"[3]

"Ne isterseniz benden sorunuz, haber vereyim size. Sorun bana maziden (geçmişten), halden (şimdiki zamandan) ve istikbalden! (gelecekten)" diye ashab-ı izam (büyük sahabeler) arasında, kendini aleme ilan eden ve her müşkülü izah ve beyan ve "ene medinetu'l-'ilmi ve 'aliyyun babuha" "(Ben ilmin şehriyim Ali'de onun kapısıdır)" Hadis-i Şerifini isbat ve ayan eden naşir-i ilim (ilmi yayan) ve vakıf-ı esrar-ı Kur'an (Kur'an'ın sırlarını bilen) Cenab-ı Hazret-i Haydar...[4]

Said Nursi, Ali'ye رضي الله عنه iftira atarak güya onun şöyle dediğini iddia etmektedir: "Dünyanın başından kıyamete kadar herşeyi bilirim ve bunda şüphe edenler zelil olur.", "gaybi sırları bana sorunuz", "ne isterseniz bana sorun, geçmişten, şimdi zamandan ve gelecekten sorun."

Sual: *Gavs-ı A'zam gibi büyük veliler, bazı evkatta, mazi (geçmiş) ve müstakbeli (gelecek) hazır gibi müşahede (görürler) ederler. Neden maziye ait cihette sarahat suretinde (açıkça) haber veriyorlar da, istikbalden hafi remizlerle, gizli işaretlerle bahsediyorlar?*

ElCevap: *"la ya'lemu'l-gaybe illallahu" (gaybı Allah'tan başkası bilmez) ayetiyle,"'alimu'l-gaybi fela yuzhiru 'ala gaybihi ehaden * illa meni'rteza min rasulin..." ("O, gaybı bilendir. Dilediği peygamberden başka hiç kimseye gaybını bildirmez.) ayetini ifade ettikleri kudsi yasağa karşı ubudiyetkarane bir hüsn-ü edeb (güzel edep) takınmak için, tasrihden (açıkça ifade etmekten) işaret mesleğine girmişler.*[5]

1 Barla Lahikası, 136, Yirmi Yedinci Mektuptan/Biraderzadem merhum Abdurrahman'ın vefatını müteakip yanıma gelip, kuvvetli emarelerle Abdurrahman'ın yerine bana gönderildiği kalbime ihtar edilen (...)/Haşiye.

2 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 163, Yirmisekizinci Lem'a/Keramet-i Aleviyenin Neticesi.

3 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 167, Onsekizinci Lem'a

4 Zülfikar Mecmuası, 439, Zülfikar'ın Hatimesi/Hasan Feyzi'nin Mektubu

5 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 198, Sekizinci Lem'a/Gavs, meşhur

"la ya'lemu'l-gaybe illallahu" **(gaybı Allah'tan başkası bilmez)** *düstüruna karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek içindir ki, medar-ı teklif ve hakaik-ı imaniyeden başka olan umur-u gaybiyeden* **(Gaybi işlerden)** *izn-i Rabbani ile haber verenler dahi, yalnız işaret suretinde perdeli ve kapalı ihbar etmişler.*[1]

Said Nursi, gayb ile ilgili şunları da iddia etmektedir; Büyük evliya dediği bazı kimseler gaybı yani geçmiş ve geleceği bilirler. Özellikle Ali'ye h isnat ettiği sözlerle Ali'nin h dünyanın başlangıcından kıyamete kadar herşeyi bildiğini iddia etmektedir. Ali h böyle bir sözden ve iddiadan beridir.

Ayrıca şöyle demektedir; Evliyalar, Allah'a karşı edepsizlik olmasın diye gelecekle alakalı bilgileri işaret diliyle ifade ederler. Fakat geçmişle ilgili gaybi konuları açıkça ifade ederler.

Yani şunu demektedir: Allah, gaybı bildiği gibi büyük evliyalarda gaybı bilmektedirler. Allah gaybı sadece ben bilirim demişse de, bu konuda tek bilgi sahibi O değildir. Evliyalar, Allah b Kur'an'da gaybı benden başka kimse bilemez dediği için O'nun bu söylemini yalanlamamak ve O'na karşı edepsizlik yapmamak için gelecekle alakalı bilgileri işaret diliyle, fakat geçmişle alakalı bilgileri kusura baksa da edepsizlik olsa da açıkça ifade etmişlerdir.

Said Nursi gayb konularından haber verirken veya bu konuyla ilgili konuşurken gaybı Allah'tan başkası bilmez anlamında cümleleri sarf ettikten sonra hemen sonra gaybi olaylardan haber vermesi, ya Allah'ın ﷻ bu sözüyle dalga geçmektedir veya günah işleyen fasıkların günah işlerken tövbe tövbe deyip günah işlemeye devam etmesi gibidir.

Ayrıca "Şah-ı Nakşibend" ve "Gavs-ı A'zam" diye isimlendirdiği bazı şahısların gaybten haber verdiğini ve şirk risaleleri olan Risale-i Nur'u müjdelediklerini iddia etmektedir.

"tevessel bina fi külli hevlin ve şiddetin
eğisuke fi'l-eşyai bihimmeti"
(Her şiddet ve sıkıntıda bize tevessül et
kendi gayretimle seni sıkıntıdan kurtarırım)

İlm-i Cifirle manası: *"Ya Said!.. Ahirzamanın fitnelerine yetişip düştüğün zaman, benim dua ve himmetimi kendine vesile ve şefaatçi yap. İnşaallah, senin her şeyinde ve her işinde uzun bir zamanda, yani tufuliyet zamanından, ta ihtiyarlığın vaktinde işkenceli esaretine kadar... yani, bin iki yüz doksan dörtten, ta, bin üçyüz kırkbeş, belki altmış dörde, daha ziyade bir zamana kadar Allah'ın izniyle ve kuvvetiyle senin imdadına yetişeceğim."*[2]

"ene limüridi hafızan ma yehafuhu
ve ahrusuhu fi külli şerrin ve fitnetin"
(Ben müridimin korktuğu şeylerden onu korurum
her fitne ve şerden onu korurum)

İlm-i Cifirle Manası:

"On dördüncü asırda "El-Kürdi" lakabiyle yadedilen Molla Said, benim müridimdir. O fitne ve bela asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın izniyle ve havl-ı kuvvetiyle onun muhafızıyım."Evet Hürriyetten yirmi-otuz sene sonraya kadar, yirmi fitne-i azime (büyük fitne) *içinde fevkalade bir surette Gavs'ın o müridi mahfuz kalmıştır. Korktuğu şer ve mehalikten* (helaklardan) *bir hıfz-ı gaybi* (gaybi bir koruma) *ile kurtulmuştur.*[3]

Ayrıca bu cümlelerinde bunların gaypten haber verdiği iddiası yanı sıra bu şahısların şöyle dediğini de iddia etmektedir.

Her şiddet ve sıkıntıda bize tevessül et
kendi gayretimle seni sıkıntıdan kurtarırım
Ben müridimin korkutuğu şeylerden onu korurum
her fitne ve şerden onu korurum

Bu beyitlerde istiğase, yardım isteme, koruma, sıkıntıdan kurtarma, korkudan emin kılma ve muhafaza etme gibi Allah subhanehu ve telaya has olan vasıflarda isimlerini zikrettiği bu şahısların bu konularda kendilerinden istenilmesini ifade eden bu beyitleri nakletmiş ve hatta bu sözleri bir nass gibi delil getirip ondan ebced hesabıyla çıkarım yaparak şirkte zirve yapmıştır.

Levhi'l Mahfuzdaki Bazı Bilgilerden Haber Vermesi:

...(Kur'an'ın) Asr-ı Saadetten beri böyle harika bir surette mu'cizeli olarak yazılmasına hiç kimse kadir olmadığı halde Risale-i Nur'un kahraman bir katibi

kasidesinde -sarahat derecesinde- bizlerden, yani hizb-ül-Kur'andan haber verdiği gibi, daha birkaç yerde yine, işari bir tarzda, haber veriyor. (...).

1 Şualar, 447, Beşinci Şua/Otuzbirinci Mektuptan Otuzbirinci Lem'anın Beşinci Şua'ıdır/Dördüncü Nokta.

2 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 204, Sekizinci Lem'a/Keramet-i Gaybiye-i Gavsiye'nin Bir Tetimmesidir.

3 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 188-189, Sekizinci Lem'a/Risale-i Nur Şakirdlerinin Bir Fıkrasıdır.

olan Hüsrev'e "yaz!" emir buyurulmasıyle, Levh-i Mahfuzdaki yazılan Kur'an gibi yazılması...[1]

Hüsrev denen şahsın Kur'an-ı levh-i mahfuzdaki Kur'an'ın aynısını yazdığını ve kendisinin levh-i mahfuzdaki Kur'an'ın nasıl yazıldığını ve bu gayba muttali olduğunu iddia etmesi sapıklıkta ve küfürde ne kadarda aşırıya gittiğini açıkça ortaya koymaktadır.

...hafız olmadığı halde yazdığı iki mükemmel Kur'an ile ve üçüncüsü -müteferrik (ayrı) *bir surette- gözle görünür bir nevi i'caz-ı Kur'an'ı gösterir bir tarzda üç Kur'an'ı yazmış; tam mukabele edilmeden bize gelmiş; biz de mukabele etmeden size göndermiştik. Sizler de, kemal-i dikkatle hareke ve harflerde gördüğünüz kırk-elli sehiv* (hata), *Husrev'in kaleminin ne derece harika olduğunu gösterir...*[2]

Bir önceki paragrafta Hüsrev'in Levh-i mahfuzun aynısı gibi bir Kur'an yazdığını iddia eden bu bunak, ne söylediğini unutmuş olmalı ki; başka yerde kırk-elli hata ettiğini söylemektedir. Haşa ne Kur'an'da ne de Levh-i mahfuz'da hata yoktur.

Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:
"Hayır, o şerefli bir Kur'an'dır. O, korunmuş bir levhada (Levh-i Mahfuz'da)dır." [Buruc, 21-22]

Kurtubi bu ayetin tefsirinde şöyle der:

" **'Levh-i mahfuzdadır.'** Yani (Kur'an'ı Kerim) Allah katında şeytanların ona ulaşamadığı bir levhada muhafaza edilmektedir."[3]

Allah ﷻ Kur'an'ı Kerim ve levh-i mahfuzdaki diğer şeyleri, sırf Said Nursi gibi şeytanlardan muhafaza ettiği için buna "Levh-i mahfuz" yani "korunan levha" dediği halde buna rağmen bu şeytan hala da, levhi mahfuza ulaşıyormuş gibi bu levhadaki bazı bilgilerden haber vermektedir.

Said Nursi Kendisi, Gaybi Bir Olaydan Şu Şekilde Haber Vermektedir:

"Bir zaman Eskişehir hapishanesinin penceresinde oturmuştum. Karşısında bulunan Lise mektebinin büyük kızları onun avlusunda gülerek raks ederken, onları, o dünya cennetinde cehennem hurileri hükmünde gördüm. Fakat, birden elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Onların gülmeleri, elim ağlamaları suretini aldı. Ondan bu gelen hakikat inkişaf etti (açığa çıktı). Yani, elli sene sonraki hallerini manevi ve hayali bir sinema ile gördüm ki: O gülen altmış kızdan ellisi kabirde azap çekiyorlar, toprak olmuşlar. Ve on tanesi, yetmiş yaşında çirkinleşmiş, herkesin nazar-ı nefretini celbediyorlar. Ben de onlara ağladım."[4]

Halbuki Allah ﷻ gaybı tümüyle sadece kendisinin bildiğini şu ayeti kerimelerle ifade etmektedir.

"Gaybın anahtarları onun yanındadır, onları ondan başkası bilmez." [En'am, 59]

"De ki: 'Gayb yalnızca Allah'ındır (gaybı bilen odur).'" [Yunus, 20]

"Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir." [Hud, 123]

"De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez." [Neml, 65]

Gayb; bir insanın bilmediği ve ona gizli kalan şeydir. Geleceğin tümü gayb olduğu gibi geçmişinde büyük bir kısmı yine gaybtır. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Bunlar sana vahyettiğimiz, gayba ait haberlerdendir. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin." [Al-i İmran, 44]

"Bunlar (Nuh ve kavminin kıssası) sana vahyettiğimiz gayba ait haberlerdendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin." [Hud, 49]

"İşte sana vahyettiğimiz bu (Yusuf kıssası), gayba ait haberlerdendir. Onlar (Yusuf'un kardeşleri) yapacakları işe topluca karar verip, o hileli düzeni kurarlarken sen yanlarında değildin." [Yusuf, 102]

Gayba hiç kimse muttali olamaz. Buna peygamberler de dahildir.

"De ki: 'Ben size, Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gaybı da bilmem, size ben meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana tabi oluyorum.'" [En'am, 50]

1 Asa-yı Musa, 85, Meyve Risalesi/Isparta'daki umum Risale-i Nur Talebeleri namına Ramazan tebriki münasebetiyle yazılmış ve On üç fıkra ile ta'dil edilmiş bir mektuptur.
2 Kastamonu Lahikası, 111, Yirmiyedinci Mektubdan/Hüsrev'in Kur'anlarını bütün Ramazan'da birer hatme okumak için (İnebolu ve Görede) hafızlarının tashihatları münasebetiyle onlara yazılan mektubun bir suretidir.
3 Kurtubi Tefsiri, C.19, S.298.
4 İman ve Küfür Muvazeneleri 245, Yirmi Dokuzuncu Mektuptan, Beşinci Risale Olan Beşinci Kısım.

"Eğer gaybı bilseydim, elbette daha çok hayır elde ederdim ve bana hiç bir kötülük de dokunmazdı." [A'raf, 188]

Allah ﷻ sadece dilediği peygamberlerine dilediği kadarını vahiy yoluyla bildirir.

"O, gaybı bilendir. Dilediği peygamberden başka hiç kimseye gaybını bildirmez. O, (peygamberinin) önüne ve arkasına gözetleyiciler (koruyucular) koyar." [Cinn, 26-27]

Allah ﷻ Kur'an-ı Kerim'de gaybı biliyorcasına konuşanları ağır bir şekilde eleştirmekte, kötülemekte, onlar için elem verici bir azabın olduğunu haber vermekte ve kafirlerin bu iddiada bulunduğunu beyan etmektedir.

"Ayetlerimizi inkar eden ve 'Bana mal da çocuk da verilecek' diyen kimseyi gördün mü? O, gayba mı muttali oldu, yoksa Rahman katından bir söz mü aldı? Hayır, asla! Söylediğini yazacak ve azabını artırdıkça artıracağız." [Meryem, 77-79]

"Yoksa onların, göğe tırmanacak bir merdivenleri vardır da, göğün sırlarını oradan mı dinliyorlar? O halde dinleyicileri apaçık bir delil getirsin." [Tur, 38]

"Yoksa gayb kendilerinin yanındadır da kendileri mi yazıyorlar?" [Tur, 41]

Şeyh Abdulvehhab ﷺ şöyle demektedir:

"Tağutlar çoktur. Bunların önderleri beştir.

1- İblis (Allah ona lanet etsin)
2- Kendisine ibadet edilmesinden razı olan kişi,
3- İnsanları kendisine ibadete çağıran kişiler,
4- Gayb ilimlerini bildiğini iddia eden kişiler,
5- Allah'ın indirdiğinin dışındaki hükümlerle hükmedenlerdir."[1]

RİSALE-İ NUR'DA VAHİY

Gayb konusunda gayri İslami bir itikada sahip olan tağut Said Nursi, vahiy konusunda da oldukça İslam'dan uzak, küfri bir inanca sahiptir.

Risale-i Nur'un kendi eseri olmadığını bilakis vahiy olduğunu iddia etmesi:

"...benim gibi yarım ümmi ve kimsesiz... bulunan bir adam,... Risale-i Nur'a sahip değildir; ve o eser, onun hüneri olamaz, onunla iftihar edemez. Belki doğrudan doğruya Kur'an-ı Hakimin bu zamanda bir nevi mu'cize-i maneviyyesi olarak, rahmet-i İlahiyye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşiyle beraber, o hediye-i Kur'aniyeye el atmışlar. Her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi, ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekasının eseri olmadığına delil, Risale-i Nur'da öyle parçalar var ki; bazısı altı saatte, bazı iki saatte, bazı on dakikada yazılan risaleler var. Ben yemin ile te'min ediyorum ki: Eski Said'in kuvve-i hafızası da (hafıza gücü) beraber olmak şartıyle, o on dakika işi, on saatte fikrim ile yapamıyorum; o bir saatlik risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum, ve o bir günde altı saatlik risale olan "Otuzuncu Söz"ü ne ben ve ne de en müdakkik, dindar feylesoflar, altı günde o tahkikatı yapamazlar ve hakeza..."[2]

Said Nursi burada risaleleri kendisinin yazmadığını ve Allah'ın bir ihsanı olduğunu iddia ediyor ve bunun kendi eseri olmadığına delil olarak da bu risaleleri yazacak kapasitesinin olmadığını söylüyor.

"...Aynen bu ehemmiyetli hikmet içindir ki, bazı def'a haberim olmadan, ihtiyarım ve rızam olmadığı halde, ince hakaik-ı imaniye ve kuvvetli hüccetler, müteaddit risalelerde tekrar edilmiş. Ben çok hayret ediyordum: Neden bunlar bana unutturulmuş, tekrar yazdırılmıştır?"[3]

"Risale-i Nur, yirminci asrın Müslümanlarını ve bütün insanları koyu bir fikir karanlıklarından ve müthiş dalalet yollarından kurtarmak için müellifin kendi ihtiyariyle yazılmış değil, Cenab-ı Hakk'ın lisaniyle yazılmış bir eserdir."[4]

"Manevi ve ehemmiyetli bir canibden, şimdiki zelzele münasebetiyle altı-yedi cüz'i suale karşı, yine manevi ihtar yardımiyle cevapları kalbe geldi. Tafsilen yazmak kaç def'a niyet ettimse de izin verilmedi."[5]

1 Usulu' Selase, S.38.

2 Şualar, 534-535, Birinci Şua/İki Acip Suale Cevaplar/İşarat-ı Kur'aniye Hakkında Lahika; Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 68-69, Parlak Fıkralar ve Güzel Mektuplar/Bu aciz kardeşiniz, hem itiraz eden o eski dost zata, hem ehl-i dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki (...); Kastamonu Lahikası, 179, Yirmiyedinci Mektubdan/Aziz, Sıddık, Risale-i Nur Şakirdleri Kardeşlerim.

3 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 36, Parlak Fıkralar ve Güzel Mektuplar/Aziz Kardeşlerim!

4 Rehberler, 141, Gençlik Rehberi/Risale-i Nur Nedir? Ziver Gündüzalp kardeşimizin Konya Nur Talebeleri adına, Risale-i Nur hakkında görüşlerini ifade edip, Ankara Üniversitesi gençlerine gönderdiği bir konferanstır. Benzer ifadeler için bak. Şualar, 141, 523, 535, 545, 590; Mektubat, 361, 362; Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 68, 74; Kastamonu Lahikası, 14, 179, 212; Asa-yı Musa, 118; Tarihçe-i Hayat, 579.

5 Sözler, 157, Ondördüncü Sözün zeyli.

"Çoktanberi ruhuma ihtar edilmiş ki; Ziya namında birisi, Risale-i Nur namına büyük bir hizmet edecek. Bu mesele gösterdi ki, o Ziya, bu Ziya'dır."[1]

"Said Nursi, o kadar çok gaybi ihtar almış ki, hepsini buraya aktarmak mümkün değildir."[2]

Risale-i Nur'da hemen hemen aynı manada başka ifadeler de kullanılmıştır. *"Yazdırıldı."*[3], *"Yazdırılmadı"*[4], *"İzin olmadığından yazılmadı"*[5], *"Hakikattan haber aldım"*[6], *"İrade ve ihtiyarım ile yazmadım"*[7], *"İhtiyarsız olarak te'lif edildiğinden"*[8], *"Beyana izin verilmedi"*[9], *"Yazmaya izin verilmedi"*[10].

İşte çok tafsilata bile gerek kalmadan bu sapık adamın yazmış olduğu eserin kendi eseri olmadığı, ona bir çeşit vahyedildiği, ilham aldığını, ihtar aldığını, ihtiyarının dışında bunları yazdığını, haber aldığını, bazılarının unutturulduğunu ve tekrar yazdırıldığını, bazı konularda müsaade edilip bazı konularda müsaade edilmediği gibi ifadelerle bu eserin kendi eseri olmadığını Kuranı kerim gibi yüce Allah'tan gelen bir vahiy olduğunu ve bu konuda kendi ihtiyarının bulunmadığını bilakis kendisinin sadece bir elçi olduğunu iddia etmektedir.

Yüce Allah buyurmuştur ki:
"Allah'a karşı yalan uyduran veya kendine bir şey vahyedilmemişken, "Bana vahyolundu" diyen, ya da "Allah'ın indirdiğinin benzerini ben de indireceğim" diye laf eden kimseden daha zalim kim olabilir? Zalimlerin şiddetli ölüm sancıları içinde çırpındığı; meleklerin, ellerini uzatmış, "Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı doğru olmayanı söylediğiniz, ve O'nun ayetlerinden kibirlenerek yüz çevirdiğiniz için bugün aşağılayıcı azap ile cezalandırılacaksınız" diyecekleri zaman hallerini bir görsen!" [En'am, 93]

"Yazıklar olsun, elleriyle kitabı yazıp da, sonra onu yok pahasına satabilmek için 'bu, Allah katındandır' diyenlere; yazıklar olsun, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara ve yazıklar olsun, böyle kazandıklarından dolayı onlara!" [Bakara, 79]

"Onun Allah katından olduğunu söylerler; halbuki o, Allah katından değildir. Böylece onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler." [Al-i İmran, 78]

Vahiy olduğunu iddia ettiği tek şey kendi risaleleri değil bilakis bununla beraber bir çok safsatanın da vahiy olduğunu iddia etmektedir.

Evet, aslında Said Nursi kendisine vahyedildiği konusunda yalan söylememiş ve gerçekten ona vahyedilmiştir. Ama ona vahyeden Allah ﷻ değil bilakis onun dostlarından olan şeytanlardır. Nitekim Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Şeytanlar kendi dostlarına mutlaka vahyederler." [Enam, 121]

"Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. (Bunlar), aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler vahyederler. Rabbin dileseydi onu da yapamazlardı. Artık onları uydurdukları şeylerle başbaşa bırak." [Enam, 112]

Nitekim İmam Taberi, İbn-i Abbas'tan şunları rivayet eder:

"Abdullah bin Abbas'ın arkadaşlarında biri yanına gelir ve ona şunu sorar: "Muhtar Es Sekafi adında biri bu gece kendisine vahiy geldiğini iddia ediyor, buna ne dersiniz? İbn-i Abbas: "Doğru söylüyor." dedi. Daha sonra ben çıkıp insanlara Abdullah bin Abbas bunun doğru olduğu söylüyor deyince Abdullah bin Abbas şöyle dedi: "Vahy iki çeşittir. Allah'ın vahyi ve şeytanın vahyi. Allah'ın vahyi Muhammed'e geldi. Şeytanın vahyi ise dostlarına gelir. Daha sonra "**Şeytanlar kendi dostlarına mutlaka vahyederler.**" [Enam, 121] ayetini okudu.[11]

---

1 Tarihçe-i Hayat, 45, İlk Hayatı.
2 Diğer ihtarlar için bak. Tarihçe-i Hayat, 109, 123, 240, 282, 287, 303, 410, 466, 483, 494, 524, 525, 526, 557, 561, 564, 574, 586; Kastamonu Lahikası, 21, 28, 30, 32, 49, 67, 72, 78, 83, 85, 95, 97, 130, 115, 145, 153, 162, 165; Şualar, 230, 235, 306, 318, 327, 353, 355, 362, 376, 386, 391, 392, 395, 397, 412, 501, 512, 533; Lem'alar, 10, 48, 198, 237, 260, 285, 288; Rehberler, 21, 32, 35, 147, 154; Sözler, 138, 140; Barla Lahikası, 133, 274; Mektubat, 458; Asa-yı Musa, 76; Iman ve Küfür Muvazeneleri, 55.
3 Şualar, 219, Onbirinci Şua/Meyve Risalesi/Bu Onuncu Mes'eleye Bir Hatime Olarak İki Haşiye; Siracü'n-Nur, 62, Otuzbirinci Mektuptan Yirmialtıncı Lem'a/İhtiyarlar Hakkında/Onbirinci Rica; Iman ve Küfür Muvazeneleri, 111, Meyve Risalesi'nden/Onuncu Mes'elenin Hatimesi Olarak İki Haşiye/Birincisi.
4 Tarihçe-i Hayat, 398, Denizli Hayatı/Bu Fıkra Bir Casus Vasıtasiyle Resmi Memurların Eline Geçtiği İçin "Lahikaya" Girmiştir; Asa-yı Musa, 82, Meyve Risalesi/Onbirinci Mes'elenin Haşiyesinin Bir Lahikasıdır/Salisen/Haşiye; Şualar, 236, Onbirinci Şua/Meyve Risalesi/On birinci Mes'elenin Haşiyesinin Bir Lahikasıdır/Saniyen/Haşiye; Siracü'n-Nur, 172, Denizli Müdafaası/Bu fıkra, resmi me'murların ellerine bir casusun eliyle geçtiği için buraya girdi.
5 Kastamonu Lahikası, 28, Yirmiyedinci Mektubdan/Manevi bir ihtar ile bir-iki ince mes'eleyi size yazıyorum.
6 Kastamonu Lahikası, 115, Yirmiyedinci Mektubdan/Gayet Ehemmiyetlidir.
7 Şualar, 83, Yedinci Şua/ Ayetü'l-Kübra/Mühim Bir İhtar ve Bir İfade-i Meram/Beşincisi.
8 Şualar, 151, Yedinci Şua/Ayetü'l-Kübra/İhtar.
9 Şualar, 480, Onbeşinci Şua/Elhüccetü'z-Zehra/Üçüncü Medrese-i Yusufiye'nin Tek Bir Dersinin Üçüncü Kısmı/Mukaddime.
10 Sözler, 157, Ondördüncü Sözün zeyli.
11 Taberi Tefsiri, C.12, S.86.

Celcelutiye Kasidesi ve Sekine Sahifesinin Vahiy Olduğunu İddia Ediyor:

"Madem Celcelutiye vahy yolu ile Peygamber Aleyhissalatü Vesselama nazil olmuştur. Ve Allam-ül-Guyubun (gaybı bilenin) ilmiyle ifade-i mana eder. Hem madem Celcelutiye mana-yı mecazi ile (mecazi anlam ile) o kasidenin hakikatını isbat eden Risale-i Nur'a sarihan; ve onun on üç ehemmiyetli risalelerine işareten haber vermekle beraber Risale-i Nur müellifi ve bunun on üç ehemmiyetli vakıat-ı hayatına (hayatındaki olaylara) imaen, remzen, işareten mana-yı mecazi ile haber veriyor."[1]

"Hem madem Celcelutiye'nin aslı vahy'dir. Ve esrarlıdır. Ve gelecek zamana bakıyor; ve gaybi umur-u istikbaliyeden (gelecek gaybi işlerden) haber veriyor."[2]

Said Nursi, Celcelutiye diye isimlendirdiği kasidenin Allah tarafından Peygamber Efendimize vahiy olarak indirildiğini ve Nebi'nin de ﷺ bunu sadece Ali'ye ؓ anlattığını söylemektedir. Öyleyse, Nebi ﷺ tebliğ görevini -haşa- yerine getirmemiş olmaktadır.

Ayrıca bu kasidenin gelecekten yani gaybten haber verdiğini de iddia etmektedir.

Bu kasidenin vahiy olduğu iddiası, Allah'a ve Resulü'ne iftiradır. Bu kaside, sahih veya zayıf hadisler hatta mevzu hadisler arasında bile yer almamaktadır.

"Hz. Cebrail'in, Ala Nebiyyina ؑ huzur-u Nebevide getirip Hz. Ali'ye Sekine namıyla bir sahifede yazılı İsm-i Azam, Hz. Ali'nin ؓ kucağına düşmüş. Hz. Ali diyor: "Ben Cebrail'in şahsını yalnız alaim-üs-sema (gökkuşağı) suretinde gördüm. Sesini işittim, sahifeyi aldım, bu isimleri buldum."[3]

Said Nursi, Cebrail'in ؑ, "Sekine" olarak isimlendirdiği bir sahifeyi Ali'nin ؓ kucağına düşürdüğünü iddia etmektedir. O, bir şeyin vahiy olup olmadığı konusunda ilmi disiplinden ve ciddiyetten o kadar uzaktır ki, işine gelen her metni vahiy diye takdim etmeye hazırdır. Allah Resulü'ne gelen vahiy hiçbir şekilde kağıt ve benzeri şekildeki bir eşyaya yazılı olarak gelmemiştir. Öte yandan bu iddiada Cebrail'in vahyi yanlış kişiye getirmesi gibi küstahça ve kötü maksatlı bir iftira da vardır. Bu, hem vahye, hem vahyedene, hem de vahyedilene iftiadır.

1 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 136, Sekizinci Şua/İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anhü) Risale-i Nura dair üçüncü BİR KERAMETİDİR/Beşinci Remz
2 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 141, Sekizinci Şua/İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anhü) Risale-i Nura dair üçüncü BİR KERAMETİDİR/Yedinci Remz.
3 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 167, Onsekizinci Lem'a.

Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Allah'a karşı yalan uydurarak iftira edenden daha zalim kimdir?" [Ankebut, 68]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:

"Benim ağzımdan yalan söylemek, başka bir kimse ağzından yalan söylemek gibi değildir. Her kim bile bile benim ağzımdan yalan uydurursa ateşteki yerine hazırlansın."[4]

Aişe'den ؓ şöyle rivayet edilmektedir:

"Her kim Resulullah ﷺ Allah'ın kitabından bir şey gizledi derse Allah'ın Resulüne büyük iftira atmış olur. Halbuki Allah:

"Ey Resul! Sana Rabbinden her indirileni tebliğ et. Şayet bunu yapmazsan Allah'ın risaletini tebliğ etmiş olmazsın." buyurmaktadır.

Her kim kendinin yarın olacak şeyleri haber verdiğini söylerse muhakkak Allah'a en büyük iftirada bulunmuştur. Halbuki Allah:

"De ki, göklerde ve yerlerde olanlar gaybı bilmezler. Ancak Allah bilir." buyuruyor dedi."[5]

Said Nursi'nin Kendisinin Üstadı Kabul Ettiği Gazali'den Nakil Getirerek Onun Bu İddiasına Kendi Üstadından Cevap Verelim:

"Şu zikrettiğiniz teviller ve batınlar için size müsamaha edip 'hadi bunlar sahihtir' desek, bunların şeriattaki hükmü nedir? Onların gizlenmesi mi yoksa ifşası mı vaciptir? Eğer 'onların herkese ifşası vaciptir' derseniz; o zaman deriz ki 'Öyleyse, onu Muhammed ﷺ neden gizledi ve bu asra kadar geldi ve bu türden hiçbir kimsenin haberi olmadı?' Dinin gizlenmesinin helal olmadığını hatırda tutup durmak için Allah Teala: **"Onu insanlara mutlaka açıklamanız ve saklamamanız için"** [Al-i İmran, 187] diye buyurup dururken Allah'ın dininin gizlenmesinin caiz olması nasıl olabilir? Eğer onlar, onun gizlenmesinin vacip olduğunu iddia ederlerse buna da şu cevabı veririz: 'Dinin sırrından Resulullah'a ﷺ gizlenmesi vacip olan bir şeyi açıklamak size nasıl helal oluyor? Bir sırrı bilen birinin onu ifşa etmek suretiyle işlediği suç, en büyük suçlardandır. Eğer şeriatın sahibi bu sırların gizlenmesinde külli bir maslahat ve büyük bir sır olduğunu bilmeseydi onları gizlemezdi...'

4 Buhari, Hadis No:1291.
5 Müslim, Hadis No:287-177.

Böyle olduğu halde siz neden bu sırrı ifşa ettiniz ve bu perdeyi yırttınız? Bu, dinden çıkmaktan, şeriatın sahibine muhalefetten, onun kurduğu şeylerin hepsini yıkmaktan başka bir şey midir?" Eğer, 'Bu sırrın halkın avamına ifşası caiz değildir. Bundan dolayı Resulullah ﷺ onu ifşa etmedi. Fakat, onun vasisi ve kendinden sonraki halifesi olan susuna ifşa etmesi Peygamber'in hakkıdır ve şüphesiz o, bunu Ali'ye ifşa etmiştir, başkasına değil' denirse; buna şöyle cevap veririz: "Ali bunu susunun ve halifesinin dışında başkasına ifşa etti mi, etmedi mi? Eğer onu sadece susuna ifşa etti ise; aynı şekilde susu da kendi susuna ve halifesinin halifesine olmak üzere bu zamana kadar geldi ise, o halde, nasıl oluyor da bu iş avamdan şu cahillerde son buluyor ve onlar onu söylüyorlar. Tasnif ettiğiniz kitaplar onun hikayeleri ile doluyor, diller onu söyleyip duruyorlar?" Bu sualle ilgili akla ancak şöyle bir cevap geliyor: Her halde halifelerden biri isyan etti ve ehlinden başka birine sırrı ifşa etti ve böylece yayıldı."[1]

RİSALE-İ NUR'DA ALİ ؓ

"...İmam-ı Ali ؓ Kaside-i Celcelutiyesinde sarahat derecesinde Risale-in-Nur'a bakmış ve ona işaret ederek demiş..."[2]

"Hz. Ali ؓ İbn-i Ebu Talib Keramullahü vechehü ihbarat-ı gaybiyeye (gaybi haberlere) ait şu kasidesinin bir kısmında Risale-i Nur şakirdlerine bilhassa baktığına müteaddit (sayılı) emareler var. O da Gavs-ı Geylani gibi Risale-i Nur'un makbuliyetini imza ediyor ve alkışlıyor."[3]

"İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anhü) Ayet-ül-Kübra namını verdiği "Yedinci Şua"yı bitirdiğim aynı vakitte -itikadımca bana acele bir mükafat ve bir ücret olarak geceleyin Celcelutiye'yi okudum. Birden bir ihtar-ı gaybi (gaybi uyarı) gibi kalbime denildi: İmam-ı Ali Radıyallahü anhü Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan (tümünden) haber verdiği gibi kıymetdar risalelerine de işaret derecesinde remzedip ima ediyor. Eğer sarih bir surette gaybdan haber vermek çok zararları bulunduğundan hikmete münafi (ters) olduğu cihetle hikmet-i İlahiye tarafından yasak olmasa idi tasrih edecekti (açıkça ifade edecekti)."[4]

"...Sonra İmam-ı Ali ؓ Sekine ile meşgul olan Said'e ؓ bakar, konuşur; akabinde "ya müdriken lizalike'z-zemani" der. İki-üç yerde kuvvetli işaret ile Said ؓ ismini verdiği şakirdine hitaben "Kendini Sekine ile dua edip muhafazaya çalış." "Ya"-i nidai'den sonra müteaddit (sayılı) karineler ve emareler ile Said var. Demek ya Said ؓ "müdriken lizalike'z-zemani" olur. Bu fıkra nasılki "müdriken" kelimesiyle "Elkürdi" lakabına hem lafzan hem cifren bakar. Çünkü mimsiz "derken" Kürd kalbidir (tersten okunuşudur). Mim ise, "lam" ve "ya" ye tam muvafıktır. Öyle de: Diğer bir ismi olan Bediüzzaman lakabına dahi "ezzaman" kelimesiyle ima etmekle beraber bin üçyüz ellidört (1354) veya, bin üçyüz ellibeş (1355) makam-ı cifrisiyle Said'in ؓ hakikat-ı halini ve hilaf-ı adet vaziyetini ve hıfz u vikaye (koruması) için kesretli (bol) duasını ve halvet ve inzivasını tamamiyle tabir ve ifade ettiğinden sarahata yakın bir surette parmağını O'nun başına ve o Kasidede teselli için basıyor."[5]

Said Nursi'nin yapmış olduğu hesabın detayı şöyledir:

Fıkrada yer alan "Müdriken" kelimesindeki "mim" harfi kaldırılır, "Derken" sözcüğü elde edilir. "Derken" kelimesi kalbedilir, yani tersinden okunur. Böylece "Kürd" kelimesi elde edilir. Kaldırılan "mim", "lam" ve "ya"ya tam denk olduğuna göre "lam" olarak "kef"in önüne gider. Oldu mu size " L-kürd "; "ya" olarak da "dal"ın arkasına gider. Şimdi oldu "L-Kurdi" "Müdrike"nin sonundaki "elif" de başa alınınca, "El-Kurdi"yi bulduk demektir... "Ya"-i nidai'den sonra müteaddit karineler ve emareler ile Said var. Yani, "ya" seslenme ünleminden sonra çeşitli şekillerde (?) "Said" var. Ne oldu? " Ya Said Müdriken li-zalike'z Zaman" oldu. E, hem ismi Said, hem Kürt, hem de lakabı Said-i Kürdi olan kim? Tabii ki, Said Nursi... Demek ki; Ali ؓ, Said Nursi'ye hitaben "Ya Said! Sekine ile dua et, kendini korumaya çalış." demiştir!... Ayrıca; belki aynı isimde, başka bir Kürt daha olabilir. Karıştırmasınlar diye, yine aynı fıkrada "ez-Zeman" kelimesi de kullanılmış. Çünkü, Said Nursi'nin diğer bir lakabı da "Bediüzzaman"dır. Binaenaleyh; Ali ؓ, Said Nursi'yi teselli etmiştir ve Nur Risaleleri'ni alkışlamıştır!... Said Nursi'nin yaptığı bu hesap çocukları bile güldürecek cinsten uydurma ve saçma bir hesaptır.

Said Nursi, Ali'ye ؓ isnat ettiği bu kasidenin ne isnadını ne de kaynağını vermiştir. Rafıziler, Şiiler

1 Gazali, Fedaihu'l-Batıniyye, C.1, S.61-63.
2 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 75, Birinci Şua/İki Acib Suale Karşı Def'aten Hatıra Gelen Garib Cevaptır/İkinci bir İhtar.
3 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 168-169, Onsekizinci Lem'a.
4 Şualar, 573; Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 125, Sekizinci Şua/İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anhü) Risale-i Nura dair üçüncü BİR KERAMETİDİR/ Birincisi.
5 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 131-133, Sekizinci Şua/İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anhü) Risale-i Nura dair üçüncü BİR KERAMETİDİR/ Üçüncü Remz/üçüncüsü.

ve bilgilerini bunlardan alan kimseler, ehlibeytten aldıklarını iddia ettikleri ya dini ilimlerle ya da tabii ilimlerle ilgili birtakım sırlara ve hakikatlere muttali olduklarını iddia ederler. Onlar böyle bir iddiayı, gizlenmesinin öğütlenmesi ve hakikati bilinemeyen bu sırlara iman edilmesi gerekli birtakım hususlardan dolayı ileri sürmektedirler. Halbuki, iddialarının tamamı uydurulmuş bir yalan ve atılmış bir iftiradır.

Ebu Cühayfe'den sahih olarak şu rivayet nakledilir:

"Ben, Ali bin Ebi Talip'e:

-Allah'ın Kitabında bulunandan başka yanınızda vahiyden bir şey var mıdır? Diye sordum. Ali ﷺ:

-Hayır, yoktur. Taneyi toprak içinde yaran ve insanı yaratan Allah'a yemin ederim ki, benim bildiğim şey, ancak Allah'ın Kur'an'daki hükümleri anlama hususunda insana ihsan etmekte olduğu anlama kabiliyetidir. Bir de şu sahifede yazılı olan hükümlerdir, dedi. Ben:

-Bu sahifedeki hükümler nedir? dedim. Ali ﷺ:

-Bu sahifede maktulün diyeti, esirin kurtarılması ve bir kafire mukabil bir Müslümanın öldürülmeyeceği hükümleri vardır, dedi."[1]

Buhari ve Müslim, İbrahim Et Teymi'nin, babası tarikiyle Ali'den ﷺ şöyle dediğini rivayet etmiştir:

"Bizim yanımızda Allah'ın Kitabından ve bir de şu sahifeden başka okuyacağımız bir şey olduğunu iddia eden, muhakkak yalan söylemiştir. Bu sahifenin içinde diyet olarak verilecek develerin yaşları ile yaralardan bazı şeylerin beyanı vardır. Bir de bu sahifenin içinde Peygamber'in şöyle buyurduğu yazılıdır:

"Medine'nin Ayr ile Sevr dağları arasındaki sahası haremdir..."[2]

İbn-i Teymiyye şöyle demektedir:

"Ulema, bu ve benzer sahih hadislere dayanarak Resulullah'ın ﷺ Ali'ye ﷺ ve ehlibeyte özel mahiyette bir ilim verildiği yolunda Ali'ye ﷺ ve ehlibeyte nisbet edilerek nakledilen rivayetlerin asılsız olduğunu göstermiştir. Sözü edilen özel ilimler cefr, bitahe, cedvel ve benzeri şeylerle

1 Buhari, Hadis No:3047.
2 Müslim, Hadis No:467/1370; Buhari, Hadis No:7300.

Batıni Karmatilerin Şiadan aldıkları diğer birtakım hususlardır. Hiç şüphe yok ki, başka bir kimseye nisbet edilmeyen pek çok yalan ve asılsız rivayet Caferi Sadık'a nisbet edilmiştir. Aynı şekilde Hz. Ali'ye ve ehlibeytin imamlarına yalanlar nisbet edilmiştir. Allah onlardan razı olsun."[3]

"Manzum olarak (Celcelutiye, Ercüze gibi) veya benzeri şekillerde nakledilen bu tür destanların tamamı için de aynı şeyleri söylemek gerekir; bunların tamamı yalandır, uydurmadır."[4]

RİSALE-İ NUR'DA EBCED HESABI

EBCED HESABI NEDİR?

Ebced, geleneksel Arap alfabesinin eski sıralanışından (elif, ba, cim, dal) ilk dört harfinin okunuşlarıyla "E-B-Ce-D" türetilmiş bir sözcüktür. Ebced hesabı ise Ebced rakamları denilen alfabetik bir sayı sistemini kullanarak, kelime, cümlecik veya cümlelerin sayısal değerini hesaplama ve bunlardan anlamlar çıkartma işlemidir.

Şairler ve edipler, yazdıkları manzum ve mensur eserlerde ebced hesabını da kullanmışlar ve harflere verdikleri rakamsal değerler ile önemli tarihleri kaydetmişler adına da "Ebced Hesabı" veya "Cifir İlmi" denmiştir.

Çocukların doğum tarihine uygun olarak isimlendirme, kitapların sahifelerini numaralandırma, Tarih düşürme yöntemi ile yazıldığına inanılan bir metin üzerinden gelecek olaylarla ilgili kehanette bulunma, Kur'an ve hadislerden yapılan çıkarımlarla geçmiş ve gelecek olaylara ait tahminler yapılma, kıyametin tarihinin ayet veya hadislerden çıkarma ve cifr, vefk, astroloji gibi gizemli uygulamalar için de kullanılmıştır.

BU HESABIN İSLAM'DAKİ YERİ

Said Nursi'ye Göre Ebced'in Delili:

Said Nursi, Kur'an'ın ebced ve cifir hesapları ile tefsirinin delillerini şöyle vermektedir:

"Bir de cifir ve ebced hesabları, değil yalnız Muhyiddin-i Arabi gibi dahi muhakkiklerin, belki ekser edibler ve ulemaların husuṣan ehl-i keşfin mabeyninde (arasında) cari bir medar-ı istihrac (devam eden bir çıkarım

3 İbn-i Teymiye, Mecmuul Fetava, C.2, S.217.
4 İbn-i Teymiye, Mecmuul Fetava, C.4, S.79.

kaynağı) ve esrardır. Kur'an-ı Azimüşşan'ın sureleri başındaki mukattaat-ı hurufun bu hesabla münasebeti bulunduğunu, bu Hadis-i Şerif isbat ediyor:

Bir zaman Yahudi ulemasından bir kısmı, Peygamber Aleyhissalatü Vesselam'a demişler: "Senin ümmetinin müddeti azdır ki, Elif, Lam, Mim işaret ediyor." Peygamber Aleyhissalatü Vesselam ferman etmiş ki: "Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad- Hamim, Ayn, Sin Kaf" gibi daha çok var." Onlar bu cevabtan sonra susmuşlar... Demek işarat-ı Kur'aniyenin cifir ile münasebeti var."[1]

İbn-i Abbas'tan ﷺ, Nebi'nin ﷺ şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Nice Ebu Cad harflerini öğrenen vardır ki, ancak müneccimlik yapmıştır. Kıyamet günü Allah indinde, onun için iyilikten ve hayırdan bir nasip yoktur."[2]

İbn-i Kesir bu konuda şöyle der:

"İbn-i İshak Cabir bin Abdullah'tan nakleder ki o şöyle demiş : Ebu Yasir İbn-i Ahtab Yahudilerden bazı kişilerle Resulullah'a ﷺ uğramış, Resulullah Bakara suresinin baş tarafını okuyormuş "Elif, Lam, Mim. Onda hiç bir şüphe yoktur." O sırada kardeşi Hay bin Ahtab Yahudilerden bazı kişilerle birlikte gelmiş ve demiş ki; Allah'a yemin ederim ki, Muhammed ﷺ kendisine indirilen ayetleri okuyordu onu duydum. Ve ayeti okumaya başlamış "Elif, Lam, Mim. Onda hiç bir şüphe yoktur." Ebu Yasir demiş ki, sen bunu işittin mi? Kardeşi de evet demiş. Cabir diyor ki; Hay bin Ahtab Yahudilerden o cemaatle birlikte Resulullah'ın ﷺ yanına gelip demişler ki;

Ey Muhammed sen Allah'ın sana indirdiği "Elif, Lam, Mim. İşte bu kitap..." ayetini okuduğunu hatırlıyor musun? Resulullah ﷺ "Evet" demiş.

Onlar, bu ayeti sana Cebrail Allah katından mı getirdi? demişler.

Resulullah ﷺ "Evet" demiş.

Onlar, Allah senden önce peygamberler göndermişti. Sen onların süresinin ve senin dışında onların ümmetinin süresinin ne kadar olduğunu bilmezsin demişler. Hay bin Ahtab ayağa kalkmış ve beraberinde bulunanlara doğru yönelerek onlara Elif bir, Lam, otuz, Mim kırk, demiş, Bu ise yetmiş bir yıl yapar siz peygamberin dinine girecek misiniz, onun mülkünün ve ümmetinin ömrünün süresi 71 yıldır. O da Resulullah'a ﷺ yönelmiş ve demiş ki: Ya Muhammed, bundan başka ayetler de var mı?

Resulullah ﷺ evet deyince, nedir o? diye sormuş.

Peygamber de ﷺ "**Elif, Lam, Mim, Sad**" demiş ve bunun üzerine bu ondan daha ağır ve daha uzun demiş, Elif bir, Lam otuz, Mim kırk Sad da doksandır. İşte bu da yüz altmış birdir. Sonra ya Muhammed bundan başkası var mı diye sormuş, Hz. Peygamber de evet demiş. Nedir o? dediğinde, Elif, Lam, Ra buyurmuş. O da bu daha ağır ve daha uzun demiş, Elif bir, Lam otuz, Ra da iki yüz, bu da 231 eder demiş. Sonra Hz. Peygambere daha başkası var mı? diye sormuş, evet deyince, nedir o? demiş, Resulullah ﷺ Elif, Lam, Mim, Ra buyurmuş. Bunun üzerine bu daha ağır ve daha uzun demiş. Elif, bir, Lam otuz, Mim kırk, Ra iki yüz bu ise 271 eder demiş. Sonra senin durumun bize karmaşık göründü ya Muhammed, az mı çok mu verildiğini bilmiyoruz demiş, kalkın gidelim, diye eklemiş. Sonra Ebu Yasir kardeşi Hay, İbn-i Ahtab ve beraberindeki rahiplere demiş ki; nerden bileceksiniz belki de bunların hepsi de Hz. Muhammed için toplanmıştır, 71, 161, 231, 271 bütün bunlar 734 sene yapar. Onlar da demişler ki Onun durumu bize şüpheli göründü.

Bu harflerle vakitlerin bilindiği, olayların, fitnelerin ve savaşların zamanlarının çıkarılacağını öne sürenler ise; Kur'an'da olmayan şeyler iddia etmekte ve uçulması gerekmeyen yerde uçmaya kalkışmaktadırlar. Bu husus, zayıf bir hadiste varit olmuştur ki, bu hadis bile istihracın doğruluğundan çok, batıl olduğuna delalet etmektedir."[3]

İbn-i Hacer şöyle der: "Bu (ebced hesabı ve ondan ümmetin beka müddeti, olaylar, fitnelerin ve savaşların zamanlarının çıkarılması vb. şeyler) batıldır, ona itimat edilmez. İbn-i Abbas'ın Ebi Cad hesabından sakındırdığı ve onu sihir cümlesinden saydığı sabittir. Bu (sihir saymak) uzak bir görüş değildir, çünkü bu işin şeriatta aslı yoktur."[4]

Bu nevi hesaba dayalı neticeler "Ebi Cad hesabı" olarak isimlendirilir ki, alimler şiddetle buna karşı çıkmış ve ondan sakındırmışlardır.

İslam tarihinde bazı sapık fırkalar bu harfleri

1 Siracü'n-Nur, 215; Müdafaalar, 120, Denizli Müdafaası.
2 Mucemu'l Kebir Li't Taberani, Hadis No:10980.
3 İbn-i Kesir, Tefsiru'l Kur'ani'l Azim C.1, S.161.
4 İbn-i Hacer, Fethu'l Bari, C.11, S.311.

birer anahtar olarak kullandılar, Kur'an'ın derin anlamı olduğunu iddia edip bu anlamları bu yolla açıklama yoluna gittiler. Böylece Hurufilik yani harfler yoluyla Kur'an'ın gizli anlamını açıklamaya uğraşan fırkalar doğdu. Birçok mutasavvıf, cefr ilmi üzerine kitap ve risale yazmakla kalmamış, gayb ile ilgili bilgi vererek kehanetlerde de bulunmuştur.

Özetle, bu ebced hesabı dediğimiz hesap, İslam'da yer almamakta ve İslami olarak hiçbir değer ifade etmemektedir. Hatta gaybten haber verme gibi küfri kullanımları da mevcuttur. Bu yolla gaybten haber veren kafirdir.

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:

"Kim bir kahin veya Arrafa gider ve söylediklerini tasdik ederse, muhakkak ki, o Muhammed'e ﷺ indirileni inkar etmiştir."[1]

Said Nursi'nin gaybten haber verdiği bir çok şeyi bu hesaba dayandırmaktadır. Ve Kur'an-ı Kerim'den bu hesapla çıkarımlar yaparak şakirtleri etkilemektedir.

Said Nursi Risale-i Nur'da hemen hemen her risalede ayetleri ebced ve cifir hesapları ile hesaplamakta bazen küfür bazen de bidat çıkarımlar yapmaktadır. Bu cifir ve ebced hesapları özellikle Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, Şualar ve Tılsımlar Mecmuası'nda yoğun bir şekilde yer almaktadır.

İşte Said Nursi'nin Kur'an-ı Kerim ayetleriyle yaptığı bazı ebced hesapları:

- **"Eğer kulumuz (Muhammed)a indirdiğimiz (Kur'an)den şüphe içindeyseniz, haydi onun (surelerinden birisi) gibi bir sure getirin! (Bunun için) Allah'tan başka şahitlerinizi de (yardıma) çağırın; eğer sözünüzde doğru kimseler iseniz."** [Bakara, 23]

"Ve in kuntum fi raybin mimma nezzelna 'ala 'abdina = 1372. (1372, "devr-i Nur'un başlangıç" tarihidir.)"[2]

"Şems-i Kur'an'ın meydan okumasına bir zeyl olarak ondan la-yenfek bir inşia' olan envar-ı nuriyenin bütün aktar-ı aleme okuyuşunu gösteriyor."[3]

"Fe'tu bisuratin min mislih = 1880. Son asırların tağut dalaletinin doğumu olup, onun temsil ettiği ruh-u dalalete hazret-i Kur'an'ın ve ondan nebean eden (çıkan) Risale-iI Nur meydan okumasını gösterir."[4]

Said Nursi bu sözleriyle kendi risalelerin kurandan bir parça olduğunu, Kur'an'ın muarızlarına meydan okuduğu gibi kendi risalelerinin de muarızlarına meydan okuduğunu ifade etmektedir. Ve bu iddiasına konuyla ilgli ayetin bir bölümünü ebced hesabıyla hesap edip çıkan rakamları delil getirmektedir. Tarihin biri hicri, diğeri ise miladidir.

- **"Rabbimiz, onlara kendi içlerinden, senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara Kitabı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir elçi gönder! Her zaman üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin."** [Bakara, 129]

"...Ayetin makam-ı cifrisi bin üçyüz iki ederek Risale-i Nur müellifinin Kur'an dersini aldığı tarihe tam tamına tevafuk ile remzen Kur'an'ın bahir bir bürhanı olan Resailin-Nur'a bakar..."[5]

- **"Eğer yüz çevirirlerse, de ki: 'Allah bana yeter. Ondan başka ilah yoktur. O, büyük arşın Rabbidir.'"** [Tevbe, 129]

Makam-ı cifrisi şeddeli "lam"lar birer "lam" şeddeli "kaf" bir "kaf" sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidokuz ederek, harb-i umuminin (dünya savaşının) başlangıcı zamanında Resail-in-Nur'un başlangıcı olan İşarat-ül-İ'caz tefsirinin tarih-i te'lifine tam tamına tevafuk eder."[6]

Risale-i Nur sahibi sanki öyle değerli bir zat ki, hayatının hemen hemen her evresine bir ayet işaret etmektedir. Sanki Kur'an, Said'i Nursi'yi müjdelemek için gelmiştir. Resulullah'ı müjdeleyen Tevrat ve İncil'de bile Allah Resulü ile ilgili bu kadar müjde bulunmamaktaydı.

- **"Andolsun Musa'yı da, 'Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve Allah'ın günlerini onlara hatırlat; diye ayetlerimizle gönderdik. Şüphesiz bunda, her sabreden ve her şükreden için ibretler vardır!"** [İbrahim, 5]

Makam-ı cifrisi, şeddeliler birer sayılmak cihetinde bin üçyüz elli bir ederek Risale-i Nur'un şimdilik beyanına

1 Müsned, Ahmed bin Hanbel Hadis No:9536
2 Tılsımlar Mecmuası, 181, Maidetü'l-Kur'an.
3 Tılsımlar Mecmuası, 193, Maidetü'l-Kur'an.
4 Tılsımlar Mecmuası, 193, Maidetü'l-Kur'an.
5 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 87, Birinci Şua/Onbirinci Ayet.
6 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 90-91; Şualar, 552-553, Birinci Şua/Onyedinci Ayet.

izin olmayan ehemmiyetli vazifesinin ve bu evamir-i Kur'aniyeyi (Kur'an'ın emirleri) imtisalinin tarihine tam tamına tevafuk-u cifri ve muvafakat-ı maneviye karinesiyle ve kıssadan hisse almak münasebet-i mefhumiye remzi ile Risale-i Nur'a imaen bakar. Daha yazılacak çok gaybi işaretler var fakat izin verilmedi şimdilik kaldı.[1]

- **"Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işledikleriniz boşa gider."** [Hucurat, 2]

"Savti'n-Nebiyyi" 599, "Resaili'n-Nuri" 599'dur. Bu ayet-i kerimeye göre, Risale-i Nur'un sada-yı Muhammed (A.S.M.) dan başka bir şey olmadığı ve sair her nev'i beyanların onun fevkine yükseltilmemesi ihtar olunmaktadır.[2]

Nur Risaleleri'nde yapılan ebced ve cifir hesaplarında asla kural tutarlılığı yoktur. Bu hesaplarda şeddeler ve tenvinler bazen sayılmış, bazen de sayılmamıştır. Bu hesaplar yapılırken hedeflenen sayıya ulaşılabilmek için, ayetlerdeki harfler çeşitli gerekçelerle değiştirilmiştir.

Bu hesaplarda dikkati çeken diğer bir unsur, hem Said Nursi'nin, hem de Nur Risaleleri'nin birden fazla ismi olmasıdır: Said-i Nursi, Said-ün-Nursi, Said-i Kürdi, Molla Said... Risale-i Nur, Resail-in-Nur, Risalet-ün-Nur, Risalein-Nur, Risalet-ün-Nuriyye, Bediüzzaman... İsimlerdeki bu çeşitliliğin, hesaplarda kolaylık sağlayacağı aşikardır.

Bu hesaplamalarda öylesine keyfi davranılmıştır ki, aynı isim ya da isim tamlaması için farklı yerlerde farklı sayı değerleri verilmiştir.

Örneğin; "Risale-Nur" Sikke-i Tasdik-ı Gaybi s.100-101'deki hesaplamalarda 548 veya 549, s.121-123'de 599; "Resailin-Nur" Sikke-i Tasdik-ı Gaybi s.100-101'de 548 veya 549, s.89-90'da 598; "Risalet-ün-Nur" Sikke-i Tasdik-i Gaybi s.86'da 598; s. 74-78'de 998, "Risalet-ün-Nuriye" Sikke-i Tasdik-ı Gaybi s.115-118'de 962; s.120-121'de 998; "Bediüzzaman" Tılsımlar Mecmuası s.205'te 184; Sikke-i Tasdik-ı Gaybi s.115-118'de 191, s.121-123'te 214; "Muhammed" Tılsımlar Mecmuası s.184'te 92; s.188'de 132 olarak kabul edilmiştir.

1 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 111, Birinci Şua/Beşinci Ayet.
2 Tılsımlar Mecmuası, 188, Maidetü'l-Kur'an.

Ebced hesaplamalarından çıkan sayı, bazen hicri, bazen rumi ve bazen de miladi tarihin senesi sayılmıştır.

"Nur Risaleleri'nde, Said Nursi Hz. Muhammed'in aynası olarak gösterilmiştir:

Muhammed Ayine karşısına koyarak	**Muhammed**	**Bediüzzaman**
92	*92*	
	92	*184*
	184	

Binaenaleyh bu Zat (Said Nursi), *cismaniyet noktasında mir'at-ı Peygamberi'dir.* ﷺ"[3]

el-Kürdi =	Muhammed	Muhammed
265	132	132

(Bu hesaplamanın kaynağı, 'Tılsımlar Mecmuası, 188, Maidetü'l-Kur'an'dır.)

Said Nursi, ne cismaniyet ne de ruhaniyet noktasında Muhammed'in ﷺ aynası değildir. Şemail-i şerif okuyanlar bunun büyük bir yalan olduğunu bilirler. Ayrıca bir yerde Muhammed'e verdiği sayısal değer 92 iken başka bir yerde ise bu değer 132'dir.

Üstelik onun iddiasına göre ancak iki Muhammed, bir Bediüzzaman ediyor. Ne büyük küstahlık ve hadsizlik...

Said Nursi Fussilet suresinin 2. ayetindeki "tenzilun" kelimesini ebced hesabına tabi tutmuş, birtakım zorlamalarla (vakf mahalli olmadığından tenvin "nun" sayılmak cihetiyle[4] *547 sayısına ulaşmıştı. Sözlerin ikinci ve üçüncü ismi olan Resail-in-Nur ve Risale-i Nurun adedi de beşyüz kırksekiz veya kırkdokuz*[5] *olduğundan; demek ki bu ayet, pek cüz'i ve sırlı bir veya iki farkla tevafuk ederek remzen ona bakmakta, onu "tenzil" dairesine almaktadır.*[6]*!...*

Burada yine Risale-i Nur'u Kur'an'ın bir kelimesi

3 Tılsımlar Mecmuası, 205, Tılsımların Zeylinin Zeyli, Ayn-ı Hakikat Bir Keramet-i Gaybiyedir/Cismaniyet Noktasında Nübüvvet.
4 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 100; Şualar, 562, Birinci Şua/Yirmibeşinci Ayet.
5 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 100; Şualar, 562, Birinci Şua/Yirmibeşinci Ayet.
6 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 100; Şualar, 562, Birinci Şua/Yirmibeşinci Ayet.

olan 'indirilmiş' manasına gelen 'tenzilun' kelimesini zorlama hesaplarla Risale-i Nura'a işaret ettiğini iddia ederek yazmış olduğu risaleleri Allah tarafından indirilmiş olduğunu ispatlamaya çalışmaktadır.

Peki, bu çıkarımlara binaen şöyle bir hesaba ne diyeceksiniz;

Ebu Leheb Ayine karşısına koyarak	**Ebu Leheb**	**Muhammed**
46	46	
	2	92
	92	

Binaenaleyh bu Zat (Muhammed), haşa cismaniyet noktasında mir'at-ı Ebi Leheb'dir." Denilse ne cevap vereceksiniz?

Veyahut şöyle bir hesaba ne diyeceksiniz? Ebu Leheb'in sağına, soluna, önüne, arkasına ayna koysak kim görünür acaba? el-Cevab: Said Nursi. Çünkü:

Ebu Leheb	Bediüzzaman
46	
x4	184
184 =	184

Binaenaleyh bu zat (Said Nursi), cismaniyet noktasında hem de min cihat-ı erbaa (dört taraftan) mir'at-ı Ebi Leheb'dir.

Ebced hesaplarına devam edelim:

Bediüzzaman	Müfsid
184	184

Bakara suresinin 220'nci ayetinde "**Allah, müfsidi muslihten ayırt etmesini bilir.**" buyurulmaktadır. "Müfsid" (Ara bozucu, fesatçı, karıştırıcı) kelimesinin "Bediüzzaman"a tam tamına tevafuk etmesi cihetiyle ayet, Bediüzzaman'ın fesad-ü ifsadına ima, belki remz ediyor. Hatta, bunu delalet, belki sarahat derecesine çıkarıyor.

Nitekim, kendisinin cümleleri de bunu hem lafzen, hem de mealen tasdik edercesine diyor ki:

"Hiçbir müfsid ben müfsidim demez, daima suret-i haktan görünür. Yahud batılı hak görür. Evet, kimse demez ayranım ekşidir. Fakat siz mihenge vurmadan almayınız. Zira çok silik söz ticarette geziyor. Hatta benim sözümü de ben söylediğim için hüsn-ü zan edip, tamamını kabul etmeyiniz. Belki ***ben de müfsidim*** *veya bilmediğim halde* ***ifsad ediyorum.*** *Öyle ise her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte size söylediğim sözler, hayalin elinde kalsın, mihenge vurunuz. Eğer altın çıktı ise kalbde saklayınız; bakır çıktı ise çok gıybeti üstüne ve bedduayı arkasına takınız, bana reddediniz, gönderiniz."*[1]

Bir yandan Risale-i Nur vahiydir derken bir yandan ifsatçı olabilirim bana da güvenmeyin diyor. Senin fesatçı, cahil ve bunak olduğundan hiçbir şüphemiz bulunmamaktadır.

Örneğin Kari'a suresinin 9. Ayetinde "**Onun da anası (atılacağı yer) haviye (uçurum)dir.**" buyurulmaktadır.

"**Fe ummuhu haviyeh**" ayeti, beş yüz kırk sekiz olarak Risale-i Nur'un adedi olan beş yüz kırk sekize tam tamına tevafuk ederek onun gideceği yere işaret eder!...

Risale-i Nur	seuslihi sekar. "Onu sekara (cehenneme) sokacağım." [Müddessir, 26]
553	556

Nur Risaleleri'nde; ayetlerdeki kelimelerin, Said Nursi ve Nur Risaleleri ile ilgili tevafuklarında (!) 1, 2, 3, 5 sayı farklılıklarına çokça rastlanmaktadır. Hatta tevafukların çoğu, tam tamına olmayıp ancak bu cinstendir. Örneğin:

Risale-i Nur	**"efemen ve'adnahu va'den hasenen"**[2]
553	556[3]

Said Nursi, Ebced Hesabıyla Kıyametin Ne Zaman Kopacağına Dair Tarih Vermektedir.

1 İctimai Reçeteler II, 38, Münazarat.
2 "Kendisine güzel bir söz verdiğimiz kimse." [Kasas, 61]
3 Tılsımlar Mecmuası, 184, Maidetü'l-Kur'an.

Said Nursi, Buhari ve Müslim gibi bir çok sahih hadis kitaplarında bulunan bir hadisi şu şekilde ele almaktadır.

Hadis, Buhari'de şöyle geçmektedir: **"Ümmetinden birtakım insanlar, kendilerine Allah'ın emri (kıyamet) gelinceye kadar galip gelmekte devam edeceklerdir. (Allah'ın emri) onlar galip olduğu halde (gelecektir)."**[1]

Ramazan-ı Şerif'te onuncu günün ikinci saatinde birden bu Hadis-i Şerif hatırıma geldi. Belki, Risale-i Nur şakirdlerinin taifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğüme binaen ihtar edildi.

La tezalü tāifetun min ümmeti (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrisi bin beşyüz kırkiki ederek, nihayet-i devamına ima eder.

La ya'lemu'l-gaybe illallahu Zahirine 'ale'l-Hakkı (şedde sayılır) fıkrası dahi, makam-ı cifrisi bin beşyüz altı (1506) edip, bu tarihe kadar zahir ve aşikarane, belki galibane; sonra ta kırkikiye (42) kadar, gizli ve mağlubiyet içinde vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın ima eder.

Ve'l-ilmu indallahi la ya'lemu'l-gaybe illallahu (İlim Allah'ın katındadır. Gaybı ondan başkası bilemez)

Hatta ye'tiyallahu bi emrihi (şedde sayılır) fıkrası dahi, makam-ı cifrisi bin beşyüz kırkbeş (1545) olup kafirlerin başında kıyamet kopmasına ima eder.

La ya'lemu'l-gaybe illallahu Cay-ı dikkat ve hayrettir ki; üç fıkra bil'ittifak bin beşyüz (1500) tarihini göstermeleriyle beraber, tam tamına manidar, makul ve hikmetli bir surette bin beşyüz altıdan (1506) ta kırkbeşe (1545) kadar üç inkılab-ı azimin ayrı zamanlarına tetabuk ve tevafuklarıdır...[2]

Görüldüğü gibi Said Nursi, ele aldığı bu hadiste öncelikle hadiste bahsedilen yardım olunan taifenin nurcular olduğunu iddia etmektedir. Bununla yetinmeyip hadisin tam zıddını iddia edip mağlubiyet dönemi gibi bir dönemin olacağını söylemektedir. Halbuki hadiste onların, kıyamete kadar galibiyet halinde olacağı belirtilmektedir. Dahasında kıyametin tarihini vermekte ve sonraki paragrafta ise ona yakın dönemde gerçekleşecek olan olaylar için yine tarih vermektedir.

1 Buhari, Hadis No:7311.

2 Sikke-i Tasdik-ı Gaybi, 119-120, Birinci Şua/Ahirzamandan Haber Veren Mühim Bir Hadis-i Şerif; Kastamonu Lahikası, 30-31,Yirmiyedinci Mektubdan/ Ahirzamandan Haber Veren Mühim Bir Hadis-i Şerif.

Nitekim Müslim'in rivayet ettiği Abdullah b. Amr hadisi konuya açıklık getirmektedir:

"Ümmetimden bir topluluk, düşmanlarını kahrederek Allah'ın emri üzerine çarpışmakta devam edeceklerdir. Onlara muhalefet edenler, onlara bir zarar veremeyecektir. Nihayet onlar bu halde iken kıyamet kendilerine gelecektir."[3]

Said Nursi'nin, hesap aralarına "Allah'tan başka, hiç kimse gaybı bilmez" anlamına gelen "la ya'lemu'l-gaybe illallahu" cümlesini koymasının da üzerinde durmak gerekmektedir. Hem bu cümleyi kullanıyor, hem de hala kıyamet gibi en gizli gaybın tarihini veriyor. Onun bu çelişkili tavrı, ya Allah'ın bu emriyle dalga geçtiği içindir yani; *"ey Rabbim sen kimse gaybı bilmez diyorsun fakat bak biz de biliyoruz"* ya da bu tavrı, günah işleyen fasıkların günah işlerken tövbe tövbe deyip günaha devam etmeleri gibidir.

Kıyamet vakti hakkında yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"Sana (kıyamet) saat(in)den soruyorlar: Gelip çatması ne zaman diye. De ki: 'Onun bilgisi, ancak Rabbimin yanındadır. Onu tam zamanında açığa çıkaracak olan, yalnız odur. O, göklere de, yere de ağır gelmiştir. O, size ansızın gelecektir.' Sanki sen, onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: 'Onun bilgisi, ancak Allah'ın yanındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler." [A'raf, 187]

"Sana (kıyamet) saat(in)den soruyorlar: Gelip çatması ne zaman diye: Sen nerede, onun vakti söylemek nerede?!... Onun bilgisi Rabbine aittir. Sen ancak, ondan korkacak olanları uyarıcısın." [Naziat, 42-45]

Kıyametin ne zaman kopacağını Allah'ın dışında bunu hiç kimsenin bilmediği defalarca kez açık naslarla ifade edilmiş ve Allah resulüne bu konuda soru sorulduğunda bilgi sahibi olmadığını söylemiş olmasına rağmen Said Nursi gibi bir kafirin çıkıp da kıyamet için tarih vermesi açık küfür ve tuğyanlıktan başka bir şey değildir.

[Makalemizin ikinci bölümü gelecek sayıda devam edecektir inşallah.]

3 Müslim, Hadis No:176-1924.

MÜŞRİKLERİ TEKFİR ETMEYENLERİN TEKFİRİ

Hamd âlemlerin Rabbine, salat ve selam mücahidlerin imamı nebimiz Muhammed'e, ehline ve bütün sahabesine olsun.

Her dönemdeki şeytanlar, insanları saptırıp hak dini tahrif etmeye çalışmaktadırlar. Günümüzde de müşriklerin tekfiri gibi dinin mühim konularından olan bir konu da insanların kalplerine şüphe atmış ve onları saptırmak istemişlerdir.

İnsanları hak yoldan saptırmak isteyen şeytanların kullandıkları yöntemlerden birisi de kalplere şüphe atmak ve hakkında icma ve kesin naslar olan konular hakkında ihtilaf oluşturmaktır. Haktan sapan bu söylemler ya ifrat ya da tefrit içeriklidir. "İslam Devleti Şer'i Daireleri Denetleme Merkezi Ofisi" bu konuya şu şekilde izahat getirdi.

Kendisini İslam'a nispet eden müşrikleri tekfir etmekte duraksayanların hükmü ile ilgili olan ve üzerinde ihtilafa düşülen bu meselenin aslını ve bu meseleden kaynaklanan görüşler üzerinde durduk. Ve araştırma sonucu, tartışılan konu hakkında ifrat ve tefrit arasında iki görüş bulduk. Allah'ın izniyle bu iki görüş ve bu konuda hak olan ve Allah için din edindiklerimiz hakkında tafsilatlı bir açıklama gelecektir.

Birinci Görüş: İslam'a nispet edilen müşriklerin (Allah'tan başkasına ibadet eden) tekfirinde duran da onlar gibi müşriktir. Çünkü onların tekfiri dinin aslındandır. Bunları tekfirinde duran, Allah'tan başkasına ibadet eden gibidir. İsimde ve hükümde mutlak olarak onlara bağlıdır.

İkinci Görüş: Tekfir, dinin aslından değildir bilakis gereksinimlerindendir. Kendilerini İslam'a nispet eden müşriklerin tekfirinde duran kişi, kendisine hüccet ikame edilene, şüphesi kaldırılana ve tevili yok edilene kadar kafir olmaz.

İki görüşte de geçen (Dinin aslı) ibaresinden maksat: Risalet hücceti vuku bulmadan önce tevhidin sabit olmasıdır.

İhtilafa düşülen bu konuyu tahkik ettikten sonra Allah'tan yardım dileyerek şöyle diyoruz:

1-Birinci görüş fasit bir mana içermektedir. Çünkü büyük şirkin bir hakikati ve niteliği vardır. Eğer bunlar gerçekleşirse, bunlara bulaşan kişi müşrik olarak adlandırılır. Eğer müşriklerin tekfirinde duraksayanı Allah'tan başkasına ibadet edenle mutlak olarak eşit tutarsak, tekfirde duraksayanı kesin olarak tekfir etmek gerekir. Çünkü büyük şirkte cehalet mazeret değildir. Tekfirde duraksayan (birinci tarafın sözüne göre) birincisi gibi müşriktir. Ve bu görüş gereği tekfirde duraksayan da aynı şekilde müşriktir. Ve bu şekilde devam eder. Bu kaidenin gerçek gereksinimi budur, kuruntudan ibaret değildir. Bu görüş, teselsül ile batıl bidat tekfirine yol açar. Bu da, bu görüşün sonradan oluşma ve nasların yanlış anlaşılmasından ötürü meydana geldiğine delildir ve bunu zapt etmek mümkün değildir. Bu görüş, gereksinimi batıl olduğundan ötürü merduddur.

2-İkinci görüş fasit bir mana içermektedir. Bu görüş, müşriklerin tekfirini ve şüphe ve tevilleri olduğu

sürece onların tekfirinde duraksayanları, kendisine hüccetin ikame edilmesinin mümkün olmadığı gizli meseleler sınıfına koymaktadır. Bu da hakikatinde, üzerinde icma edilen İslam'ı bozan unsurlardan bir unsurun batılca yok edilmesi demektir. Öyle ki; şüphenin varid olması, sonradan oluşan bir durumdur ve şeriatla hükmeden İslam Devletinin bunu yok etmesi gerekir. Ancak bu sonradan oluşan şeyi, hükümlerin üzerine bina edildiği bir asıl yapmak, bu hükümleri yok etmek ve dinin açığa vurulmasında ki manaları da bozmaktır. Bu görüş, İslam dinin imamlarından, özellikle de Necd davet imamlarından (Allah onlara rahmet etsin) nakledilenlerin hilafınadır.

3-Kelime-i Tevhid ve tağuta küfretme konularında "asıl" ve "lazım" kavramlarına bu şekilde tartışma yoluyla dalmak yasaktır. Çünkü bu, sonradan oluşma, fayda vermeyen ve Allah'ın bizleri mükellef kılmadığı bir sözdür. Ve bundan fasit gereksinimler meydana gelmektedir. Örneğin bu tanıma göre risalet hüccetiyle sabit olan Muhammed'in ﷺ nübüvvetine imanı Müslümanların dininin aslından çıkarmayı gerektirir. Aynı zamanda bu görüş, aslın içine giren ve dışında kalanların neler olduğu ile ilgili mücahidlerin arasında çekişmeye yol açmıştır. Bu da yasaklamaya çalıştığımız ve sakındırdığımız konunun ta kendisidir. Çünkü bu tehlikeli konu hakkındaki ihtilaf, muhalifinin zulmen ve haksız yere tekfirine ve bidatçılığına yol açmaktadır. Çünkü içeriğinde ihtilafa düşülen konu, Kelime-i Tevhidin ta kendisidir. Özellikle söz konusu ihtilafa düşenler; tağuta küfretmiş, onu tekfir etmiş, ona düşmanlık etmiş, onlarla savaşmış ve onlardan ve tabiilerinden beri olduğunu ilan etmiş mücahidler ise böyle bir şeyin İslam Devleti'nde kabul edilmesi mümkün değildir.

Şeyh Süleyman bin Abdullah bin Muhammed bin Abdulvehhab -Allah O'nu şehidlerden kabul etsin- bu konuya benzer bir konu hakkında şöyle cevap verdi:

Altıncı Mesele: Dostluk ve Düşmanlık hakkında. Dostluk ve düşmanlık Kelime-i Tevhidin manasından mıdır? Yoksa gereksinimlerinden midir?

Cevap: 'Allah daha iyi bilir' denilmesi gerekir. Ancak Müslümanın şunu bilmesi ona yeterli gelir. O da; Allah'ın ona, müşriklere düşmanlık yapıp dostluk etmemesini farz kılmış olması ve aynı zamanda Müminleri sevip onlara dostluk etmeyi de vacip kılmış olmasıdır. Ve Allah ﷻ bunun imanın şartlarında olduğunu haber vermiş, babaları, evlatları, kardeşleri ve aşiretleri bile olsa, Allah ve Resulü'yle savaşanlara sevgi besleyenlerden de imanı nefy etmiştir. Bunun Kelime-i Tevhidin manasından veya gereksinimlerinden olmasına gelince; Allah bunu araştırmakla bizleri mükellef kılmamıştır. Ancak Allah ﷻ bizleri, bunu farz ve vacip kıldığını ve bununla amel etmenin de vacip olduğunu bilmekle mükellef kılmıştır. İşte bu, içinde şüphe olmayan farz ve vaciptir. Her kim, bunun Kelime-i Tevhidin manasından ve gereksinimlerinden olduğunu bilirse bu güzeldir. Ve fazladan bir hayırdır. Kim de bilmiyor ise bilmekle mükellef kılınmaz. Özellikle de bu hususta ki tartışma ve çekişme, imanın vaciplerini yerine getiren, Allah yolunda cihad eden, müşriklere düşmanlık, müminlere ise dostluk eden müminler arasında ayrışmaya, ihtilafa ve şerre yol açacaksa, bu durumda kesinlikle susmak gerekir. Mana açısından ihtilaf yakın olmakla birlikte bana gözüken budur. Allah en iyisini bilendir.[1]

4-İslam'a nisbet edilen müşriklerin tekfirinde duraksayanın hükmünü vasıflandırmak için 'Azir'in (Mazeretli görenin) Tekfiri' ibaresini kullanmak yasaktır. Çünkü bu ibare kapsamlı bir ibare değildir.

Büyük şirkte cehaletin mazeret olmadığını söylemekle birlikte, bu sonradan çıkan 'cehaletin mazeret olma' kavramı, azirin (mazeretli gören) tekfirde duraksamasını gerektirmemektedir. Çünkü bunlardan bazıları, cehaleti mazeret gördüğü halde müşrikleri tekfir etmektedir. Çünkü onlara göre müşriklere hüccet ikame edilmiştir. Bundan dolayı onların tekfirinde duraksamamaktadırlar.

Aynı zamanda müşriklerin tekfirinde duraksama konusu, cehaleti mazeret görmekle sınırlı değildir. Tekfir etmekten geri durmasında ki neden; kibrinden, başkaldırmasından, hevasına tabi olmasından veya Kelime-i tevhidin faziletlerine delalet eden nasları delil almasından ötürü de olabilir.

'Azirin (mazeretli gören) Tekfiri' ibaresi, ilim ehlinin İslam'ı bozan bu maddede kast ettiği müşrikleri tekfir etmekte duraksayanları vasıflandırmada yetersizdir.

5-İslam'a nispet edilen müşrikleri tekfir etmekten geri duran bir kimse icma ile İslam'ı bozan unsurlardan birini işlemiştir. Ve bunun küfrü, mesele hakkında hüccetin ikame edilmesine bağlıdır. Allah'tan başkasına ibadet eden böyle değildir.

1 Ed Dureru's Seniyye fi'l Ecvibeti'n Necdiyye, 8/166.

Müşriklerin tekfiri meselesi, insanların eşit bir şekilde idrak ettiği, açık ve mütevatir naslarla sabit olmuştur. Bu konu hakkında hüccetin ikamesi ise, Kur'an'ın gerek hükmi gerekse de hakiki olarak onlara ulaşması ile gerçekleşir. Allah ﷻ şöyle buyurdu: "**De ki: "Şahitlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. İşte bu Kur'an bana, onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu**" [Enam, 19]

Müceddid Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab ﵀ şöyle dedi: Bilin ki: Allah'a şirk koştuğu ya da şirk koşmayıp muvahhidlere karşı müşriklerle beraber olduğu vakit salih bir Müslümanın tekfiri hakkında ki deliller, Allah'ın, resulünün ve ilim ehlinin kelamında sayılamayacak kadar fazladır.[1]

Şeyh Abdullatif bin Abdurrahman bin Hasan şöyle dedi -Allah onlara rahmet etsin-: Allah'tan başkasına dua edenin ve Allah'tan başkasının güç yetiremeyeceği bir şeyi başkasından isteyenin tekfiri hakkında Allah'ın kitabı, resulünün sünneti ve ilim ehlinin sözleri açık, bol ve ortadadır. Her ne kadar da uyarma ve açıklama şekilleri ve metodları değişse de Kur'an'ın tümü, bu manaya delalet etmekte ve bunu ikrar etmektedir.[2]

Bazı Necid davet imamları şöyle dedi: Müşrikleri tekfir etmeyenler kuranı doğrulamamışlardır. Çünkü kuran, kesinlikle müşrikleri tekfir etmiş ve tekfirlerini, düşmanlıklarını ve onlarla savaşmayı emretmiştir.[3]

Ancak bu meselede bazen bazı İslam'a nisbet edilen müşrikler hakkında kapalılık oluşabilir. Bu da cehaletin yaygınlığı, davetin zayıflığı ve şüphelerin yaygın olmasından ötürüdür. İşte bu durumda bu müşriklerin küfrüne delalet eden açık naslarla hüccet ikame edilir. Bu açıklamadan sonra hala tekfir etmede duraksarsa o da kafir olur.

Şeyh Süleyman bin Abdullah – Allah onu kabul etsin – şöyle dedi: Eğer küfürlerinde şüpheliyse ya da küfürlerini bilmiyorsa bu kişiye Allah'ın kitabından ve resulünün sünnetinden küfürlerine dair deliller açıklanır. Bundan sonra da, şüphe duyar veya tereddüt ederse alimlerin; 'kim kafirin küfründe şüphe duyarsa kafir olur' icmasına göre kafir olur.[4]

Eğer mesele, dinin açığa çıkması, sesinin yükselmesi ve davetinin ulaşmasıyla açığa çıkıyorsa (İslam Devleti'nde olduğu gibi –Allah O'nu izzetlendirsin–) bu durumda şer-i hükümlerin yok sayılmasında, şüpheye itibar edilmez. Bu da, Necd alimlerinden bu meseleyle karşılaşan ve hayır üzere ölen hidayet imamlarından bilinen bir şeydir. Bazı davet imamları ﵏ şöyle dediler: Türk devletindeki müşrikleri, kabirlere tapan Mekke halkını ve onların dışındaki salihlere ibadet eden, tevhidden şirke dönen ve Allah Resulü'nün ﷺ sünnetini bidatle değiştirenleri tekfir etmeyenler, dinlerini sevmese, onlara buğzetse, İslam'ı ve Müslümanları sevse bile onlar gibi kafirdirler. Müşrikleri tekfir etmeyenler kuranı doğrulamamışlardır. Çünkü kuran, kesinlikle müşrikleri tekfir etmiş ve tekfirlerini, düşmanlıklarını ve onlarla savaşmayı emretmiştir.[5]

İslam Devletinde ki davetçilerin ve ilim talebelerinin insanları, şirkten, şirke düşmekten ve müşriklerin tekfirinde duraksamaktan uyarmaları üzerlerine vaciptir. Ve onları savunanların şüphelerini ortaya çıkartıp uyarma ve tebliğ vacibini yerine getirmelidirler. Bu nebilerin dinidir ﵈ ve din, bu şekilde açığa çıkar.

Şeyh Abdullatif Alu'ş Şeyh ﵀şöyle dedi: İlim ehlinin cahillere İslam'ın temellerini, İmanın asıllarını, kat-i nasları ve icma meselelerini öğretmeleri ilim ehli yanında hüccettir. Bununla hüccet ikame edilir. Riddet ve benzeri hükümler bunun üzerine terettüp edilir. Allah Resulü de ﷺ bunun tebliğ edilmesini emretmiş ve teşvik etmiştir. Allah da ﷻ hüccet ikame etmek ve uyarma hakkında aziz kitabında şöyle buyurmuştur: "**onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu**" [Enam, 53] ta ki Şeyh ﵀ şöyle dedi: "Genel olarak her asırda hüccet, nebilerin varisleri olan ilim ehliyle kaim olur."[6]

Müşriklerin tekfirinin açığa çıkması asıl olandır. Bizler, Allah'ın şeriatiyle hükmeden bir devletteyiz. Bu devlette ki davetçilerin üzerine düşen ve yapmaları farz olan bir şey de; uyarmaları, tebliğ etmeleri, şer-i hükümlerle amel etmeleri ve bu hükümlere bağlanılan şüpheleri ortadan kaldırmalarıdır. Bu konulardan bir tanesi de, İslam'a nispet edilen müşriklerin tekfirinde duraksayanların tekfiridir. Bu konuyu, hükümleri iptal edenlerin şüpheleri üzerine şüphe bina edip üzerinde icma edilen şer-i hükümleri ta'til eden bir asıl kılmaması gerekir.

1 Ed Dureru's Seniyye fi'l Ecvibeti'n Necdiyye 10/8
2 Ed Dureru's Seniyye fi'l Ecvibeti'n Necdiyye 12/190
3 Ed Dureru's Seniyye fi'l Ecvibeti'n Necdiyye 9/291
4 Ed Dureru's Seniyye fi'l Ecvibeti'n Necdiyye 8/160

5 Ed Dureru's Seniyye fi'l Ecvibeti'n Necdiyye, 9/291.
6 Misbahu'z Zelam Fi'r Reddi Ala Men Kezebe Eş-Şeyh El-İmam Ve Nesebehu İla Tekfiri Ehli'l İman Ve'l İslam 1/207

NEBEVİ DEVLET

NEBEVİ DEVLETİ TEHDİT EDEN BAZI SIKINTI ANLARI

Nebevi devlet oldukça sıkıntılı, zor, tesiri büyük olan vakitler geçirdi. Bu vakitlerden biri de Uhud günü olanlardır. Taberi ve diğerlerinde şöyle dedikleri geçer: "Allah Resulü ﷺ ashabından 1000 kişiyle çıktığında –yani Uhud'da gitmek üzere çıktığında- Uhud ile Medine arasındaki Şavt'a gelince Abdullah bin Ubey bin Selül, nifak ve şüphe ehli olan kendi adamları ve taraftarlarıyla birlikte ordunun üçte biri kadar bir toplulukla ayrılıp: "O (Resulullah'ı kasdediyor) re'y ve görüş sahibi olmayan delikanlıların sözünü dinledi de beni dinlemedi. Şuracıkta biz, kendimizi ne diye öldüreceğimizi bir türlü anlayamadım" diyerek geri döndü. Beni Seleme'nin kardeşi Abdullah bin Amr bin Haram arkalarından yetişerek onlara şöyle diyordu: "Allah'ı severseniz peygamberinizi ve kavminizi düşmanları geldiğinde yalnız bırakmayın." Onlarsa şöyle dediler: "Eğer sizin savaşacağınızı bilseydik elbette, sizi yardımsız bırakmazdık. Fakat bir savaş olacağını sanmıyoruz."

Onların ayrılmak dışında hiçbir şeyi kabul etmeyeceklerini görünce onlara şöyle dedi: "**Allah sizi uzaklaştırsın ey Allah düşmanları. Allah size ihtiyaç bırakmayacaktır.**" Ve Allah Resulü ﷺ yoluna devam etti.[1]

Bu hadisede üzerinde durulması gereken önemli noktalar var:

Birincisi: Ordunun üçte birinin çekilmesiyle meydana gelen bu büyük felaket, askeri sıkıntıya yol açan ve tehlikeli bu durum; bu çekilme neticesinde sayı ve donanımda büyük noksanlıkla birlikte saflarda meydana gelen sarsıntı ve planlarda kargaşa yaşanmasıyla birlikte bu hadise aynı zamanda çatışma sahası yakınındaki Eş Şavt bölgesinde, iki savaşçı grubun gözleri önünde gerçekleşiyordu. Bu tasarrufun en tehlikeli ve en büyük tesire neden olan yönü ise; onurlu sahabeler aniden ordularının en az üçte birinin Müslüman olmadıklarını; aksine kafir-münafık olduklarını keşfetmeleridir. Bu münafıkları zahiren

1 Taberi Tefsiri, C.7, S.378.

sevgi, dostluk, destek ortaya koyarken içlerinde düşmanlık, kin ve savaş duygusu besliyorlardı.

Allah Teala şöyle buyuruyor: "**Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir.**" [Al-i İmran, 167].

Allah Teala ayrıca şöyle buyuruyor: "**Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir.**" [Nisa, 88].

Sahiheyn'de Zeyd bin Sabit'ten ﷺ ayetin iniş sebebi hakkında şöyle dediği aktarılır: "Allah Resulü ﷺ Uhud (gazvesi) için çıktığında kendisiyle çıkanlardan bazıları geri döndüler. Allah Resulü'nün ﷺ ashabı bu grup hakkında ikiye bölündü. Bir kısmı onlara karşı savaşalım diyordu, diğer kısmı ise savaşmayalım, diyordu ve şu ayet indi: "**Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir.**" [Nisa, 88].[1]

Taberi ﷺ şöyle demiştir:
"Yani; ey müminler! Allah onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak ettiği halde siz neden nifak ehli hakkında ihtilaf edip iki fırka haline geldiniz? Yani Allah onları kanlarının mübah kılınması ve zürriyetlerinin esir alınması hususunda onlar hakkında şirk hükümlerini (müşrikler gibi) vermişken bu haliniz nedir?"[2]

İbnu'l Kayyım'ın Zadu'l Mead adlı eserinde Zuhri, Asım bin Amr, Muhammed bin Yahya bin Hibban ve diğerlerinin şöyle dedikleri geçer: "Uhud günü imtihan ve yoklama günüydü. Allah ﷻ o gün müminleri denedi, dili ile İslam'ı izhar ettiği halde içinde küfrü gizleyen münafıkları ortaya çıkardı."[3]

İkinci Nokta: Allah Resulü'nün ﷺ üstün mizaçlı ve üstün gayretli ashabının bu yaptığına, ordunun; içlerinde evlatları ve amcaları, aşiretlerinden adamlar da bulunan üçte birlik kısmının gerisin geri gitmesiyle aniden başlarına gelen bu büyük felaketten etkilenmelerinin boyutuna rağmen, müminlerden iki grubun -ki onlar da Ben-i Harise ve Hazreç'ten Ben-i Seleme'dir- geri çekilmek istemesi dışında Allah'a hamdolsun ki açıkça görüldüğü üzere hakiki bir tesir söz konusu olmadı. Allahu Teala şöyle buyuruyor: "**O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir.**" [Al-i İmran, 122].

Taberi ﷺ şöyle der: "Abdullah bin Ubey geri döndüğünde onlar da geri dönmek istediler ancak Allah onları korudu."[4]

1 Buhari, Hadis No:4050; Müslim, Hadis No:2776.

2 Taberi Tefsiri, C.8, S.7.
3 Zadu'l Mead, C.3, S.189.
4 Taberi Tefsiri, C.7, S.166.

Cabir bin Abdullah şöyle der: "Allah'ın "Oysa Allah onların (velisidir) yardımcısıydı" ayeti indiğinde çok sevindim."[1]

Yani bu zor ve tehlikeli çalkantının Nebevi ordunun kalanına etkisi olmadı. Aksine (sahabe) olayın sebepleri ve hem geleceğe hem de hali hazırdaki hale etkileri üzerinde kısır bir tartışmaya dalmadılar. Aksine safları düzeltiler, azimlerini artırdılar, dua etmek suretiyle Mevlaları ve yardımcıları olan Allah'a yöneldiler. Allah'ın ve peygamberinin emrini en güzel şekilde yerine getirdiler. Olaydan sonra onlarda kararlılık ve açık bir gayret görülüyordu ve komutan bu üstün-parlak gayreti görmek, bu gayretin sahiplerini görmek istedi.

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: "**Bu kılıcı hakkını vermek üzere kim alır?**" Kılıcı almak üzere adamlar kalktı ve onu Ebu Dücane aldı.[2] Sonra saflar arasında kılıçla çalımlı çalımlı yürümeye başladı. Bunun üzerine Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: "**Bu öyle bir yürüyüştür ki, Allah onu bu gibi yerlerin dışında sevmez.**"[3]

İbn-i İshak şöyle der: Sonra Allah, Müslümanlara yardımını indirdi ve onlara vaadini gerçekleştirdi. Onları kılıçlarla vurdular, yerlerinde yendiler ve şüphesiz yenilgi müşriklerindi.[4]

Vallahi bu samimi muvahhidlerin azmidir. Gittikleri yolda gidenlerin azlığı, helak olanların çokluğu –ki helak olanların kuvveti ve prestiji ne ölçüde olursa olsun-, yardım edenlerin zayıflığı onlara zarar vermez. Zira onların gayesi Allah'a ve Resulü'ne ﷺ itaattir. Sahtekar bir aşiret şeyhi ya da takva ve ıslah iddiasında bulunan deccal bir kahin onlara etki etmez. İşte fasık Ebu Amir! Evs'in efendilerinden; bugünün mantığıyla sahve şeyhlerinden biri!

İbn-i Kesir şöyle der: "Ebu Amir, Kureyş'e şöyle vaatte bulunuyordu: "Kavmimle karşılaşırsam hiç kimse bana karşı gelmeyecek."

Müşriklerle ashab karşılaştıkları zaman, müşriklerden ilk karşılaşanlar, Mekke dışında onlara katılanlar ve Mekke halkının kölelerinden olan kimselerle birlikte Ebu Amir idi. Onlara şöyle seslendi:

"Ey Evs topluluğu, ben Ebu Amir'im."

Onlar dediler ki:

"Ey fasık, Allah senin gözünü aydın kılmasın!"

Cahiliye döneminde Ebu Amir'e Rahip adı veriliyordu."[5]

Onu öldürmek için ilk harekete geçip koşan gerdek gecesinde yatağını, gelinin güzelliğini terk eden; "gasilu'l melaike" (melekler tarafından yıkanan) kişi olarak bilinen oğlu Hanzala oldu. Sahvelerin şeyhi babasının dilini ve boynunu koparmak için koştu ve şehid oldu. "Ulusçuluk", "ulusal kanın masumluğu" iddiasında bulunanlara bundan sonra bir bahane-özür kalmış mıdır?

Ey İslam Devleti'nin askerleri! Sakın ola ki asılsız haberler yayanların yüzüstü bırakması, psikolojik olarak yenilgi hissi yaşayanların geri dönmesi size zarar vermesin! Vallahi sizin yardımcınız Allah'tır. Allah'a, sebat nasip etmesi için dua edin. **Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kafirler topluluğuna karşı bize yardım et.** (Bakara Suresi, 250)

İmam Ahmed, İyad El-Eş'ari'den Yermuk günü Ömer'in ؓ şöyle dediğini rivayet eder: "Eğer savaş olursa komutanınız Ebu Ubeyde'dir." İyad El-Eş'ari şöyle dedi: "Ona şöyle yazdık: "Öyle ki ölülerimiz arttı. Ondan destek istedik ve bize şöyle yazdı: "Benden destek istediğiniz mektubunuz bana ulaştı. Ben ise size daha güçlü yardımda bulunacak, askerleri daha hazır olanı göstereyim: Aziz ve yüce olan Allah! Ondan yardım isteyin. Öyle ki Muhammed ﷺ Bedir günü, sizden daha az donanımlı olduğu halde yardım edildi. Eğer size mektubum ulaşırsa onlara karşı savaşın ve bana tekrar başvurmayın." İyad El-Eş'ari şöyle der: "Onlara karşı savaştık ve onları yendik." (Müsned Ahmed Bin Hanbel Hadis No:344)

Üçüncü nokta: Uhud günü Müslümanların ordusunun sayısı hakkında Taberi şöyle demiştir: "Allah Resulü ﷺ Uhud için çıktığı gün bin adamla çıktı. (Taberi Tefsiri C.7 S.378)

Tüm siyer ve gazve kitapları yazarları her ne kadar Allah Resulü'yle ﷺ (münafıklar ayrıldıktan sonra) kalanların sayısı hususunda ihtilaf etseler de "bin kişi üzerinde hem fikirdirler. Siyer

1 Buhari, Hadis No:4558.
2 Musannef, İbn-i Ebi Şeybe, Hadis No:32511.
3 Mu'cem Kebir li't Tebarani, Hadis No:6508.
4 Siretu İbn-i Hişam, C.2, S.77.
5 El-Bidaye Ve'n Nihaye, C.5, S.356.

yazarlarının büyük kısmı kalanların sayısının 700 olduğunu söylemiştir ki bu ağırlıklı olan görüştür. Bu husustaki delillerimiz ileride gelecek. Buna binaen Uhud günü savaş, savunma savaşıydı ve bu savaştan mazereti bulunanlar dışında kimse geri kalmadı ki onlar da çok azlardı.

Şeyhu'l İslam İbn-i Teymiyye savunma savaşı hakkında şöyle der: "Bu ve bunun gibileri talep savaşı değil savunma savaşıdır. Hiçbir halde bu savaştan yüz çevirmek(terk etmek) caiz değildir. Uhud Savaşı da bu sınıftandır."[1]

Düşman gelmiş, İslam ehlini yurtlarında köklerinden kazımak istiyor. Allah Resulü ﷺ insanlara, düşmana karşı savaşmalarını emretti.

İbnu'l Kayyım Zadu'l Mead'da şöyle der: "Allah Resulü ﷺ Cuma namazını kıldırdıktan sonra insanlara vaaz verdi. Onlara çaba sarfetmeyi ve cihadı hatırlattı. Medine halkından yaşlısıyla genciyle Müslümanlar savaşa çıktı. Allah Resulü ﷺ savaşa faydalı olabilecek ya da buna güç yetirebilecek ya da 15 yaşına gelmiş gençlere izin verirken Sahiheyn'de geçtiği üzere bir grubu da geri çevirmiştir. Erkeklerden orta yaşlılar savaşa çıkmıştır. İşte oğlu Bedir'de şehid olan Hayseme Ebu Saad, Allah Resulü'ne ﷺ şöyle diyor:

"Yaşım ilerledi, kemiklerim zayıfladı. Rabbime kavuşmayı arzuluyorum. Ey Allah'ın Resulü! Allah'a dua et de bana şehadet ve cennette Saad'a eşlik etmeyi nasip etsin." Allah Resulü ﷺ ona dua etti ve Uhud günü şehid oldu.[2]

Yani ilan edilmesinden 3 yıl sonra Nebevi Devleti'nin ordusunun tamamı, yukarıda geçtiği üzere en iyi tahmine göre 700 savaşçıdan oluşuyordu. Bunu Sahiheyn'de Huzeyfe'den sabit olan şu hadis doğrulamaktadır: "Allah Resulü ﷺ "**İnsanlardan ben Müslüman'ım diyenleri (benim için) yazın**" buyurdu.

Müslim'de ise şöyle geçer: "İnsanlardan ben Müslüman'ım diyenleri sayın." Huzeyfe رضي الله عنه şöyle der: "Biz, bin beş yüz kişi sayıp Peygamber için yazdık. Bir rivayette de şöyle geçer: "Biz sahabilerin sayısını beş yüz bulduk.""[3]

Bununla birlikte Hafız İbn-i Hacer'in Fethu'l Bari'de A'maş'tan aktararak –A'maş'ın ashabı sayı konusunda kendisine muhalefet etmişlerse de- ifade ettiği gibi; hadisin asıl konusu sayıdır.[4]

Alimler bu ihtilafın ve rivayetlerin arasını birleştirme hususundaki açıklamalarda farklı farklı görüşler sunmuştur. Bazıları çok olan sayının, İslam'a giren tüm erkeklerin, kadınların ve çocukların sayısı, az olan sayının da savaşçıların sayısı olduğunu söylemiştir. Bazıları ise az olan sayının Medine'deki savaşçıların sayısı olduğunu, kalanın ise çevrelerindeki köylerden ve bedevilerden savaşçıların olduğunu söylemiştir.

1 El-Fetava'l Kubra Li İbn-i Teymiyye, C.5, S.539.

2 Zadu'l Mead, C.3, S.186.

3 Buhari, Hadis No:3060; Müslim, Hadis No:149.

4 Fethu'l Bari, C.6, S.178.

Uhud'da Nebevi Devlet'in ordusunun sayısının ne kadar olduğunu tekit etmek için bu sayımın ne zaman olduğuna bakalım. Hafız İbn-i Hacer, Fethu'l Bari'de bu sayımın Uhud günü olduğu görüşünü benimseyerek şöyle demektedir: “Sanki bu, korkulan şeyin beklendiği sırada oldu. Belki Uhud'a çıkışlarında veya diğerlerindeydi. Sonra İbnu't Tin El Cezm'in şerhinde bunun (sayımın) hendek kazımı sırasında olduğunu gördüm. Ed-Davudi Hudeybiye'de oldukları sırada olma ihtimalinin olduğunu söylemiştir.”[1]

Hafız'ın “Sanki bu kendisinden korkulan şeyin beklendiği sırada oldu” sözüne binaen bu sayımın Uhud'dan önce değil sonra olduğu görüşüne ağırlık veriyoruz. Bu tam olarak benim kastettiğimdir. Nebevi devlet, böylesi büyük bir sayıda insanın riddeti nedeniyle sarsıntıya uğramıştır. Nifak felaketinden daha tehlikeli bir şey var mıdır? Görünen o ki Allah Resulü ﷺ savaş sürmekte iken ve düşmanlarıyla çatışma için randevu üzerine iken münafıklar hariç; gerçek savaşçıların sayısını bilmek istedi. Müslim, Ahmed, İbn-i Mace ve Tirmizi'nin rivayet ettikleri de bunu doğrulamaktadır. Zira bu rivayetlerde sayımları yapılanların sayısı 600 ila 700 arasındadır. Bu rakam, Uhud'da Allah Resulü ﷺ ile birlikte sebat edenlerin sayısının aynısıdır; yani 700'dür. Hadisi rivayet eden kişinin yani Allah Resulü'nün ﷺ münafıklar konusundaki sırdaşı Huzeyfe olması da bu görüşü güçlendirmektedir. Allahu Teala en doğrusunu bilir.

Yukarıda bahsi geçenlerden Nebevi Devlet'in ilanından 3 sene sonra ordusunun sayısının ne kadar olduğu ortaya çıkıyor.

Şu durumda sorulması gereken; uğrunda araya bu kadar uzun konu sokulan önemli soru: Bir İslam Devleti kurulabilmesi için olması gereken en az sayı bu mudur? Egemenlik ve nüfuzun oranı ne kadardır? Bu oran saptanmış belli bir ölçüde midir yoksa göreli midir?

İslam Ordusu'nun egemen olduğu toprakların doğasını anlayabilmek için Uhud sonrası gerçekliğin görüntüsünden bir kesit ortaya koymamız gerekir. Bu da şu şekildedir:

Müslümanlardan; yaranın kendilerini yıprattığı, sıkıntılı bir psikolojik durumda 700 savaşçı! Allahu Teala şöyle buyuruyor: “**sizi kederden kedere uğrattı**” [Al-i İmran, 153]. **Yani hüzünden hüzne.**

Karşılarında ise sayılarının en az 300 olduğu tahmin edilen, tam donanımlı, Müslüman toplumuna karışmış, tüm sırlarını bilen münafıklar, idari ve askeri hazırlık açısından son derece düzenli, Müslümanlarla aralarında; ilk buldukları fırsatta bozmaya hazır oldukları anlaşmalar bulunan, gizlide münafık Araplarla güçlü alakaları bulunan Yahudi kitlesi, bir de bunlardan daha az tehlikeli olan Medine halkından Müslüman olmayan, içlerinde Arapların cesur savaşçıları bulunan taife - ki bunlar da Fetih Ordusu'nda savaşa çıkanların sayısını Uhud ile kıyasladığımız zaman yine de az değillerdi- bulunuyordu.

Sahih Buhari'de El-Bera'dan رضي الله عنه şöyle rivayet edilir: “(Uhud harbinde) Peygamber'e demir zırh ile yüzü örtülü bir kişi geldi de:

— Ya Resulallah! (Hemen) harb edeyim de (sonra) Müslüman mı olayım? diye sordu.

Resulullah ﷺ:

— “**Müslüman ol, sonra harbet!**” buyurdu.

O da hemen Müslüman oldu, sonra da harbe girişti, nihayet şehid edildi.

Bunun üzerine Resulullah:

“**Az işledi, fakat çok ecir kazandı**” buyurdu.[2]

İbn-i İshak rivayetinde şöyle geçer: Vallahi o zırhlı adamın içinden geldiği şeyi (şirk) biz terk ettik. O da bunu istemiyordu.[3]

Nebevi Ordu'nun toprakları kontrolünde bulundurmasına gelince; evet Müslümanların birbirlerine kenetlenmesinin lütfü, akidelerinin güçlü olması, saflarının bir olması nedeniyle güçlü idi. Ancak bu egemenliği büyük kuvvetle sıkıntıya sokan çok şey vardı. Kendileriyle birlikte bulunanlar yukarıda zikrettiğimiz üzere üç grup düşman kendilerinin yakın çevresini kuşatıyordu ve de kendileriyle birlikte Medine'de bulunanlardı. Bu güç, kendisine karşı pusuda bekleyen Kureyş ve diğer Arap kafirleri; bunlara ilaveten Pers ve Rumlar gibi büyük çevresi ile kıyaslandığında iş iyice zorlaşmaktadır.

1 Fethu'l Bari, C.6, S.178.

2 Buhari, Hadis No:2808.

3 Cevamiu's Sire, S.165.

Sayı ve donanım mefhumu, nüfuzun ve egemenliğin ne boyutta olduğu (olması gerektiği) hususunda haksız iddiada bulunan o aşırılara göre Uhud'dan sonra Nebevi devlet acaba hala baki miydi?

Haydi, gelin Nebevi devletin maruz kaldığı; bundan daha şiddetli bir zorluk üzerinde duralım! Hendek Gazvesi'nde Ahzap günleri hakkında Allahu Teala şöyle buyurmaktadır: "**Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz.**" [Ahzap, 10].

Ahzap Suresi'nde hal şöyle idi:

Allah Resulü ﷺ ve onurlu ashabı Selman'ın ؓ görüşünü sunması üzerine düşmanı engellemek için bir hendek kazıyorlardı. (Biz İran'da muhasara edildiğimiz zaman şehrin etrafında bir hendek kazarak kendimizi savunurduk). Sonra Müslüman ordusu hendeğin ardında yerlerini alıyor. Her ne kadar siyer yazarlarının büyük kısmına muhalif olsa da ağırlıklı görüşe göre –inşallah- sayıları 1000 savaşçı kadardı. Bunun delilleri mevcut olup burası şu an delilleri zikretmenin yeri değildir. Şeyhu'l İslam şöyle der: "Bedir günü Müslümanlar 313 kişi idi, Uhud'da yaklaşık 700, Hendek günü ise 1000'den fazla idiler ya da buna yakın." (Minhacu's Sunnetu'n Nebeviyye C.7 S.200) Karşılarında ise; Medine'ye girip Müslümanları ortadan kaldırmayı kafalarına koymuş Arap müşriklerden 10 bin kişi (savaşçı) vardı. Sonra aniden kendilerini arkadan tehdit eden; düşmanlığını en çirkin surette ortaya koyan bir düşman ortaya çıktı ki o da Beni Kurayza Yahudileridir.

Huzeyfe'den ؓ şöyle rivayet edilmiştir: "Ahzap günü bizi görseydin! Saflar halinde oturur haldeydik. Ebu Süfyan ve Ahzap'tan onunla birlikte olanlar üzerimizden, Kurayza Yahudileri ise alttan (geliyorlardı). Zürriyetlerimiz adına onlardan korkuyorduk."[1]

Es-Sa'di ؒ şöyle der: "Medine'yi kuşattılar. İş iyice zorlaştı. Yürekler gırtlağa dayandı. O kadar ki insanlardan büyük kısmının (yenilgi için) güçlü sebepler ve şiddetli sıkıntılar nedeniyle zanları en üst düzeylere ulaştı." [2]

Müslümanların korku ve açlığı öyle bir noktaya ulaştı ki Huzeyfe bin El-Yeman şöyle rivayet eder: "Allah Resulü ﷺ bir gün insanlar içinde nida ederek şöyle dedi: "Şu Allah'ın kıyamet günü benimle olacak bir kişi yok mu, şu kavimden haber getirsin?" Allah Resulü ﷺ haber getirecek kişiyi Allah'ın cennete sokacağını beyan ettiği halde kimse kalkmadı. Sonra Allah Resulü ﷺ gece bir vakit namaz kılıp bize yönelerek şöyle dedi: "Kim gidip de kavmin ne yaptığına bakıp dönerse Allah'tan onu cennette arkadaşım yapmasını diliyorum."

Şiddetli korku, açlık ve soğuk nedeniyle hiç kimse kalkmadı. Hiç kimse kalkmayınca Allah Resulü ﷺ:

1 Delaili'n Nubuvve Li'l Beyhaki, C.3, S.451; Mustahrec Ebi Avane, Hadis No:6842.

2 Tefsiru's Sa'di, Teysiru'l Kerimi'r Rahman, S.659.

“Kalk Huzeyfe, bize kavmin durumunu öğren gel, dedi. Hiçbir şey diyemedim. Çünkü beni ismimle, “Kalk” diye çağırmıştı.”[1]

Durum iyice sıkıntılı hal alıp da Allah Resulü ﷺ, beni Kurayza Yahudilerinden çocuklar ve kadınlar için korkunca -ki onları bundan caydıracak ya da o pis ellerini arkadan Müslümanlara uzatmalarını önleyecek muteber askeri bir engel bulunmuyordu- Ahzap topluluğunu dağıtmak istedi ve Medine’nin arazi mahsulünün üçte birini verme karşılığında geri dönüp savaşı bırakmaları kaydıyla anlaşma yapmayı planladı. Bunun üzerine müzakere yapıldı ve Allah Resulü ﷺ Evs ve Hazrec’in efendileri iki Saad’a danıştı. Onlarsa şöyle dediler: “Vallahi onlara kılıçtan başka bir şey vermeyiz (onlarla ancak savaşırız).” Bunun üzerine Allah Resulü ﷺ onların görüşünü tasvip ederek “bunu Arapların sizi tek bir yaydan vurduğunu gördüğüm için yaptım. (Böyle yapmayı düşündüm).” Yirmi küsur gün sonra Allah sıkıntılarını giderdi: “**Ey iman edenler, Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir.**” [Ahzap, 9].[2]

Bu, onların imanlarının samimiyeti, savaşta en güzel örneği sergilemeleri, Allah’ın emrine sabredip Allah’a tevekkül etmeleri neticesinde idi. “**Mü’minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: “Bu, Allah’ın ve Resulü’nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söylemiştir.” Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı.**” [Ahzap, 22].

1 Musned, Ahmed Bin Hanbel, Hadis No:23334.
2 Delailu’n Nubuvve Li’l Beyhaki, C.3, S.431; Siretu İbn-i Hişam, C.2, S.223.

Bununla birlikte şunu bilmelisin ki Müslümanlar bu şiddetli çatışma için iktisadi açıdan da hazırlanmış değillerdi. Dahası kendilerine yetecek, karınlarını doyuracak kadar yiyecekleri bile yoktu.

Hendek kazmaya başladıklarında ziraat ehli olmalarına karşın yiyecekleri; açlıklarını bastıracak hiçbir şeyleri yoktu. Ancak onlar tarım yerine Allah Resulü ﷺ ile birlikte cihadla meşgul oldular.

Allah Teala’nın “**Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever.**” Ayetinin iniş sebebi hakkında Ebu Eyyüb El Ensari’den ؓ şöyle dediği sabittir: “Ey Müslümanlar! Bu ayet biz Ensar topluluğu hakkında nazil oldu. O vakit ki Allah Peygamberine yardım etti ve dini olan İslam’ı galibiyete mazhar kıldı. O zaman biz artık mallarımızın başında durup onların ıslahı ile meşgul olalım mı? demiştik. Allah Teala: ‘**Allah yolunda sarfediniz. Kendi kendinizi ellerinizle tehlikeye bırakmayınız.**’ [Bakara,195] ayetini indirdi. Bundan dolayı kendini tehlikeye atmak, mallarımızın başında durup, onları ıslah ile uğraşmamız ve cihadı terketmemizdir. Ve bize savaşmayı emretti.’[3]

O günkü yemeklerinin özelliği neydi? Sahih Buhari’de yine Enes’ten ؓ şöyle rivayet edilir: “Sahabelere o zaman avucum (yahut iki avuç) dolusu arpa getirilir, akabinde bu onlar için, eskiliğinden tadı ve kokusu değişmiş et yağı ile pişirilip yemek yapılır ve topluluğun önüne konulurdu. Topluluk aç oldukları halde bu yağın sertliği, bozuk tadı boğazda kalırdı; bu yağın hoşa gitmeyen bir kokusu da vardı.”[4]

3 Es-Sunenu’l Kubra Li’n Nesai, Hadis No:10962.
4 Buhari, Hadis No:4100.

Bu açlık, ciğerleri parçalayıp gözleri dolduracak şekilde Allah Resulü'nün ﷺ kendisini de vurdu. Enes ؓ Sahih Buhari'de şöyle der: "Bizler Hendek günü çukur kazıyorduk. Bir ara çok sert bir yer karşımıza çıktı. Bunun üzerine sahabeler Peygamber'e geldiler ve:

– Hendek'te (taş parçası gibi) sert bir damar karşımıza çıktı, dediler.

Peygamber ﷺ:

– "**Ben hendeğe ineyim**" buyurdu.

Sonra Peygamber karnına (açlıktan) bir taş parçası sarılmış olarak kalktı. Çünkü biz (hendek kazarken) üç gün yiyecek içecek bir şey tatmadan orada kalmıştık."[1]

Sahih Buhari'de Enes'ten ؓ şöyle anlattığı geçer: "Allah Resulü ﷺ -Ahzab sırasında- hendek kazılan yere çıkıp varmıştı. Muhacirler ile Ensar'ın soğuk bir kuşluk vaktinde hendek kazmakta olduklarını gördü. Onların yanlarında kendileri adına bu işi görecek köleleri de yoktu. Resulullah bunların çektikleri yorgunluğu ve açlığı görünce:

"**Ya Allah! Dirlik ve yaşamak ahiret dirliğidir. Sen Ensar'ı ve Muhacirleri mağfiret et**" dedi.

Orada bulunan sahabeler de Resulullah'a cevap vericiler olarak:

"Bizler yaşadıkça daima cihad etmek üzere Muhammed'e söz vermiş kimseleriz" dediler.[2]

Bunun ardından İslam Devleti hakkında Sykes Picot anlayışı kapsamında konuşanlara soruyoruz: Medine'deki nebevi devletin genişliği ne kadardı?

Sonra Ahzab günlerinde bu saha ne kadardı? Özellikle de Kurayza Yahudileri ahdlerini bozduktan sonra?

İslam Devleti hala baki mi? Neden?

Bu şekil; İslam Devleti'nin sahip olması gereken en az kuvvet ve genişlik olabilir mi?

Uhud günü ve Ahzab günlerinde olanlar göz önüne alındığında (ki o vakitlerde kadınları ve çocukları Yahudi düşmandan koruyacak bir şey yoktu. Ordunun korkusu öyle bir dereceye ulaşmıştı ki hiçbir asker, nasibi Allah Resulü ﷺ ile birlikte cennet bile olsa yerinden kalkmak istemiyordu) İslam hükmü gölgesinde yeryüzünde nüfuzun yayılması gereken (alan) oran nedir?

Allah Resulü ﷺ Medine'nin meyvelerinin 3'te birini müşriklere ödemek üzere müzakere yaptığında -ki onlar şirk zamanında bir tek hurmayı bile bedel ödemeden almayı hayal bile edemezlerdi- dayanma gücü ve egemenliğin düzeyi ne orandaydı?

Şu an şu soruyu sormak gerekir:

Genişlik, kuvvet ve nüfuzunu yayma açılarından o zamanki nebevi devletle kıyaslanıp iki devletin başından geçen zorluklar ve iki devlet arasındaki büyük fark da göz önüne alındığında Irak İslam Devleti devlet olma şartlarına sahip olmuş mudur olmamış mıdır?

Muvahhid kardeşim... Ben Anbar'dan ve izzetinden, küfrü ve bayrağını nasıl da alçaltıp İslam'ın minaresini ve akidesini İslam Devleti'nin adamlarının eliyle nasıl da yükselttiğinden bahsetmeyeceğim ki düşman bunu hala itiraf etmeye devam etmektedir.

Diyala'daki İslam'ın aslanlarının yuvasından ve bu aslanların çatışmalarından, nasıl da izzetin mürtedlerin son kontrol noktasının da ortadan kaldırılması vesilesiyle bir gün Bakube'nin genelinde kutlama yapacak dereceye varıldığından da bahsetmeyeceğim.

Musul'dan ve adamlarından bahsetmeyeceğim. Mürted yetkilisi Muhafız El Hada'nın Musul'un kontrolünü tamamen kaybetmekte olduklarını itirafından, grubuyla birlikte Devase bölgesinde kuşatılmış olduklarından, Musul'un genelinde kuvvet ve sözün İslam Devleti'nde olduğundan da bahsetmeyeceğim.

Bağdat'tan ve feryadından da, neden Hakim'in Kerh'in Sünnilerin olmasını Rafızilerin de aynı yerin Rafızilerin olmasını istediğinden, neden Amerikalıların Rıdvaniye, Yusufiye ve İskenderiye'ye "ölüm üçgeni" ismi verdiğinden bahsetmeyeceğim. O vakit o bölgenin takibini bizzat denetliyordum. Amerikalıların ve mürtedlerin bölgeye girmelerinin nasıl da uzak bir hayal olduğunu iyi biliyorum.

Kerkük'ten, Selahaddin'den, Allah'ın bu iki şehirdeki

1 Buhari, Hadis No:4101.
2 Buhari, Hadis No:2834.

nimetlerinden, Selahaddin'in nasıl da bir gün -Tikrit hariç- İslam Devleti adamlarının eline geçtiğinden bahsetmeyeceğim.

Bugün bu yeni, uçsuz bucaksız –özellikle de kendi milletimizden hain, suçlu kafirler hasetlerinden ve selefin menhecinin Allah'ın arzında hakim olmasından nefretlerinden ötürü komplo kurmadan önce- devlette unutulmuş bir toprak parçasından bahsedeceğim.

Arab Cubur ve çevresinden bahsedeceğim... Allah bu bölgeyi işgalcinin girdiği ilk günden tüm mücahitleri İslam Devleti sancağı altında toplanana kadar Allah yolunda cihad nimetiyle şereflendirdi. Sadece bu bölgedeki askerlerimizin sayısı 3000'e ulaştı. İşgalciye ve işbirlikçilerine karşı şiddetli bir savaşa girip toprakları onların pisliğinden temizleyerek alçakça yenilmiş bir şekilde onları çıkardıktan sonra hadleri uyguladılar, haksızlıkları giderdiler, güvenliği yaydılar ve fakirlerin geçimini sağladılar. Allah onlara, toprakları araçlarına gökyüzünü de uçaklarına yasak kılmayı nasip etti. Önce helikopterlerle başladılar, sonra savaş uçakları derken sonunda tüm uçak türlerinin girişini yasakladılar.

Bu noktada Amerikan kuvvetleri komutan yardımcısı tüm dünyanın önünde çıkıp bunu açıkça ilan ederek şöyle dedi: "Bu bölge, kontrol noktaları dışında."

Bu Amerikan kuvvetleri komutan yardımcısı Arap Cubur'u vurmak için Amerika'dan uçaklarını göndermesini, siyasi konseyle birlikte komplo kuran işbirlikçi komşu hain ülkelerden de yardımcı olmalarını istedi. Bu bölgeyi yıkılması ve içinde yaşayan herkesin öldürülmesi gereken bölge ilan ettiler.

Şu da bilinmelidir ki, Arab Cubur ve çevresinin genişliği nübüvvet devletinin ilan edildiği haliyle değil bugünkü haliyle Medine şehrinden çok daha büyüktür.

Soru: İslam Devleti sadece Arab Cubur'da bile olsa gerçek bir devlet olmuş olmaz mı?

Bizler bugün, Allah'a hamdolsun İslami Parti önderliğindeki Müslüman Kardeşlerin, İslami Ordu önderliğinde Irak'taki Sururilerin ihanetine rağmen Allah'ın gücü ve kuvvetiyle Diyala, Musul, Kerkük, Bağdat ve Anbar'da da Arab Cubur'a benzer birçok toprak parçasını kontrol altında tutuyoruz.

Direniş için siyasi konseyi oluşturan grupların işbirlikçiliği ve riddetinin ve işgalci haçlılarla ittifak kurmasının ardından birçok yeri kaybettiğimizi üzüntüyle itiraf ediyoruz.

Özellikle de bizim aramıza karışık oldukları vakit işgalcinin en iyi casus ve yardımcılarıydılar. Biz onları, bizi sırtımızdan vurana kadar din kardeşlerimiz olarak görüyorduk. Allah bize yeter. O ne güzel vekildir.

Son olarak Müslümanların ve Mezopotamya topraklarındaki halkımızın, özellikle de İslam Devleti askerlerinin Ramazan ayını kutlarım. Bizleri ve sizleri cihad ve Allah yolunda şehadet ayı olan bu mübarek aya kavuşturan Allah'a hamdolsun.

Allah sizleri bu ayda salih, en hayırlı, en iyi, en kamil ameller işlemede muvaffak kılsın. Bu ayda geceleri ibadetkar gündüzleri süvari olun. İslam Ümmeti bu mübarek ayda sizlerin sahaya inip cihad etmenizi, müminlerin kalplerini ferahlatmanızı ve kafirlere çekindikleri şeyi göstermenizi bekliyor.

Allah'ım günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı bağışla. Ayaklarımızı sabit kıl ve kafir kavimlere karşı bize zafer ver.

Kardeşiniz Ebu Hamza El-Muhacir
Irak İslam Devleti Eski Savaş Bakanı
(Allah O'na rahmet etsin ve O'nu kabul etsin).

EL-FURKAN MEDYA PRODÜKSİYON MÜESSESESİ SUNAR

ŞEYH MÜCAHİD EBU MUHAMMED EL ADNANİ EŞ ŞAMİ'NİN
(ALLAH O'NU KORUSUN)

YAŞAYAN DA AÇIK BİR DELİLLE YAŞASIN

BAŞLIKLI KONUŞMASI

B İ S M İ L L A H İ R R A H M A N İ R R A H İ M

Furkan Medya Prodüksiyon Müessesesi Sunar:

Şeyh Mücahid Ebu Muhammed El Adnani Eş Şami'nin
(Allah O'nu korusun)

"Yaşayan da Açık Bir Delille Yaşasın"

BAŞLIKLI KONUŞMASI

Hamd El Kavi ve El Metin olan Allah'a olsun. Salat ve selam alemlere kılıçla rahmet olarak gönderilene olsun.

Bundan sonra;

Allah ﷻ şöyle buyuruyor:

"Allah'a ve Peygamberine düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar. Allah; Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir." [Mücadele, 20-21]

Rabbimiz ﷻ Yahudiler hakkında şöyle buyuruyor:

"Hani Rabbin, elbette kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü tattıracak kimseleri göndereceğini bildirmişti. Şüphesiz Rabbin, elbette cezayı çabuk verendir. Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." [Araf, 167]

Ebu Hureyre'den ؓ Allah Resulü'nün ﷺ şöyle dediği rivayet edildi:

"Müslümanlarla Yahudiler savaşmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Müslümanlar onları öldürecekler. Ta ki; Yahudi taşın ve ağacın arkasına saklanacak. Taş veya ağaç da: Ey Müslüman, ey Allah'ın kulu, şu arkamdaki Yahudi'dir. Hemen gel de onu öldür! diyecektir."

Yine Ebu Hureyre'den ؓ rivayet edildi ki Nebi ﷺ şöyle buyurdu:

"Romalılar A'mak'a inmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Onların karşısına Medine'den o gün yeryüzü halkının en iyilerinden bir ordu çıkacaktır. Askerler saf bağladıkları vakit Romalılar bizimle, bizden esir alanların arasını serbest bırakın da onlarla savaşalım, diyecekler. Müslümanlar da; Hayır! Vallahi sizinle din kardeşlerimizin arasını serbest bırakamayız, cevabını vereceklerdir. Müteakiben onlarla savaşacaklar ve üçte biri kaçacak, Allah ebediyen tevbelerini kabul etmeyecektir. Üçte biri de öldürülecek, Allah indinde şehidlerin en faziletlisi olacaklardır. Üçte biri ise fethedecek, ebediyen fitneye duçar olmayacaklardır. Müteakiben Konstantiniyye'ye varacak ve orayı fethedecekler."[1]

Ey haçlılar! Eyvahlar olsun size. Sonra ey Yahudiler! Size de eyvahlar olsun. Ne zaman güçlendiniz, varlık sahibi oldunuz, azdınız ve haddinizi aştınız o vakit Allah'u Teala size hiç beklemediğiniz bir yerden geldi. Ve O'nun kulları size gelerek size azabın en kötüsünü tattırdı. Bu Rabbimizin bize vaadettiğidir. Allah ﷻ vadinden dönmez. O'nu bundan tenzih ederiz.

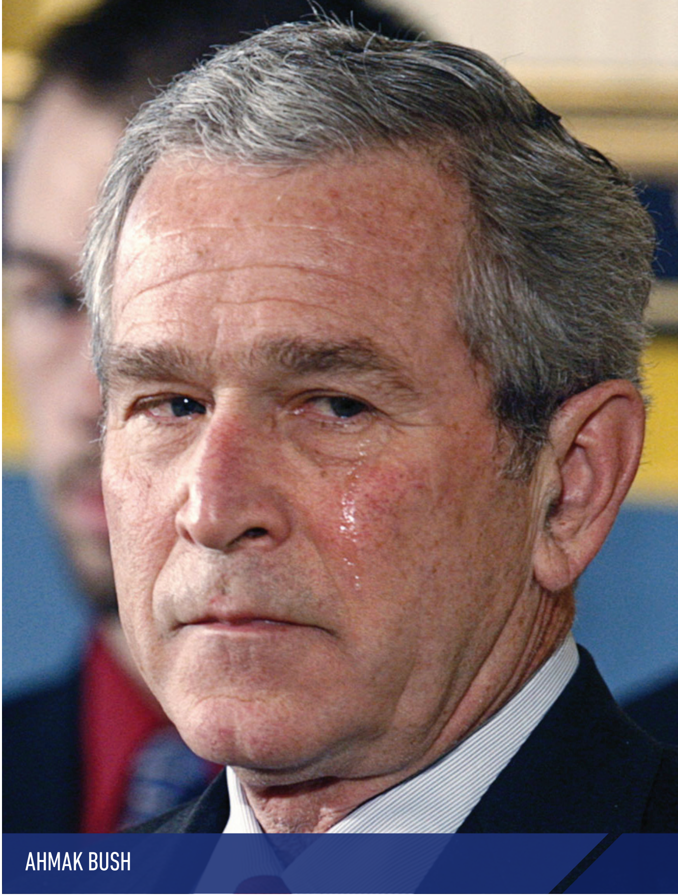

ACİZ AMERİKA'NIN ASKERLERİ YANDAŞI YPG SAFLARINDA

Aciz Amerika ve yandaşları mü'minleri korkuttuğunu veya mücahidlere karşı zafer elde edeceklerini zannediyorlar. Asla! Haçlı koalisyonu 13 sene önce kendisine hiç kimsenin güç yetiremeyeceğini ve gücün teçhizatlanmayla ve sayıyla olduğunu zannederek Irak'a geldi.

1 Müslim, Hadis No:2897.

Az bir zaman geçtikten sonra ahmak Bush, askeri operasyonları durdurduğunu ilan etti. Aşırı bir gurura, kibre ve boş bir kuruntuya kapılarak savaşın bittiğini ve zafer elde ettiğini iddia etti.

Ancak ona, savaşının henüz başlamadığını söyledik. Fazla geçmeden Bush'un yalanı ve mücahidlerin ise doğruluğu ortaya çıktı.

AHMAK BUSH

Bu defa mücahidlerin savaşının rüzgarı Amerika ve müttefiklerine yönelik oldu. Böylelikle Amerika'nın ordusu Mezopotamya topraklarında öğütüldü. Ve Allah'ın izniyle asla çıkamayacağı bir bataklığa girdi.

Daha sonra Amerika'nın ekonomisinin çöktüğü ve ordusunun tükendiği şiddetli savaştan 8 yıl sonra katır Obama aslı olmayan bir iddiayla zafer kazandığını iddia ederek haçlı ordusunun Irak'tan çekildiğini ilan etti.

Ancak o zaman da biz ona; savaşın alevlerinin daha şiddetlenmediğini haber vermiştik ve onlara eğer çıkarsanız kesinlikle geri döneceksiniz diye yemin etmiştik. Yahudilerin katırı ve Amerika yalan, mücahidler ise doğru söyledi.

İşte İslam Devleti Allah'ın lütfuyla kalıcıdır ve güçlüdür. Ve işte Yahudilerin ve haçlıların koruyucusu Amerika ordusuyla geri döndü. Ve ciğer parelerini mücahidlerle savaştırmak için öne sürdü. Kendisi ve müttefikleri, İslam Devleti'ni yok edeceklerini ve cihadı bastıracaklarını umdular.

O halde dinle ey Amerika! Dinleyin ey Haçlılar! Dinleyin ey Yahudiler!

Rabbimiz ﷻ şöyle buyuruyor:

"Andolsun, peygamber olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmişti. Onlara mutlaka yardım edilecektir. Ve şüphesiz ordularımız galip gelecektir." [Saffat, 171-172-173]

Ve yine Rabbimiz ﷻ şöyle buyuruyor:

"Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mü'min toplumun kalplerini ferahlatsın. Ve onların (mü'minlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin." [Tevbe, 14-15]

Bizler Allah'ın ﷻ vaadini bekliyor ve vaadine yakinen inanıyoruz.

Ordularınız ve topluluklarınız asla bizi korkutamayacak. Tehditleriniz ve saldırılarınız asla bizi alıkoymayacaktır. Asla ve kesinlikle kazanamayacaksınız. Sizler mağlup olanlarsınız.

Ey Amerika! Yoksa zaferin, bir veya birkaç liderin öldürülmesi olduğunu mu zannediyorsun? O zaman bu zafer sahte bir zaferdir.

Ebu Musab'ı, Ebu Hamza'yı, Ebu Ömer'i veya Usame'yi şehid ettiğinde zafer mi elde ettin ki; Şişani'yi, Ebu Bekir'i, Ebu Zeyd'i veya Ebu Amr'ı şehid ettiğin zaman zafer elde edesin? Asla! Çünkü zafer, düşmanın hezimete uğramasıdır.

Yoksa yenilginin bir şehri veya bir toprak parçasını kaybetmek olduğunu mu zannediyorsun? Irak'ta şehirleri kaybettiğimizde şehirlerimiz ve topraklarımız olmadan çölde yatarken yenildik mi?

Musul'u, Sirte'yi, Rakka'yı veya diğer bütün şehirleri aldığında ve bizler ilk durumda olduğumuz hale döndüğümüzde bizler yenilecek ve sen zafer mi elde edeceksin? Asla! Yenilgi, iradenin ve savaşa olan rağbetin kaybedilmesidir.

Ey Amerika! Tek bir durumda, sen zafer elde etmiş

ve mücahidler ise yenilmiş olurlar. Müslümanların kalplerinden Kur'an'ı çıkartmayı başardığın zaman sen kazanmış olursun ve bizler yenilmiş oluruz.

Ancak heyhat, heyhat! Geçip giden sizden pek uzaktır. Bilakis bizler nefislerini cennet karşılığında satan Kur'an ehliyiz.

Bizler, soy atları şiddetli rüzgarlarla
Kisra'ya çıkmış olan topluluktanız.
Onlar, Kayser kralının tacını mızraklarla aldılar.
İbnu'l Asferin hisar kapısını açtılar
Nice kerim ve cömertlerden doğduk.
Kanlı tırnaklardan veya yağan bahardan
parmak uçları nazik olarak yaratılmıştır.
Bir iyiliği dağıtmak veya bir minberin zirvesi için
Mızrak onun yüzüne ve göğsüne gelir
Gayretini miğferin yerine geçirir

Ey Amerikalılar iyi dinleyin! 13 sene boyunca Mezopotamya ülkesinde mücahidlere karşı olan savaşınızdan ne elde ettiniz? Ve onlar (mücahidler) ne elde etti? Irak'a onbinler hatta yüzbinlerce kişiyle geldiniz. Bizler ise yüz küsür veya onlarca kişiden daha az veya daha fazlaydık. Daha 3 sene geçmesinin ardından Rumsfeld istifasını, acziyetini ve yenilgisini, mücahidler ise İslam Devleti'nin kurulduğunu ilan etti.

"Nice az sayıdaki topluluklar Allah'ın izniyle çok sayıdaki toplulukları yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir." [Bakara, 249]

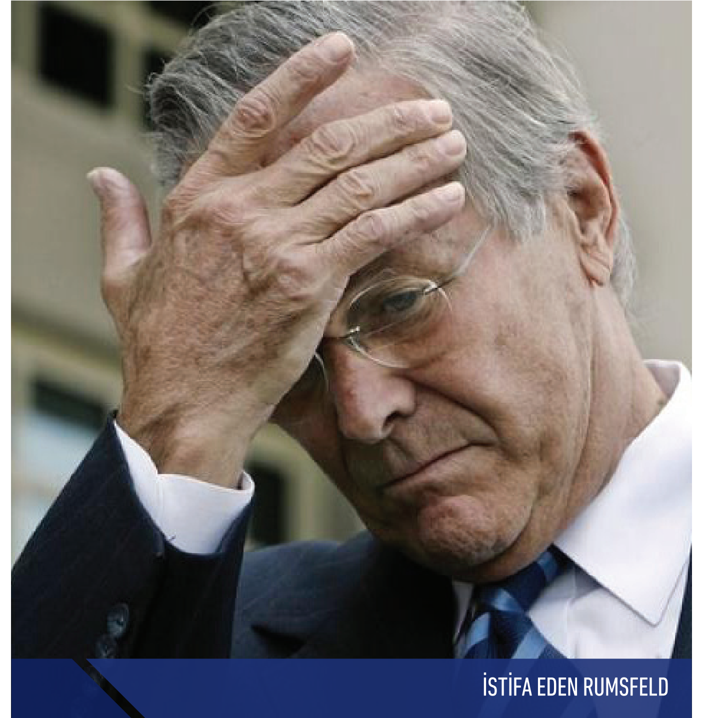
Hain ve rezil sahavatlar onu kurtarmasaydı Amerika yenilmiş, ordusu imha olmuş ve çöküş başlamıştı. Böylelikle Allah'ın ﷻ sınama ve imtihan sünneti mücahidlerin üzerinde vuku buldu. Fitne büyüdü. Sıkıntılar şiddetlendi. Ta ki temkin sağladığımız şehirleri kaybettik. Ancak bunlar, sadece mücahidlerin sabrını ve kararlılığını arttırdı. Böyle bir durumda Amerika'ya kaçmak için altın gibi bir fırsat doğdu. Böylelikle Obama zafer elde ettiklerini ve artık geri çekildiklerini ilan etti. Ancak o ne yalancıdır.

Ey yenilmiş, başarısız katır! İddia ettiğin zaferin nerede? Amerika'ya sunduğun yeni Ortadoğu haritası nerede? Unuttun mu yoksa unutmuş gibi mi yapıyorsun? Yoksa haritayı çizen bizler miyiz ve bu senin yıkılmanın ve yok olmanın yakınlığı mıdır?

Birleştirilmiş Irak özgürlüğü nerede? Demokrasi nerede? Kendini, halkını ve dünyayı mı kandırıyorsun yoksa İslam Devleti'ni itiraf mı ediyorsun?

Güvenlik, imar etme ve kalkındırma vaadleri nerede? Yalan mı söylüyorsun Amerika. Yoksa vaadleri gerçekleştirmekten mi acizsin? Ey Amerika! bize karşı olan bu savaşınla dünyayı daha güvenli hale mi getirdin? Yoksa korku ve yıkım mı dünyayı sardı? Kanada, Fransa, Tunus, Türkiye ve Belçika buna (korku ve yıkıma) şahittir.

Terörizmi yok edip cihadın ateşini söndürdün mü? Yoksa daha mı çok büyüdü, sıçradı ve tüm dünyaya yayıldı? Mücahidlere karşı zafer mi kazandın?

İSTİFA EDEN RUMSFELD

Yoksa biz mi hilafeti ilan edip Allah'ın lütfuyla temkin nimetiyle nimetleniyoruz.

Yavaş ol Amerika! Savaş henüz bitmedi ve zafer kazanmadın. Bekle, Allah'ın izniyle yenileceksin. Bekle, kılıçlarımız henüz körelmedi ve kollarımız yorulmadı. Azmimiz tükenmedi, bıkmadık ve zayıflamış da değiliz. Bilakis Amerika! Bizler, Allah'ın lütfuyla seninle olan savaşımızın başlangıcında var olan gücümüzden kat be kat daha güçlüyüz. Her geçen gün güçleniyoruz ve sen zayıflıyorsun. Bizler köklü ve açık bir metodla yürüyoruz. Ancak sizler başarısız Obama'nın planlarıyla afallamaktasınız.

Ey Müslümanlar! Ey Muhammed'in ﷺ ümmeti! Bu rezilliği ortaya çıkaran Şam'dır. Hakikat size açık oldu. Ta ki gökyüzündeki güneş gibi belirdi.

Herkim ölüyorsa açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın. İşte bütün dünya kafirleri İslam Devleti'ne karşı savaşmak için toplandılar, birleştiler ve onun üzerine üşüştüler. Ve birinci öncelikleri İslam Devleti'yle savaşmak, onu yenmek ve yok etmek oldu.

O halde bahaneleri nedir, kafirlerin hedefi nedir, hakikat nedir ve şiarları nelerdir? Onlarca küfür devleti neden İslam Devleti'yle savaşmak için toplandı? Amerika ve müttefikleri bize karşı neden 20 bin küsur hava saldırısı düzenledi? Evet, 20 bin küsur hava saldırısı. Niçin bize karşı olan savaşlarında milyarlarca para harcıyorlar. Niçin orduları, grupları ve milisleri eğitiyor ve silahlandırıyorlar? Niçin evlatlarını denizlerin ardından umursamadan gönderiyorlar? Niçin sadece araştırdıklarını eğitiyor, silahlandırıyor ve destekliyorlar? Eğer cevaplarlarsa onlara sorun veya eğer aklediyorsanız siz cevaplayın.

İSLAM DEVLETİ'NE KARŞI KURULAN HAÇLI KOALİSYONU

Bütün dünyanın bizimle savaşmak için toplanmasının sebebi; bizlerin tek ve ortağı olmayan Allah'a ibadeti emrediyor, buna teşvik ediyor, bunun için dostluk ediyor, terk edeni tekfir ediyor, Allah'a ibadette şirkten uyarıyor, bu konuda sert davranıyor, bunun için düşmanlık yapıyor, bunu yapanı tekfir ediyor oluşumuzdur. Bu bizim davetimiz ve bu bizim dinimizdir. Sadece bunun için dünyayla savaşıyoruz ve onlar da bunun için bizimle savaşıyorlar.

Amerika'nın bizimle, mazlumlara yardım etmek veya mustazafları kurtarmak veya halkların ve vatandaşların hürriyetini korumak için savaştığını iddia etmesi maskaralık değildir. Asıl maskaralık, kendisini İslam'a ve dine nispet eden hayvanların, Şam'da Müslümanlara yapılan şeyleri gördüğü halde onu doğrulamasıdır. Amerika'nın bizimle savaşmasının sebebinin aşırıcıların tahriflerinden veya iptal edicilerin yalanlarından veya cahillerin tevilinden dolayı İslam'ı savunduğunu ve koruduğunu iddia etmesi alay veya maskaralık değildir. Asıl alay, maskaralık ve felaket; mücahidlere iftira atarak bu araştırılan (Amerika tarafından araştırılıp desteklenen) mürtedlerin Allah yolunda dinden çıkmış haricilerle savaşan mücahidler olduğuna dair ilim eşeklerinin fetva vermeleridir. Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun.

Ey Müslümanlar! Muhakkak ki, mücahidler muzafferdirler. Kılıçla, mızrakla, hüccetle ve delille muzafferdirler. İşte bu az topluluk, dünya ülkeleri ve ordularıyla çarpışmakta ve uzun senelerce dimdik durmaktadırlar. Girdikleri hiçbir beldede tağutlar onları yok edemediler ve bitiremediler. Onunla savaşan her orduyu tüketirler, zayıflatırlar, kanlarını dökerler ve ağlatırlar.

Tüm belamlar, mücahidlerle mücadele etmek için seferber olup tüm kanalları kullanmalarına rağmen, mücahidler bütün şüpheleri çürüttüler. Şam savaşından sonra artık hiçbir kimse için özür yoktur. Artık hak hem mücahidlere hem halka açık oldu. Bu savaş, iki tarafın, iki ordunun, küfür ve imanın, vela ve bera'nın savaşıdır. Kafirler savaşlarında her ne kadar sloganlar atsa ve her ne kadar bazı hedefler iddia etseler de her savaşlarının altında bir yalan yatmaktadır.

Kafir batının halkı koruma, insan haklarını savunma ve hürriyet iddiaları nerede? Sahtekar, yalancı ve alçaklık maskeleri düştü. Nusayrilerin ölüm varilleri, yıkımları ve attıkları zehirli gazları altında yatan kötü yüzleri ortaya çıktı.

Amerika ve müttefikleri sadece, mücahidler ilerlediğinde ve zafer kazandığında acı duymaktadırlar. Dünya, Rusların ve Nusayrilerin her gün Müslümanlara yaptığı katliamlara ağlamıyor. Avrupa'nın, Amerika'nın ve küfür milletlerinin duyguları harekete geçmiyor ve milyonlarca kişinin evinden olmasını umursamıyorlar.

Muhasarada olan binlerce mustazafın, yaşlının, kadınların ve çocukların ölmeleri, çile çekmeleri, hastalanmaları ve aç kalmaları onları rahatsız etmiyor. Amerika ve müttefikleri Guta, Zabadani,

Madaya ve Madamiya'dakileri görmüyorlar. Hayr şehri muhasarasında olanların dışında hiç kimseyi görmediler. Onları kurtarmak için hızlı davrandılar ve her gün Nusayrilere gıda maddeleri attılar.

Rusya, hastaneleri ve yerleşim yerlerini imha ettiğinde Avrupa'nın ve küfür milletlerinin tüyleri ürpermedi. Fakat İslam Devleti, bazı kafirlerin başlarını kestiğinde uykuları kaçtı ve delirdiler. Ürperdiler, gürlediler, köpürdüler, bombaladılar ve seferber oldular. Ancak haçlıların, Hinduların ve ateistlerin Müslümanlara Burma'da, Türkistan'da, Endonezya'da, Keşmir'de, Filipinler'de, Filistin'de, Bosna'da, Orta Afrika'da, Çeçenistan'da, İran'da ve her yerdeki katliamlarına, cürümlerine ve kötülüklerine kulaklarını tıkadılar ve gözlerini kapattılar. Eğer eylemi yapan kişi Müslüman değilse o kimse için herhangi bir saldırganlık, suç ve terörizm suçlaması yoktur. Eğer hedef herhangi bir Müslümansa yine bunu yapan kimse için bir saldırganlık, suç ve terörizm suçlaması yoktur.

Evet, ey Müslümanlar! Ölen de açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın.

Belamlara, dinar ve dolar şeyhlerine ve davetçilerine, büyücü komitelerine, münafıklara ve büyük uşaklara gelince; kustuğunuz fetvaların yalanı ortaya çıktı. Yaymaya çalıştığınız şüpheleriniz ortaya çıktı ve bozuldu. Bundan sonra Allah'ın izniyle efendileriniz size asla fayda sağlamayacak ve her ne kadar ciddileşip üzerlerinden tembelliği atsalar da hayal kırıklığına uğrayacaklar.

DOLARIN VE DİNARIN ŞEYHİ SUUD BELAMI ABDULAZİZ EL EŞ ŞEYH

Herkes onların hakikatini öğrendi. Ne zaman ki, efendileri insanları ellerinde tuttuğunda; kendilerine itaatin vacip olduğuna, emirlerine muhalefetin ve cihadın haram olduğuna dair fetva verirlerdi. Her ne kadar küfretseler, hadlerini aşsalar, azgınlaşsalar ve fesadı yaysalar bile...

Mücahidler bir şehirde temkin sağladığında ve Allah'ın indirdiğiyle hükmettiğinde kanları coştu, öfkelerinden çatladılar ve kusmalarına geri döndüler. Ve ne olursa olsun Müslümanların kanlarının akmasına ve evlerinin ve yaşam alanlarının yok olmasına neden olsa da mücahidlere itaat etmeme, onlarla savaşmanın vacip olduğuna, bulundukları yerden çıkarılmasına ve köklerinin kazılması hakkında fetva vermekle beraber bu hususta kafirlerle yardımlaşmanın uygunluğu ve caizliğine dair açıklamalarda bulundular.

Her ne kadar kafirler Müslümanlara katliamlar yapsalar, işkenceler etseler, evlerini ve barklarını yıksalar ve yurtlarından etseler de; bunlara karşı kör, sağır ve dilsiz olurlar. Ne fetva verirler, ne inkar ederler, ne de kınarlar.Ne zaman ki, mücahidler dünyanın bir ucunda bir kafiri öldürse veya herhangi bir şekilde karşılık verse, ilim eşekleri haykırır ve utanmaksızın ve sıkılmaksızın seferber olurlar. Ve yapılan saldırıdan beri olduklarını, saldırıyı kabul etmediklerini, kınadıklarını, kibirlendiklerini, şamar attıklarını ilan eder ve ciyaklarlar.

Müslümanların işgal edilmiş ülkelerindeki tağut yöneticilerin, İslam'ı bozan unsurlardan bulaşmadıkları bir unsur kalmadı. Belamlar da bu tağutları savunmak için tahrif etmedikleri, boyamadıkları ve seferber etmedikleri delil bırakmadılar.

Mücahidler ne zaman bir şiarı yüceltir, bir sünneti ihya eder, bir hükmü veya bir haddi uygularlarsa saray alimleri hemen onları suçlar, kötüler, yaptıklarını inkar eder ve insanları Allah yolundan alıkoymak için şüpheler yayınlarlar.

Kıyamet gününde size eyvahlar olsun ey belamlar. Sırların açığa çıktığı gün sizin için hiçbir mazeret yoktur. Eyvahlar olsun size! Kur'an'ı tahrif ettiniz ve değiştirdiniz.

İslam'ın hoşgörüsünü kafirlere, tağutlara ve müşriklere dost olmak yaptınız. Saldırgan düşmanın askeri üssünü hem Müslümanların, hem zimmet ehlinin, hem de güven içinde olanların beldesinin tam ortasına yaptınız.

Küfür ve şirk olan demokrasiyi şer'i şura yaptınız. Hak konusunda susmayı ve batılı inkar etmek yerine onu ikrar etmeyi övülen bir sabır kıldınız.

Mürted yöneticilere dostluğun ve zalimlere meyletmenin, bir hikmet, yumuşaklık ve doğru bir görüş olduğunu belirttiniz. Zalim ve kafir kralın yanında hakkı söylemeyi, emir sahiplerine muhalefet ve onlara karşı çıkma olarak lanse ettiniz.

Allah'ın indirdiklerini gizlediniz, cihadı yasakladınız, cihada teşvikin fitne ve cihad etmenin de en büyük fesad olduğunu söylediniz.

Düşman kafirlere saldırmayı, masum kanı dökmek olarak lanse ettiniz. Hakkı ikame eden mücahidleri dinden çıkmış hariciler kıldınız. Mürtedleri, laikleri, ulusalcıları, demokratları, Amerikan uşaklarını ve köpeklerini mücahid ilan ettiniz.

Tağuta küfretmeyi büyük bir fitne saydınız. Vela ve berayı da suç saydınız. Kafir ve mürted olan tağut yöneticilerin doğru yöneticiler, adil sultanlar ve Müslüman yöneticiler olduğunu söylediniz.

Allah'ın kitabını arkanıza attınız, Allah'ın ayetlerini az bir paraya sattınız ve Allah'ın ayetlerinden ve dininden sıyrıldınız.

Ey mürtedler! Örneğiniz köpek ve yük taşıyan eşeğin örneği gibidir. Hidayet yerine dalaleti ve mağfiret yerine azabı satın aldınız. Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti üzerinize olsun.

Kıyamet gününde Deyyan'a gideceğiz
Hasımlar Allah katında toplanacaktır
Hesapta karşılaştığımızda öğreneceksin
Yarın Allah katında kimin suçlu olduğunu

Ey Müslümanlar! bizler herhangi bir toprak parçasını elde etmek, özgürleştirmek ya da kontrol altına almak için cihad etmiyoruz. Otorite sahibi olmak, işe yaramaz geçici makamlar elde etmek veya fani ve değersiz dünyanın yıkıntıları için de savaşmıyoruz. Eğer amacımız bu yığıntıları ve yıkıntıları elde etmek olsaydı, dünyanın tüm milletleri, toplumları ve kavimleri ile savaşmazdık. Eğer her hangi bir savaşçıyı kendimizden uzak tutabilseydik bunu yapardık ve kendimizden meşakkati defederdik. Ancak Kur'an'ımız bizlere istisnasız bütün dünyayla savaşmamızı emrediyor. Rabbimizin şeriatını uygulama hususunda hiçbir fazlalık getirmedik. Eğer bu hususta seçme hakkımız olsaydı seçici olurduk ve değiştirirdik. Eğer uğrunda savaştığımız ve tabi olduğumuz şey bir görüş olsaydı o görüşten dönerdik. Heva ve heves olsaydı değiştirirdik. Anayasa olsaydı düzeltirdik. Bir pay olsaydı bunda pazarlık ederdik. Kısmetimiz olsaydı razı olurduk. Ancak o Kur'an'dır ve Nebimiz Adnan'ın ﷺ metodudur. "**Rabbinin katından açık bir belgesi olan kimse, kötü işleri kendisine güzel gösterilen ve nefislerinin arzularına uyan kimseler gibi midir?**" [Muhammed, 14]

SURİYE'DEKİ MUHALİF MÜRTEDLER

Bizleri buna iten Rabbimizden gelenlerdir.

"Savaş size farz kılındı." [Bakara, 216]

"Gerek hafif olarak, gerekse de ağır olarak sefere çıkın." [Tevbe, 41]

"Allah ve Resulü, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, onların çağrısına uyun." [Enfal, 24]

"Size ne oluyor da, Allah yolunda savaşmıyorsunuz" [Nisa, 75]

"Eğer Allah yolunda sefere çıkmazsanız, sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır" [Tevbe, 39]

"...sakın onlara arkanızı dönmeyin (savaştan kaçmayın)" [Enfal, 15]

"Allah'a ortak koşanlarla topyekün savaşın." [Tevbe, 36]

"Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Oysa Allah, -eğer gerçek mü'minler iseniz- kendisinden korkmanıza daha layıktır." [Tevbe, 13]

"Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin." [Tevbe, 14]

"Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslam'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın." [Tevbe, 29]

"(Savaşta) inkar edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun." [Muhammed, 4]

"Fitne (şirk) kalmayıncaya din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın." [Enfal, 39].

Din tamamen Allah'ın oluncaya kadar savaşacağız. Savaşacağız, savaşacağız...

Allah'ın dinini kabul etmek ve şeriatla hükmetmek için insanlara ricada bulunmayız. Kim bundan hoşnutsa işte Allah'ın şeriati budur. Kimde bundan hoşnut değil, istemiyor ve başkaldırıyorsa burnunu yerde sürteriz. Allah'ın dini budur. Mürtedleri tekfir edecek ve onlardan beri olacağız. Kafirlere ve müşriklere düşmanlık edip onlara kin besleyeceğiz. "**İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, "Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tekfir ediyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir" demişlerdi.**" [Mumtehine, 4].

İslami olarak isimlendirilen mürted grupların, kafir ve mürtedlerden oluşan ulusal askeri konseyleri ya da demokrat ve laik grupları dost edindiği gibi, bizler onları dost edinemeyiz, onlarla koalisyonlar kurup onlara destek olamayız. Allah ﷻ şöyle buyurdu: "**Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır**" [Maide, 51]. "**Oysa Allah size Kitap'ta (Kur'an'da) "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, onlarla oturmayın, aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirmiştir. Şüphesiz Allah, münafıkların ve kafirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır**" [Nisa, 140].

Şam El Kaidesi'nin hüsrana uğramış riddet cephesinin yaptığı gibi, bizler onlara yağcılık yapamayız. Kucak açıp koşamayız. Şirklerini tekfir etmeme, kinimizi ve düşmanlığımızı ilan etmeme gibi bir şey yapamayız. Ve onlara kardeşlik, sevgi ve dostluk gösteremeyiz. Eğer kafirlere düşmanlık ve kini izhar etmezsek dostluk ve düşmanlık ortadan kalkar. Din yok olur ve mü'minler kafirlerle karışır.

Dini, çöllerde ve sahralarda lebbeyk demek,
Namaz kılmak, savaş sahalarında koşmak
ve bu dini terk edenlerin içine karışıp onları selamette
bırakmak olduğunu mu zannettiniz?
Oysaki din; sevgi, kin, dostluktur.
Aynı zamanda bütün günahkar ve azgınlara düşmanlıktır

"İnkar edenler de birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunların gereğini yapmazsanız, yeryüzünde bir karışıklık ve büyük bir bozulma olur." [Enfal, 73]

Eğer Salih selefimiz, kan akmasını önlemek, binaların yıkımdan korunmasını ve selametini sağlamak veya iddia edilen herhangi bir maslahat için kafirlere bir karış teslim ettiğini bilmiş olsaydık, ümmetin ahmağı El Kaide'nin yaptığı gibi biz de bunu yapardık. Ancak bu, aziz ve yüce olan Kur'an'dır. O, tertemiz bir sünnet, sağlam bir menhec ve bozulmayı ve ödün vermeyi kabul etmeyen hanif bir dindir. Kanlar aksa da, canlar yok olsa da, ırzlara halel gelse de, evler yıkılsa ve ekinler telef olsa da ölene kadar savaşacağız. Ya dinimizin izzetiyle soylu efendiler olarak yaşarız ya da bu din üzere şerefliler olarak ölürüz.

Ey İslam Devleti askerleri!

Haçlı Amerika'nın, yandaşlarının, arkasındaki tüm küfür ümmetlerinin ve önlerindeki sizin soyunuzdan olan mürtedlerin, size karşı birleştikleri, toplandıkları ve sizleri tehdit ettikleri size gizli değildir. Ve her gün, İslam Devleti'ni yok etmenin yakın olduğunu ve bu saldırının kesinlikle bitirici saldırı olduğunu iddia etmektedirler. Sizleri tehdit edip korkutmaktalar; oysaki Rabbiniz ﷻ şöyle buyurmaktadır: "**Allah, kuluna yetmez mi? Seni O'ndan (Allah'tan) başkalarıyla korkutmaya çalışıyorlar. Allah, kimi saptırırsa artık onun için bir yol gösterici yoktur. Allah, kimi de doğru yola iletirse artık onu saptıracak hiç kimse yoktur. Allah mutlak güç sahibi, intikam sahibi değil midir?**" [Zümer, 36-37]

Evet, Allah kullarına yeterlidir ve mutlak güç sahibi ve intikam sahibidir. Eğer Allah'a ﷻ iman etmiş ve onun için amel ediyorsanız Allah'tan başka ne olursa olsun sizleri korkutamayacaktır. Allah dışında her şey bir hiçtir. Allah dışındaki şeyler zayıf, güçsüz ve cılız bir güçtür. İslam Devleti'nin kurulduğunu ilan ettiğimiz andan itibaren mürtedler, haçlılar ve ateistler bu devleti birkaç gün içerisinde yok edeceklerine dair kendilerini teselli ettiler. Saldırı üzerine saldırı yapmaktadırlar. Bir seferberliğe diğer bir seferberliği tabi kıldılar ve vurup kaçtılar. Ancak her seferinde kaybetmekte ve yenilgiye uğramakta ve her defasında da Allah onları rezil etmektedir. Bu tehditleri yeni değildir. Rezil olmaları da uzak değildir. Günler değişimli ve savaş karşılıklıdır.

Bizlerin otorite ve her hangi bir toprak parçası için savaştığımızı ya da zaferin bunlarla olduğunu zannedenler sapkınlıkta ne kadarda ileriye gitmişlerdir. Bizler Allah'a ﷻ itaat etmek ve ona yakınlaşmak için savaşıyoruz. Bizim için zafer, dinimizin izzetiyle yaşamak ya da bu din için ölmektir. İster Allah bizlere temkin nasip etsin, isterse de çöllerde, ovalarda kovulmuş, evsiz ve barksız kalmış olalım. İster bizden birisi hapishaneye esir olarak girsin isterse de bölüğünde mutlu ve sevinçli bir şekilde kalsın. İster selamette olalım, ganimet alalım isterse de yaralanalım ve öldürülelim. Bizim katımızda zafer, muvahhid olarak yaşamamız, tağuta küfretmemiz, dostluğu ve düşmanlığı gerçekleştirip dini ikame etmemizdir. Bunlar bulunduğu sürece bizler muzafferleriz. Her halükarda bizler muzafferleriz. Vallahi bunlar duygu ve his değildir, ortada olan bir gerçektir. İslam Devleti'nin komutan ve askerleri bu gerçeği kanlarıyla yazmışlardır. Bizim safımızda olup da bu saydıklarımız üzere olmayan bizden değildir. Bir vakit sonrada olsa aramızdan kovulması ve çıkartılması gerekmektedir. "**O halde, dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, biz ona büyük bir mükafat vereceğiz.**" [Nisa, 74]

Abdullah bin Amr bin As 'tan rivayet edilen bir hadiste Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır: "**Gaza ederek ganimet alıp selamette kalan hiç bir ordu veya seriyye yoktur ki; ecirlerinin üçte ikisini peşin almış olmasınlar. Ve gaza edip başarısız olan ve isabet alan hiç bir ordu veya seriyye yoktur ki, ecirleri tam verilmesin.**" [Müslim]

Ey İslam Devleti askerleri!

Niyetinizi yenileyin ve gözden geçirin. Kişiliğinizi ve içinizi düzeltin. Ve müjdelenin ki; Vallahi sizler muzaffer olunanlarsınız. Bizler hak üzereyiz kandırılmadık. Vallahi kandırılmadık. Allah'ın izniyle, yakında Ali Selül'ü kendisini bekleyen kötülüklerle müjdeleyin. Allah'ın izniyle onlar, ilk yenilgiye uğrayanlardan olacaklardır.

HAÇLI ABD VE YANDAŞLARI

İmam Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste Nafi bin Utbe رضي الله عنه şöyle dedi: Allah Resulü'nün şöyle buyurduğunu işittim: "**Arap yarımadasında gaza edeceksiniz. Allah onu size fethedecektir. Sonra İran'a gaza edeceksiniz. Allah onu size fethedecektir. Sonra Romalılarla gaza edeceksiniz. Allah orasını da size fethedecektir. Sonra Deccalla gaza edeceksiniz. Allah onu da fethedecektir**".

Geçmişte fakihler Arap yarımadasının fethinde ihtilafa düşseler de ancak bu durum günümüzde açık ve belirgindir. Nebimiz doğru söylemiştir, yalan söylememiştir. O halde canlanın ve kendinize gelin. Ümmet için ümmetlerle vuruşuyorsunuz. Eğer dik durursanız kazanırsınız ancak korkarsanız kaybeder ve yenilgiye uğrarsınız. Önünüzde savaş ve vuruşmanın dışında kaynağı olmayan iradeler, korkağın ve kaybedenin gerçekleştiremeyeceği örnekler vardır. Sizler bunun içinsiniz Allah'ın izniyle. İşte fetihlerin, gazvelerin ve cihadın olduğu ay olan Ramazan ayı sizlere geldi. Hazırlanın ve seferber olun. Sizden her biriniz bu ayı Allah yolunda savaşçı olarak geçirmek için çaba sarf etsin. Bu ayı, her yerdeki kafirlere şiddet ve felaket ayı yapmak için Allah'tan umutla isteyin. Özellikle de Amerika ve Avrupa'daki hilafetin askerleri ve yardımcılarına sesleniyoruz. Ey Allah'ın kulları! Ey muvahhidler! Eğer tağutlar hicret kapısını sizin yüzünüze kapatıyorlarsa, sizler de onlara karşı cihad kapılarını açın ve yapmakta oldukları bu amellerinin kendilerine pişmanlık olarak dönmesini sağlayın. Onların beldelerinde yapacağınız küçük bir amel, bizim katımızda burada yapılan en büyük amelden daha üstün ve sevimlidir. Bizim için daha etkilidir ve düşmanı ise daha çok kahreder. Eğer sizden birisi İslam Devleti'ne ulaşmak için çaba gösteriyor ve arzuluyorsa, bizden birisi de sizin yerinizde olmayı ve gece gündüz uyumadan haçlıları kahretmeyi, dehşete düşürmeyi ve korkutmayı umuyordur. Ta ki komşu komşusundan korksun. Eğer sizden birisi hicret etmekten aciz ise, her hangi bir haçlıya kendi ülkesinde bir taş atmayı küçük görmesin. Ve bu yapacağı amelini küçümsemesin. Öyle ki, bunun etkisi mücahidler için büyüktür ve kafirler için de çok vahimdir. Bazılarınızın askeri hedeflere ulaşamama ve medeniler olarak isimlendirilen sivil halkı hedef almanın caizliği ve meşruluğu konusunda sıkıntı duyduğu ve bu nedenle bunlardan yüz çevirdiği bilgisi bizlere ulaştı. Şunu bilin ki; savaşçı haçlıların kendi ülkelerinde kanın bir değeri yok ve masumlar adında da bir şey yoktur. Konumumuz bu konuyu açıklamaya ve delillerini genişçe sunmaya el vermemektedir. Öyle ki, bu konu çok uzundur. Ancak en azından yapılan muameleye karşılık verme yönünden bu ameller yapılmalıdır. Çünkü onların uçakları savaşçı ve eli silah tutmayanı, kadın ve erkeği ayırmamaktadır. Bilin ki; medeniler olarak isimlendirilen sivil halkı hedef almanız, bizim için daha sevimli ve daha etkileyicidir. Aynı zamanda onları daha çok kahreden, acı veren ve caydırıcı olandır. Ey muvahhidler her yerde ayaklanın. Umulur ki; ya büyük ecire nail olursunuz ya da Ramazan ayında şehadete kavuşursunuz.

Takva ve geri dönüşü olan amel
Ve Allah yolundaki cihada sabretmek hariç
Azıksız Allah'a koşmak
Bütün azıklar yok olmaya mahkumdur
Takva, iyilik ve doğru yol hariç.

Allah'ım bizleri Ramazan'a ulaştır. Sana itaatte bizlere yardım et ve ayaklarımızı sabit kıl. Allah'ım senden başkasından korkmuyoruz. Ve senden başkasından af ve rıza dilemiyoruz. Ey Allah'ım dünya bütünüyle bize yöneldi ve üzerimize üşüştü. Rabbimiz Allah dediğimiz için bizden intikam almak istiyorlar. Sen bizleri onlardan koru ey Cebbar. Sadece sana sığınıyoruz. Bizlere yardım et ey Hay ey Kayyum. Sadece senden yardım diliyoruz. Allah'ım Amerika ve Yahudiler, haçlılar, Rafiziler, ateistler, cemaatler, cepheler ve mürted gruplardan oluşan yandaşlarına karşı bizlere yardım et. Nusayrilere, yandaşlarına ve bütün düşmanlarına karşı bizlere yardım et. Senden başka hak ilah (mabud) yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Biz gerçekten nefislerimize zulmedenlerden olduk.

Salat ve Selam Allah Resulü'ne, ehline ve bütün sahabesine olsun.

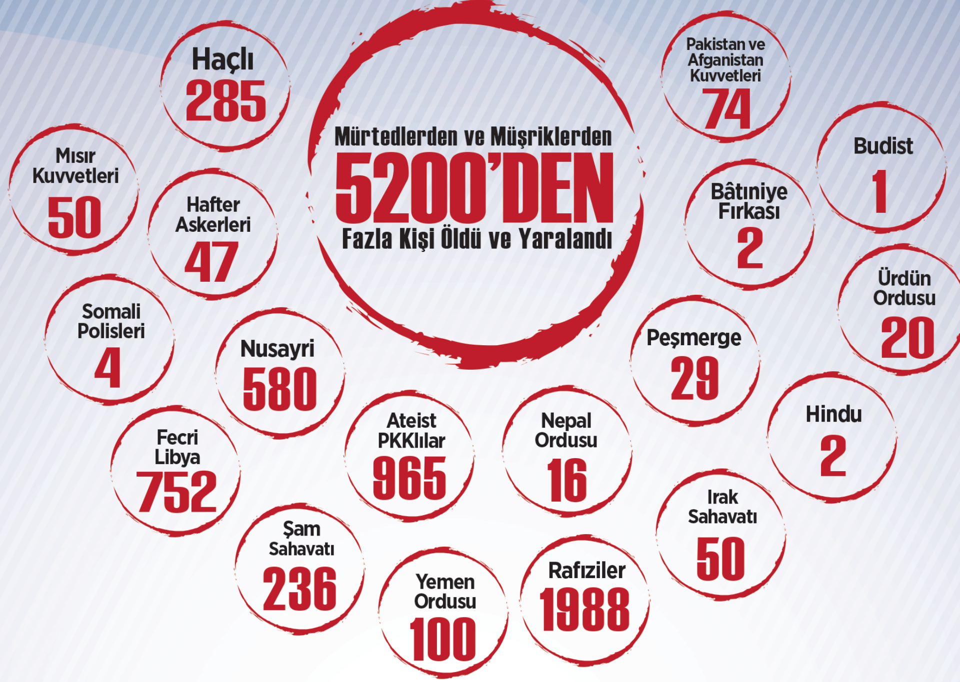
Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a olsun.

Hicri 1437

RAMAZAN'DA

İSLAM DEVLETİ'NİN DÜZENLENDİĞİ ASKERİ OPERASYONLARIN İSTATİĞİ

440 Araç ve Tank imha Edildi ve Kullanılamaz Hale Getirildi

ÖNEMLİ OPERASYONLAR

1. Nijerya'da haçlı Nijerya kuvvetlerine operasyonlar düzenlendi ve Baga şehrine yönelik saldırıları püskürtüldü
2. Fransa'da bir haçlı Fransız subayı ve karısı suikast düzenlenerek öldürüldü
3. Türkiye'nin İncirlik üssünde çalışan bir haçlı subayı suikast düzenlenerek öldürüldü
4. Ürdün'de Amerika ve Ürdün'ün ortak üssü Er-Rukban üssüne istişhadi operasyon düzenlendi
5. Bangladeş'te haçlı ülkelerinin vatandaşlarının topluluğuna fedai operasyonu düzenlendi
6. Horasan'da Amerika konsolosluğunun nöbetçilerini taşıyan otobüse istişhadi operasyon düzenlendi
7. Amerika'da Lut kavminin etbalarının gece kulübüne operasyon düzenlendi
8. Mogadişu'da mürted Somali kuvvetlerinin teftiş noktasına operasyon düzenlendi
9. Hadramevt'te tağut Hadi kuvvetlerine dört fedai operasyon ve istişhadi operasyon düzenlendi
10. Mısır'ın Ed-Dakhaliya ve Dimyat şehrinde mürted Mısır kuvvetlerine operasyon düzenlendi
11. Dımeşk'te Nusayri ve Rafızîlerin karargahlarına üç istişhadi operasyon düzenlendi
12. Bağdat'ın El-Karada mıntıkasında Rafızîlerin topluluğuna istişhadi operasyon düzenlendi
13. Yeni Suriye Ordusu mürtedlerinin Elbu Kemal şehrine yönelik saldırısı püskürtüldü
14. İsriya - Tabka yolu üzerinde Nusayri rejiminin saldırısı püskürtüldü

6 İnsansız Hava Aracı Düşürüldü

İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler, rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır.

[Tevbe, 20]